

શ્રી. ૭૧૨૯

ૐ તત્સત્ પરમાત્મન નમઃ

અમૂલ્ય ભજન રતનાવલી.

સોની પુલચંદભાઈ હરગોવિનદાસ ભક્તની
સહાયથી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શા. ગખ્તભાઈ ભોગીલાલ.

[સર્વદેક સ્વાધીન રાખ્યા છે.]

મળવાનું ઠેકાણું.

ભક્ત. પુલચંદભાઈ હરગોવિનદાસ.

ભજનશાળા. લીંબડીશેરી—પેટલાદ.

અમદાવાદ.

શ્રી “ મુદ્રણકલામંદિર ” લીમીટેડ.

મૂલ્ય રૂ. ૦-૮-૦ ફલિદાર.

શ્રી.

ૐ તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ

અમૂલ્ય ભજન રતનાવલી.

સોની. કુલચંદભાઈ હરગોવનદાસ ભક્તની
સહાયથી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શા. મખડભાઈ ભોગીલાલ.

પ્રત. (૨૦૦૦)

આવૃત્તિ પહેલી.

[સર્વહક સ્વાધીન રાખ્યા છે.]

મળવાનું ટેકાણું.

ભક્ત. કુલચંદભાઈ હરગોવનદાસ.

ભજનશાળા. લીંબડીચેરી—પેટલાદ.

અમદાવાદ.

શ્રી “ મુદ્રણકલામંદિર ” લીમીટેડ.

મૂલ્ય. રૂ ૦-૮-૦ કલદાર.

અમૂલ્ય ભગ્ન રત્નાવલી.

सर्व तत्त्वने। सार.

राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम

राम राम

राम

राम राम

राम राम राम

राम राम राम राम

राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम राम

राम राम राम राम राम राम राम राम राम राम

પ્રસ્તાવના.

સર્વે વૈશ્વવ જનોને વાંચવા સાર આ પુસ્તકમાં જીવરામભાઈનો કક્કો, તથા પતિવ્રતા નારીનો ગરબો, નરભેરામનાં, નરસિંહ મહેતાનાં, દયારામભાઈનાં, તુલસીદાસનાં, રૂપીરાજનાં રસીક પદો અને અનેક પ્રકારનાં મનોપદેશી બજનો દાખલ કર્યા છે, આ પુસ્તક તનમનથી વિચાર કરીને વાંચવું કે જેથી મનની અંદર વહેમ હશે તે દૂર થઈ જશે, અને આ સંસાર બધો જુઠો છે, માટે હૃદય ભક્તિ કરવી, તેજ સાચી છે, આપણે બધા માયાની અંદર લપટાઈ ગયા છીએ, તેથી પરમેશ્વરને ભુલી ગયા છીએ, માટે આ પુસ્તક વાંચી વિચાર કરવો કે જેથી જ્ઞાન ભક્તિ ને વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય, મુનપાદેહ દેવતાને પણ દુહ્વલ છે તે મુનપાદેહરૂપી રત્ન આપણું મહ્યું છે માટે તે વકામું ખોલું નહિ ને કાળની ખીક રાખી સદાય હૃદયની ભક્તિ કરવી.

શ્રી

અમૃત્ય ભજન રતનાવલી.

આરતી.

પ્રાતઃ સર્વે પ્રભુ મુખ નીરખી, આનંદ ઉર ન સમાયરે.
સુરનર મુનિવર વેદ વખાણે, નારદ સારદ વાય.
વસેા મારી રૂઢીઆમાં.
રસભીનારાય રણુછાડ વસેાં મુખસાગર શ્રી રણુછાડ વસેાં
કોટી વદન છળી મુખગર વારી, અકળિત રૂપ અપારરે;
મંગળ રૂપ મં. હર માહન, સેવક મુખ ભડાર. વસેાં ૧
તાળ અદંગ વેણા રસ વાજે, મુખ મારલી ધન ઘોરરે;
પ્રેમ ધરીને પગ રસખંધુ, ગાપી ચંદ્ર ચંકાર. વસેાં ૨
કંચન ધાગ કપુરે વારી, પાંચે જોત પ્રકાશરે;
આરતી ઉતાર મારા અલખેલાની, નાધારમણ કીશોર. વસેાં ૩
અષ્ટમાસિદ્ધી આંગણીએ ઉભી, મુજિ રહી કરજોડરે;
પ્રાણુજીવન પુરૂષોત્તમ સ્વામી, રાજ કરો રણુછાડ. વસેાં ૪

રાગ ગાડી.

શ્રી ગુરુને પાચે લાગું, પહેલું વહેલું શ્રી ગુરુને પાચે લાગું;
કરો કીરપા કૃષ્ણ સેવા દીજે, બીજુ તે કંઈ ન માગું. પં ૧
દા ઉપદેશ સદા મુખકારી, જેણે મન નીરમળ થાય;
ત્રિવીધી તાપ, મોહમાયા મમતા, વિકાર સર્વે જાય. પં ૨

વેદ પુરાણ શાસ્ત્ર એમ બોલે, જેને હોય ગુરૂજનો દ્રઢ વિશ્વાસ;
શ્રી ગુરૂ નારાયણ તેને મળશે, વરણવે વૈશ્નવ દાસ ૫૦ ૩

ગણપતદાસનાં બનાવેલાં પદ.

પદ ૧.

રાગ દાદરો.

જે વિચારી જીવ તારા શી ગતિ થશે,
તજ જર જેર જમીન અંતે એકલો જશે;
એશી ઘોડા ગાડીએ બજારમાં ફરે,
પેરતું કયાના ભેગું ઠેઠતું કરે. જે વીચારી ૦ ૧
કાલની છે કોને બખર આજતું કરે,
જમતું જેર જખરૂં શીર દીલમાં ડરે; જે વીચારી ૦ ૨
કોટી કદપથીજ સુખ દુઃખ ભોગવ્યું,
માણી માયા તોય મન વ્રત ન થયું. જે વીચારી ૦ ૩
વીષય વાસનાતો દ્વાર નરકતું ગણે;
ગણપત ગોવિંદજીને ભાવથી ભણે. જે વીચારી ૦ ૪

પદ. ૨ જી.

જરૂર જાણી લેને જાણું જજાને તજ,
ભ્રાત તજ ભાવથી લહેરીને ભજ. જરૂર ૦ ૧
આપણી કમાણી આમ હાથ વાવશે,
પડીરે પરાયા માણે એવું શુ કરે. જરૂર ૦ ૨
સંસાર સુખ સંપત્તી તે જૂઠી જાણિયે;
જિયારને વિવેકથી જ માયા માણિયે. જરૂર ૦ ૩

જશ નહીં જગતમાં તે મુવા બાણવા,
 અમર નામ જેહુનું તે અમર બાણવા જરૂર ૪
 મણુપત ગોવિંદ કેરા ગુણ ગાય છે,
 હું ને મારું તજે તે માનવ મોક્ષ બાય છે. જરૂર ૫

પદ. ૩ બું.

માનસી પુજનું કીર્તન. (ધોળ)

મુતે સવારે વેલા ઉઠી, ધરવું ગુરનું ધ્યાન જોને;
 આસન બાંધી સુરતા સાંધી, ભજવા શ્રી ભગવાન જોને. ૧
 સુંદર સેજે હરીવર પાઢયા, જમ તેને જગાડા જોને;
 કંચન લોટા કરમાં ઝાલી, અવિનાશી ઉઠાડા જોને. ૨
 સોનાને બાજઠ બેસારી, દાતણિયાં કરાવો જોને;
 પછે તે ઊનાં પાણી મેલી, વાલાને નવરાવો જોને. ૩
 કેસર કેરી આઠ કપાળે, કાન કુંવરને કરવી જોને;
 વીઠલ વરને વાલપણેથી, વારેવારે વરીએ જોને. ૪
 જરકશીનાબમા લાવી, સામા પિયુજને પહેરાવો જોને;
 ફીરીટ કુંડળ કંકણ મુદ્રા, કાન કોટ ધરાવો જોને. ૫
 મજરા તોરા ગોવિંદજીને, છાગલીઆં સોહાવો જોને;
 મૈત્રે સીંહાસન પધરાવી, આરતીઓ ઉતરાવો જોને. ૬
 કાખા જમણી દીવા કરવા, કુપ કરી ધરાવો જોને;
 જત્રીશાં જત્રીશાં ભોજન, થાળ ભરીને લાવો જોને. ૭
 પ્રીતમને પરસાદ કરાવી, મુખવાસ મંગાવો જોને;
 નત્યે એવું નીમ કરીને, ભુદરને મન લાવો જોને. ૮
 પછી તે કરજોડીને કહેવું, પ્રભુજીની સાથ જોને;

હુવે અમોને શરણે રાખો, બેલી બદ્રીનાથ જોને. ૬
 જ્ઞાન જનકના જેવું આપો, સુકના જેવી મુખ જોને;
 દાસપણું વાચુ સુત જેવું; વાળીના જેવી બુધ જોને. ૧૦
 એવી રીતે સવારે ઉઠી, માનસી પુજા કરવી જોને:
 ગણપતના સ્વામીની મૂર્તિ, મનડા માંહી ધરવી જોને. ૧૧

પદ ૪.

રાગ. ભોજ લગતના ચાખખાનો.

દુનિયાં દેખા દેખી રજેરે, એની ખબર પડશે ખજે. ૧૬૬.
 ભગતી કરવા ભગવાં પહેરે, ભક્તાં ભેળા ભજે;
 દીધું કરતાં ત્યાશી વીત્યાં, દલના દોષ ન રજેરે. ૬૦ ૧
 સ્વાર્થ તો પોતાનો સાધે, બીજને જોઈ ખજેરે;
 ઉપર વેશતો અચ્છા બનાવે, માંહેતો માલ ન મજેરે. ૬૦ ૨
 જીવતાં જગજીવન નવ જાણ્યા, મુએ હરી કેમ મજે;
 વાણીમાં વાલો શું જણાવે, ભીતર ભડકા બજેરે. ૬૦ ૩
 શૂરા થઈ સંઘ્રામે દોડે, વાળ્યા તે નવ વજે;
 ગણપત ગજબીદળને દેખી, ચીતડા વિશે ચજેરે. ૬૦ ૪

પદ. ૫ મું.

દુનીયાંતો દીવાની થઈરે, અકલ સદ્ગુરૂ વિના ગઈ. ૧૬૬.
 ધર્મ કથામાં ઢુકડાં ન આવે જુએ નાટકો જઈ;
 હુંપદમાં હજારો વાવરે, પુન્યમાં ન વાવરે પાછરે. ૬૦ ૧
 હરી ભજવાનો ભાગ ન આવે, નિંદામાં નવરાઈ;
 ઘેર ઘેર જઈને ગમ્યાં મારે, આખી ઉમર ગુમાઈ. ૬૦ ૨
 ચોરી જરી કરવા સારૂ, બેસે ભેળા થઈ;

માધુ જનને નજરે ન્યાળી, નીંદે જુદા રહીરે. ૬૦ ૩
 માથે ભય મરવાનો મોટો, ભક્તિ કરજો ભાધ;
 કહે ગણપત જમ હાથે જાયો, સાચું કહું સમ ખાધરે. ૬૦ ૪

પદ. ૧ બું.

હે પુરપોત્તમ પરિબ્રહ્મ, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે;
 તમે કમળાપતિ ભગવંત, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે. ૧
 ધનુર ધારણ આજણ ચેર, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે;
 આરોગ્યાં શવરીનાં બેર, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે. ૨
 પાંડવ તણી રાખી પ્રભુ લાજ, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે;
 લાખાઅહથી ઉગાર્યા આજ, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે. ૩
 રાવણને માંયો હો નાથ, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે;
 વીલીક્ષણને તે આપ્યું રાજ, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે. ૪
 એવા છા પ્રભુ વિદ્યાધાર, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે;
 એવા છા પ્રભુ દીનદયાળ, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે. ૫
 કર્ણેદીને કહે છે આ વાર, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે;
 તમે ભજજો તે શ્રી ભગવાન, ભક્તનાં કામ બહુ કીધારે. ૬

પદ. ૨ બું.

(રાગ ધનાશ્રી)

છા તમે દીનદયાળ, પ્રભુ છા તમે દીનદયાળ;
 નારદ શારદ શીવ બ્રહ્માદિક તમને ભજેછે ત્રીકાલ. હાંરે પ્ર૦૧
 નામ તમારું મુખથી લેતાં, છુટે જગત જંગળ. હાંરે પ્ર૦૨
 પતીતપાવન અધમ આધારણ, નામની પરમરસાલ. હાંરે પ્ર૦૩
 તમને ભજ્યા વિના છવજ ભટકે, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ. હાંરે પ્ર૦૪

જે જન આવે શરણ તમારે, તેની કરો પ્રતિપાળ. હારે પ્રબ
પારસમણીથી થાયરે કંચન, જેમ ધાતુ તતકાળ. હારે પ્રબ
આશા પુરણ કરજો હમારી, જાણી તમારો દાસ. હારે પ્રબ

પદ. ૩ બુ.

(રાગ માઠ)

પુરષોત્તમ રાજદયાળા, રાજદયાળા, સચીદાનંદ ભગવાન;
તેત્રીસ કોડને કેદમાં નાંખ્યા, દેવતાઓને તેહ;
રાવણે તે પાછુ ના જોયું, પાપ કરતાં તેહ. પુરષોત્તમ
તે માટે અવતાર લીઝાહે, મારારીએ તેહ;
રામ લક્ષ્મણ જનકી, હનુમાનજી છે એહ. પુરષોત્તમ ૧
ધર્મનુ સ્થાપન પાપ નીરવાણ, કરવા તેનું જાણ;
દૈત્ય લોકને મારી નાંખશે, દુષ્ટતા લેશે પ્રાણ. પુરષોત્તમ ૨
સુર્યજાતું નાકજ કાપ્યું, પહેલું કર્યું એ નામ;
રામપ્રભુની આજ્ઞા વડેથી, લક્ષ્મણે કીધું કામ પુરષોત્તમ ૩
ખર દુખર ત્રીશીરા સર્વ હરે, બીજા માર્યા અનેક;
રાવણકે દશ મુસ્તક છેદે, વિશ ભુજ દોઉપાઉં. પુરષોત્તમ ૪
કુંભકરણને ઠારજ માર્યો, કર્યું ભલેરું કરમ;
અપનેભક્તકુંરાજતીલક દીઓ. બેસાડયો લંકાને ઠામ; પુ ૫
આશા પુરણ કરજો અમારી, જાણી તમારો દાસ;
ભક્તિનું દાન દીજીએરે, જાણી તમારો દાસ. પુરષોત્તમ ૬

અથરામ મહીમાનો પાઠ લીખ્યતે:

શ્રીરામચંદ્રાયનમઃ

એતું હરિનામ ઉચારે જેહ,	
સદા સુખસાગર ઝીલેતેહ;	૧
મીઠું હરિનામ મુધાપેસાર,	
ભજે તેના કોટી કાપે વિકાર	૨
જેવો અધારામાં આદીત ભાસે,	
એતું કળીકાળમાં નામજ પ્રકાસે.	૩
ચીંતામણી નામ સુર તર કહાવે,	
શેવે તેના તાપ અનેક સમાવે.	૪
વીખે વાળ કાળની ઝાળ ન લાગે,	
જેતું નામ લેતાં મહા દુઃખ ભાગે.	૫
નામને આધારે રહ્યો ત્રણ લોક,	
જપે જીવ તેના ટળે સહુ શોક.	૬
અંતકાળે નામ ઉચારે જેહ,	
સંજમની દુઃખ ન પામે દેહ.	૭
પીતરાઈ બ્રહ્મદેવ પીડ નહીં જેહ,	
જેને હરી નામ રૂદ્રમાં હોય.	૮
હરીનો મહીમા કળ્યો નવ જાય,	
જેને વેદશાસ્ત્ર નિરંતર ગાય.	૯
ગઉ કોટી આપે ગંગામાં દાન,	
ન આવે ગોવિંદના નામ સમાન,	૧૦
કરે જમ્મ સરસ્વતી તીરથ હજાર,	

ન આવે હરી નામ સમાન.	૧૧
ભોમી હીમ દાન કન્યા ગજદાન,	
ન આવે તલમાત્ર નામ સમાન.	૧૨
ખણાવે વાપી કે કૂપ તડાગ,	
ન આવે હરિના સંત સમાગ.	૧૩
કરે તપ તીરથ વૃત અનેક,	
ના આવે હરિનામ તુલ્ય એક	૧૪
એવો હરિનામનો મહીમા અપાર,	
મોટા મુનિજન જાણુનહાર.	૧૫
અધમ આધારણ નીરમળ નામ,	
પતીતને આપે અવિચળ ઠામ.	૧૬
અજામેળ પુત્ર નામે તાર્યો પાપી,	
જાણે સઉ જોતાં મુક્તિ આપી.	૧૭
પીડયો ગજરાજ પોકાર્યું નામ,	
ટાળ્યું તેનું સંકટ સુદીર શ્યામ.	૧૮
ગુણકા નારના અવગુણ સામું ના જોયું,	
તેનું ધર્મરાજએ પાપુરે ઘોયું.	૧૯
દીનકર નંદન કહે કરપાંકી,	
હરી નામ લેતાં જીઓ ઝાંખી.	૨૦
જાણે અજાણે ઉચારણ કીધું,	
તેનું જમરાજએ નામ ન લીધું.	૨૧
પ્રેલહાદે પ્રેમે લીધું હરિનામ,	
ટાળ્યું તેનું સંકટ સુદીર સામ.	૨૨

આકાશે જયે ધ્રુજ નીરધાર,	
મધે લોક માંહી જયે ત્રીપુરાર.	૨૩
પાતાળે નામ જયે નીત શેષ,	
ભોમીના ભાર ન લાગે લેશ.	૨૪
પંડ બ્રહ્માંડ રહ્યોરે રંકાર,	
તેણે કરી આપ્યો સહુ આકાર.	૨૫
બોલે વનમાળી બોલ નીરધાર,	
નામે કરી શોભે સહિ સંસાર.	૨૬
હરી ગુરુ રાધા ગોવિંદ નામ,	
નારાયણ કહે સહિ સીતારામ.	૨૭
જેનું નામ રૂપ અનંત અપાર,	
જેના ગુણ પાવન પ્રેમ ઉદાર.	૨૮
જેને ચરણે અંબુજ કેરુ નીર,	
ધરે શીવ વિરંચી મહામુનિધીર.	૨૯
ચરણોદક પીવા પાંમે જે પ્રાણી,	
વસે વૈકુંઠ અભેપદ જાણી.	૩૦
સુધાદિક ચંદન તુલસીસાર,	
શાલીગ્રામ શંખ ચક્ર ઉદાર.	૩૧
ઘંટાનાદ તાંબા પાત્ર સુભાસે,	
એતું ચરણોદિક અષ્ટ પ્રકાશે.	૩૨
પામે પ્રસાદ પ્રભુનો જે કોઈ,	
રળે જીવ ભાવે હરિ રૂપ હોઈ.	૩૩
મહીમા જણે રમાઉમા ત્રીપુરાર,	

જાણે ભક્ત ઉધવ બ્રહ્મકુમાર.	૩૪
તુલસીપત્ર પામે હરિ પ્રસાદ,	
તેના ટળી જાય કોટી અપરાધ.	૩૫
ચારે ચીન અંગે સોવરાવે છાપ,	
તેને કોઈ કાળેના પરશે પાપ.	૩૬
માળા મુદ્રા બાનુ ધરે નર બેહ,	
કરે સૌભોવન પવીત્ર તેહ.	૩૭
દ્વાદશ તીલક ધરે જે વિશાળ,	
તેને ભાવે ભેટ ભક્ત પ્રતિપાળ.	૩૮
પ્રસાદી પુષ્પ ચઢાવેરે શીશ,	
તે તો ત્રણ લોક તણા હોય ઈશ.	૩૯
હોતે હરિ મંદિર ચાલીને જાય,	
ડગલે ડગલે જગનતણું ફળ થાય.	૪૦
પ્રભાતે પામે જો હરિ દરશન,	
તેના પર દેવ સમસ્ત પ્રસન્ન.	૪૧
મધ્યાને માધવ દરશન થાય,	
તેના બહુ જન્મતણા અધ જાય.	૪૨
સંધ્યા સમે દરશન પામે જેહ,	
સહેજે સંસાર તરે નર તેહ.	૪૩
દંડવતનેહ કરી કરે નર્ત,	
તેના અવતાર કહીએકર્તકર્ત.	૪૪
પ્રેમે કરી જે કો કરે કીરતન,	
બ્રહ્માદિક તેને કહે ધન્ય ધન્ય.	૪૫

જેકો હરિ મંદીરમાં કરે દીપ,	
તે તો પામે વાસ સદાય સમીપ.	૪૬
જેકો હરિ મંદીરમાં કરે વાજંત્ર,	
તે તો પામે સુખ સદાય નિરંત્ર.	૪૭
જેકો કરે હરિ મંદીરમાં ચીત્ર,	
તે તો પ્રાણી પામે વિહુતી વીચીત્ર.	૪૮
ભાવે કરી પૂજે લગવતદાસ,	
તે તો પ્રાણી પામે હરિપુર વાસ.	૪૯
જેકો હરિમંદીર હેતે સધારે,	
તેનાં હરિ કાટી વિધન નિવારે.	૫૦
ભોમી ગામ આપે હરિને કાજ,	
પામે ત્રણ લોકતણું તે રાજ.	૫૧
કરે હરિ અરથ બગીચાબાગ,	
વસે હરિ ચરણ ધરી અનુરાગ.	૫૨
એણું મહા દુર્લભ સુર્લભ નામ,	
ભજે તેને કાંય ના બેસે દામ.	૫૩
એવા નર નીચને શી દીજે ગાળ,	
પ્રભુ તણું કરે જે આળપંપાળ.	૫૪
પ્રેમે ભજે પ્રીતમના શ્રીરંગ,	
કરે નિત્ય નેહ ધરી સતસંગ.	૫૫
વિના સતસંગ દુર્લભ સંસાર,	
વિનાશ્રમ પ્રાણી પામે ભવપાર.	૫૬
સાખી—સતસંગે સુખ ઉપજે, ભજનાનંદ આનંદ;	
સહેજે સહેજે સૌરજો, મોહ માયાના ફંદ.	

રણછોડજીની રતુતિ.

સનસુખ ઉભા શામળિયા,	શે બોલો નહિ;
શો અપરાધ અમારો જીવજી જાણો,	શે બોલો નહિ;
ચરણ શરણ જે આવે છે,	શે બોલો નહિ;
તેનાં તમે અનેક જનમનાં બંધનનાં બોકાપી,	શે બોલો નહિ;
તમે જાતભાત જોતા નથી.	શે બોલો નહિ;
કરમાને ક્યાં કરણી હતી,	શે બોલો નહિ;
તેની તમે ખીચડી ખાધી મહારાજ,	શે બોલો નહિ;
શવરીનાં ખાધાં બોર,	શે બોલો નહિ;
ગુણકા ગીધ અજામેળ સરખો પાપી,	શે બોલો નહિ;
સુદામાને ક્યાં ધન હતું,	શે બોલો નહિ;
કે દહાડે ભણીઆતો એ ગજરાજ	શે બોલો નહિ;
ચોખા મેળમાં શો આચાર હતો,	શે બોલો નહિ;
તેનાં તમે તાણ્યાં મુએજાં ઠાર,	શે બોલો નહિ;
એવાને અનેક ભગત આધારીઆ,	શે બોલો નહિ;
એક પ્રીતમ સરખો પાપી,	શે બોલો નહિ;
તેનાં તમે અનેક જનમનાં બંધન નાંબો કાપી;	શે બોલો નહિ;

રણછોડજીના શણગાર.

રણછોડજીના રૂપમાં,	મન રંગાયું;
લીલાં તે કુંડળ કાને ધર્યાં,	મન રંગાયું;
પીઠું પીતાંબર પહેર્યું રણછોડરાય,	મન રંગાયું;
આઠી ઉપરણી કેસરી,	મન રંગાયું;

લીલા તે વાઘા અંગે ધર્યો,	મન રંગાયું;
પીળે પટકે બાંધી હરિએ કેડ,	મન રંગાયું;
પાંપણ ઉપર લહેકે કસબી પાવ,	મન રંગાયું;
જમણે હાથે છટી ધરી મહરાજ,	મન રંગાયું;
ભાલ તીલક કેસર તણાં,	મન રંગાયું;
લીલામણાનો બાંધ્યો છે શીરપેચ,	મન રંગાયું;
બાંહેતે બાબુબંધ ધર્યો,	મન રંગાયું;
કંઠે લીલા તુળશી કેરા હાર,	મન રંગાયું;
કાંઠે તે કરાં સાંકળાં,	મન રંગાયું;
રત્ન મુદ્રિકા રાજત જમણે હાથ,	મન રંગાયું;
અધુરનો રંગલાલ બન્યો,	મન રંગાયું;
ગળે તે હાર ગુંજર તણા,	મન રંગાયું;
બીજા શોભે હીમતણા શણગાર,	મન રંગાયું;
હાબી બાબુએ કટાર ધરી,	મન રંગાયું;
તેના ઉપર બાંધી હરીએ ઢાલ,	મન રંગાયું;
કટી કંઠારો કેડે ધર્યો,	મન રંગાયું;
પાવલીઆમાં ઝાંઝરનો ઝમકાર,	મન રંગાયું;
નબશીબ મુઘી શોભીતા શણગાર,	મન રંગાયું;

આ શણગાર કહ્યા પછી નવા ધરે છે તે.

શણગાર સર્વે સજ્યા હતા,	મન રંગાયું;
એક પલકમાં બે નવા ધર્યા,	મન રંગાયું;
એક કાળ મુસ્તક ધર્યું,	મન રંગાયું;
બીજું જમણે અંગુઠે નાંભાલ,	મન રંગાયું;

છબી છબીલાલાલની,
પ્રીતમ તારા ચરણ કમળને ચહાય,

મન રંગાયું;
મન રંગાયું;

પદ. ૧.

શું કર્યું ગીતા ગાઈનેરે, તમે શું કર્યું ગીતા ગાઈનેરે.
ભણ્યા ગણ્યા પણ ભેદ નજાણ્યા,
ધિક્ક પડ્યો પાંડિતાઈનેરે; તમે શું કર્યું ગીતા ગાઈનેરે.
ભાગવત ભાંખ્યું હેત રૂઢે નવ રાખ્યું,
કુંટુંબ પાંખ્યું કમાઈનેરે; તમે શું કર્યું ગીતા ગાઈનેરે.
સોષને માથે મણી છે,
તો પણ જીવેછે જીવ ખાઈનેરે; તમે શું કર્યું ગીતા ગાઈનેરે.
કહે પ્રીતમ પોતાને હાથે,
ગયો ચોરાશીમાં વહેવાઈનેરે; તમે શું કર્યું ગીતા ગાઈનેરે.
જીવરામભાઈનો ખનાવેલો કકડો.

કક્કા કીરપા કીધી ધણી, તે માટે ભજ રામજ ધણિ;
રામ ભજ્યાથી મેળજ મળે, પુન્ય વાઘે ને પાપજ ટળે.
સુરખ વીચારી જો તું ફરી, શા કામે તેં કાયા ધરી;
લક્ષ ચોરાશી ફેરા ફર્યો, મહા દુઃખે મનખો અવતર્યો.
ઉત્તમ અવતાર તું લાવિયો, તરવાનો આરો આવિયો;
ભાખ ટકાની જાય છે ધડી, સુરખ શું રહ્યો છું પડી.
આજસમાં દહાડા જાય છે, કાળ માથે ફેરા ખાય છે;
જીવા લક્ષિ ભુદર તણી, કક્કા કીરપા કીધી ધણી.
અખખા ખોટો છે સંસાર, સ્વપનાની ચેરે નીરધાર;
જાગીને જોશો જાહરે, ધાંધ નહીં દખો તાહરે.

કોનાં માત પિતાને તન, કોની નારીને કોનું ધન;
 લહેણા દહેણાને કારણે કરી, તો અવતરવું પડશે ફરી.
 લહેણું દહેણું ગુરૂ થશે, કાયા મૂકીને જીવજ જશે;
 માયા વશ પડ્યો છું અંધ, અવળા સવળા બાંધ્યા બંધ.
 મોહજાળમાં મૂકજ ગયો, જનમ મરણનો ફેરો રહ્યો;
 જીવરામ તણા આધાર, અજ્ઞા બોટો છે સંસાર.
 ગંગા ગુરૂના પૂજે પાય, અડસટ તીરથનું ફળ થાય;
 ગુરૂ માત પીતા ગુરૂ દેવ, ગુરૂ તણી જેણે કીધી સેવ.
 મનખો સદ્ગુણ તે નરનો થાય, પાપ સમુજામાં તેનાં જાય;
 ગૌ બ્રાહ્મણની સેવા કરો, દયા મહેર રૂઢમાં ધરો.
 તુળશીને પીપળો પૂજ્યે, પરનિંદા મૂકી દીજ્યે;
 પરધન પરનારી પરહરો, જીઠા કરો સંગ નવ કરો.
 રામ નામ તે મુખથી કહો, મુનપાદહનો લાહવો લો;
 કહે જીવો જો જંજળ જાય, ગંગા ગુરૂના પુજે પાય.
 ઘઘા ઘણું શું કહીએ કથી, સંસારમાં કોઈ તારું નથી;
 સગાઈ સર્વે સ્વારથતણી, અંતકાળે તો રામજ ધણી.
 કાચી કાયાની માયા કરો, મોહ મમતા શું અટકું ધરો;
 પાણીનો પરપોટો જેમ, કાચી કાયા હોયે તેમ.
 તેને કુટતાં કેટલીવાર, મેલી જાયો સહ સંસાર;
 માયા મીઠી મેળવી ખરી, આપ વિચારો જાવું છે મરી.
 મનખો રૂડા કર્યો ફળેત, તે માટે તું કાંઈક જ ચેત;
 જીવરામ જપો સરવથી ઘઘા ઘણું શું કહીએ કથી.
 નના નામું લેખુ લેશે ભરી, તલમાત્રનું લેખું કરી;
 જમનોરાય જવાબ માગશે, તડોતડ મોંમાં વાગશે.

પુન્ય તો નામ તારું નથી, તેણે તો બોલાતું નથી;
 નાંખશે સરોવર નરકની ખાણ, નહીં બોલાય મૂખથી વાણ.
 માંસ ચામડી તોડી ખાય, અમર છવ કેમે નવ જાય;
 કાંટામાં કાયા તાણશે, ખેર અંગારામાં નાંખશે.
 ઉપર મારે ઘણના ધાય, પલક એકત્રાં જુગ વહી જાય;
 કહે જીવો જે ઝાલો હરિ, નના નામું લેખું લેશ ભરી.
 ચચા ચતુરાઇ તારી જોઇ, મુનપા દેહ તેં એળે બોધ;
 જીતી ખાજ હારી ગયો, પાપી હાથ ધસતો રહ્યો.
 પાપ કરતાં પાછું નવ જોઇ, જુડું સાચું કીડું ધણું;
 અહંકાર આણ્યો ધનમદ વડો, અવતાર તારો છુટી પડ્યો.
 જીવતરમાં તો ધુળજ પડી, રામનામ જખ્યા નહીં ધડી;
 કહે જીવો જે ચેતશે કોઇ, ચચા ચતુરાઇ તેની જોઇ.
 છછા છત પામ્યો છું ધણી, ભક્તિ કરને ભુદરતણી;
 ધન જોખન આવ્યું હાથમાં, જોર ધણું તારી જાતમાં.
 આ અવસર નહીં આવે ફરી, જોખનમાં ભજીલોને હરી;
 જરા આવશેને જોખન જાય, ઉઠીને બેઠાં ન થયાય.
 નેણ નાશીકા તારાં ચુવે, જમના દુતતો વાટજ જીવે;
 કહ્યું કોઈ કરશે નહીં કથી, ધરનાં કહેશે મરતો નથી.
 કાયા અટકીને જીવજ ગયો, મનનો મનોરથ મનમાં રહ્યો;
 કહે જીવો ભજીલે રામજ ધણી, છછાછત પામ્યો છું ધણી.
 જજા જરૂર જાવું છે મરી, વિચારી જોને મનડું ધરી;
 જાવું વહેલાં આપોઆપ, સાથે આવે પુન્યને પાપ.
 પુન્ય કર્યું જે પ્રાણીએ, જાતે ગયો તેને જાણિયે;

આડી છડીના કરનાર, ઉઘાડાં છે થરમનાં દ્વાર.
 પાપ કરનારને પીડા ઘણી, દુખ દેછે ધરમના ઘણી;
 રૂકું કરનાર રૂકું ભોગવે, જુકું કરનાર જુકું ભોગવે.
 કહે જીવો ભજીવોને હરિ, જગ જરૂર જાવું છે મરી;
 ઝઝા ઝવેર આઘ્યું છે હાથ, વીચારી જોને મનડા સાથ.
 જાળવજો કરીને જતન, રંકે હાથ આઘ્યું રતન;
 મનખો ઝવેર કરીને જાણજો, એમાં સંદેહ નવ આણસો.
 સંસાર સાગરથી પારજ પડો, કાયા રૂપી વહાણુ ચઢો;
 માયા કેરી જાળ જાંતીની માંહ ભમરા વાય.
 લોભની લોહ વડેથી જાલ, તે જુડાડે હેલા તતકાળ;
 મનને ન ડગાવો ચાલતું કરો, રામનામથી પાર ઉતરો.
 કહે જીવો જે ભજે વૈકુંઠનાથ, ઝઝા ઝવેર આઘ્યું છે હાથ;
 દટા તું ટાંખ્યો બહુવાર, ત્યારે મનખો પામ્યો સાર.
 ખાતું પીવુંને ખુખી ઘણી, લીલા લહેરતો લક્ષ્મી તણી;
 ખંમા ખંમા કરે છે શરવ, તેમતેમ તુજને વાધે ગરવ.
 આઠે પહોર તું મુખમાં રહ્યો, રામનામ તો ભુલી ગયો;
 ચતુર થઈને કેમ ચુકિયો, રામ નામતો વીસારી મુકિયો.
 પગની પાનીતજો છે માત, જશો ગોફળુ ગોળા સોત;
 પલક એકમાં જીવજ જાય, કાળતો સર્વને ખાય.
 લઈનેતો આઘ્યાસાર, જાવું એકલાં વારંવાર;
 જીવા જનમ્યો અનેક વાર, દટા તું ટાંખ્યો બહુવાર.
 ઠાઠા ઠાલી શી કરે ઠકરાઈ, શી કમાયો શી કમાઈ;
 આઘ્યો છું લાભ લેવા જોઈ, મુળગામાંથી જશો ખોઈ.

લેણાનું તો દેવું કર્યું, એકે કામ તારું નવ સર્યું;
 ભરે હાથે આપ્યા જાણીયા, ઠાલે હાથે જવું પ્રાણીઆ.
 કૂવાની તો છાંયડી જેમ, મરવુંને અવતરવું તેમ;
 તુજને સમજણ પડતી નથી, માયાજાળ વીંટાણી અતિ.
 જીવારામ ભજોરે ભાઈ, ઠકા ઠાલી શી કરે ઠકરાઈ;
 ડહા ડહાપણ તારું જોયું, પાપ પિયારું રોવું ધોયું.
 આશા લાંબી પણ મરવું સહી, કાળતો કોઈને મૂકે નહીં;
 માટે જાળણ કાઢી નાંખીએ, રામનામ વાણી ભાખીએ.
 સંસાર રાખીને ભજીએ રામ, વાસણ દુધ ભરવાને ઠામ;
 સંસારમાં રહીને જો રામજ કહે, તો દાણી દુધ રહેછે બેએ.
 જ્યારે જમની બેડો તુટશે, કરમ તમારું સર્વે છૂટશે;
 કાચો પાચો કાચા તણે, રામનામ મુખથી વાણી ભણે.
 જીવા આળસમાં દહાડા ખોવું, ડહા ડહાપણ તારું જોયું;
 ઢઢા ઢાર તણે છૂટ્યો અવતાર, હરી ન જાણ્યા એકવાર.
 હરણુ રોજ જેમ વનમાં ફરે, શ્વાન મંજર જેમ પેટજ ભરે;
 આઠે પહોર કીધી અખેટ, એવી રીતે તે ભરીયું પેટ.
 માતા ભારે મારી ધણું, દશ માસ વેઠ્યા તુજ તણું;
 ડાહ્યા મનમાં કરો વિચાર, ફરી નહિ આવે મનખો અવતાર.
 ફરીને મનખો અવતાર નથી, ઝાઝા વાત શી કહીએ કથી;
 ખીજા અવતારમાં વાચા નહિ, મુનશા રામ કહેવાશે સહી.
 કહેજો ભણે રામજ સાર, ઢઢા ઢાર તણે છૂટ્યો અવતાર;
 રેણા લીજીએ નારાયણનું નામ, જેથી પામીએ ઉત્તમ ઠામ.
 એથી પાર ઉતરશે ભાઈ, શું રહ્યા છે આળસ ખાઈ;

આળસમાંતો મનખો ખુઓ, કાંઈક પાછું વાળીને જીઓ.
 સમજીને શી શીઆમણ એહ, રામનામ શું રાખો નેહ;
 મુરખને તો લાગતી નથી, જેમ પથ્થરપર પાણી અતિ.
 જેવું કરશે એવું પામશે, ધરમને ઘેર સરવે જાણશે;
 વાવરશે એવું લાજશે સહી, કરશે એવું ભોગવશે ભાષ.
 કહે જીવોને મુકી દીજીએકામ, રેણા લીજીએ નારાયણનું નામ;
 તત્તા તરવું તે ધારજો, આપે અહંકાર પ્રથમ ટાળજો.
 પંચ ઇંદ્રિ વસજ કરો, જૂઠા કેરો સંગ પરહરો;
 પરધનની આશા મુકીએ, પરનીંદા પરનારી તજીએ.
 ભાવેથી ભુદરને ભજો, માયા મોહ તો સર્વે તજો;
 પુન્યદાન તો દીલથી કરો, ઇંદ્રગુરનું ધ્યાનજ ધરો.
 માત પીતાનું વચન થાપીએ, ભુખ્યાને તો અન આપીએ;
 કહે જીવો જે મમતા તજો, તત્તા તરવું તે ધારજો.
 થથા થોડામાં કહું છું ઘણું, હૈયું જોને પાતા તણું;
 અહંકારી જે રાવણ રાય, નવે ગ્રહ બાંધ્યાતા પાય.
 ઇંદ્ર બહા વસજ કીધા, નવે ખંડ જીતીને લીધા;
 મહા અતિબળીઓ લંકાપતી, કાળના મુખમાં ગયો સરવધી.
 ગયા ભીખમ કર્ણને દ્રોણ, પાંડવથી તે બળીઓ કોણ;
 જદુપતી જદવ દુર્યોધન, ગયા માનધાતા રાજન.
 મોતતો સર્વને શીશ, માટે સમરો શ્રી ભુગદીશ;
 જીવા નામતો રામ તણું, થથા થોડામાં કહું છું ઘણું.
 દદા દેહમાં જો મન ધરી, કોણ બોલે છે પ્રીતે કરી;
 શોધી કાઢો એહને, શું વળગી રહ્યા છો દેહને.

પુરવ જનમનું પુન્ય જાગશે, તો લાભ હાથ લાગશે.
 પેલા ભવનું ભાગ્યજ ભળે, તો મરણને અવતરનું રળે.
 કાયા તારી નીરમળ થશે, જનમ મરણનો ફેરો જશે.
 એકે ચીતે જો રામજ કહે, તો ભવ સાગર પાર ઉતારી દે.
 કહે જીવો શું ઇચ્છા હરી, દદા દેહમાં જો મનધરી;
 ધધા ધણીને ભુલી ગયો, જેથી જનમ તારો થયો.
 માને પેટ હતા જ્યારે, મહાદુઃખ પામ્યા તારે;
 ઊંધે મુસ્તક પીઠા ધણી, ઉપર જવાળા અગ્નિ તણી.
 મળ મુતર જે નરકની ખાણ, તેહમાં વીંદાયા તારા પ્રાણ;
 વેદનાતો વીંછીથી ધણી, ત્યારે તેં સંભાર્યા હરીધણી.
 કાઠ બહાર મુજને શ્રીરામ, હવે નહીં ચુકું તારું ધ્યાન;
 બહાર આઘ્યાને સુખીઆ થાય, દુખ હતાં તે સરવે જાય.
 પછે જીવા જર જોખન મદ થયો, ધધા ધણીને ભુલી ગયો;
 નના નરક ચુકાવી દ્યો, હરી ભજ્યાનો લાહવો લો.
 જમની ફાંસી ચુકાવશે, અધોર પાપથી ચુકાવશે;
 ગરભ વાસનાથી છુટશે, સુખ સાગર તણું ભુંટશે.
 ફરી નહીં આવો માને પેટ, રામચરણ પહોંચાડે ઠેક;
 જેજે મનોરથ મનમાં હશે, રામ નામથી સરવે થશે.
 જેમાં જોર થાયે નહીં લેશ, તે વાત સરવે પહોંચશે પેસ;
 નામ એટલાનો નાસ છે, વેદ પુરાણ પોકારી કહેય.
 ભણે જીવો શ્રીરામજ કહે, નના નરક ચુકાવી દ્યો;
 પપા પરનારી પરહરો, સાધુ સંતની સેવા કરો.
 પરનારી તો નરકની ખાણ, ધન જોખનની થાયે હાણ;

અતે પરનારી લે પ્રાણ, જીવતાં નરકે પડવું નીરવાણ.
 પરનારીનો સંગ જે કરે, તેને પેટ તો તે અવતરે;
 એતો જગત અંખા કહેવાય, અજીતજીતી નવ જાય.
 કુડી નજરતો ના કીજીએ, માત સમાન માની લીજીએ;
 વિશ્વરાણી એ છે માત, જાણે જગત બધું વિખ્યાત.
 જીવરામ ચરણમાં ચીત ધરો, પપા પરનારી પરહરો;
 ફેર ફેરેત થયો બહુવાર, લખ ચોરાશી ધર્યા અવતાર.
 અગણિત ખાંડય તું અવતર્યો, કંઈક કાલ અથડાતો ફર્યો;
 મરતોને અવતરતો ફરી, ત્યારે તેં સંભાર્યો હરી.
 દીન બંધુ દીન દયાળ, સેવકની કરો સંભાળ;
 કંઈ જનમને પુન્યે કરી, મનખામાં તેં દેહજ ધરી.
 બાળપણમાં રમતમાં ભડ્યો, જોખનમાં તારૂણી મડ્યો;
 વધ પણે કાયા નહીં થીર, નવ સંભાર્યા શ્યામ શરીર.
 જીવા અફળ ગયો આ અવતાર, ફેર ફેરેત થયો બહુવાર;
 બખા બુડતાં ઝાલ્યો હાથ, અતે એક વિશંખર નાથ.
 વિશ્વ તજું જે પુરું કરે, મુનિવર તેહનું ધ્યાનજ ધરે;
 ઈંદ્ર બ્રહ્મા કોઈ નવ કળે, જન્મ જન્મે ખોલ્યા નવ મળે.
 જપ તપ સાધન કરે તે સહી, સ્વપ્ને તેને દરશન નહીં;
 ભક્ત વતસલ ભુદર કહેવાય, ભક્તના વેચ્યા વેચાય.
 ભક્તને આધીન છે ભગવાન, કરો ભક્તિ મેલી અભિમાન;
 ભક્તિથી ભવ સાગર તરે, ભક્તિથી સ્વર્ગે સંચરે.
 કહે જીવો ભજો રઘુનાથ, બખા બુડતાં ઝાલ્યો હાથ;
 જાણા ભક્તિ સૌથી વડી, ધન્ય ભાગ જેને ચિત ચઢી.

પુન્ય અવિચળ પદવી આપીએ, સુદામાનાં દરિદ્ર કાપીએ;
 નામ દેવની છાપરી છાઇ, બળતા રાખ્યા પાંડવ ભાઇ.
 ધણા ભગત શું રાખ્યું હેત, વણુ બીજે નીપજ્યું ખેત;
 મીરાં બાઇનું ઝેર પીધ, ગુણકાને વીમાનજ દીધ.
 ચંદ્રહાસને ઉગારીએ, સુમનવા બળતો તારીએ;
 સંગમાં તો ભક્તિ ખરી, સમજો મન ભલેતો હરિ.
 જીવ. જીવ સાથે જડી, ભભા ભક્તિ સૌથી વડી;
 મમા મુળ જીવોને ભાઈ, કાયા જીવને શી સગાઈ.
 નાતર કાયા જીવજ તણું, કાયા મન વીચારો ધણું;
 જેવી નારી નાતરા તણી, કરે બીએ મેલી ઘરંધણી.
 જીવ નીસરી જ્યારે જસે, બીજે ખોળીએ પેદા થસે;
 કોણ જાણે દેહ પડશે ક્યાંહી, વાટ ધાટ કે રણજમાંહી.
 જેમ જીવણ વણ કાઢી નાંખીએ, નવા પોશાક પાસે રાખીએ;
 ચતુર ચેતી હ્યો સુઝજ મતી, કાયા જીવને સંબંધ નથી.
 જીવા રામ શરણે રહો સહી, મમા મુળ જીવોને ભાઈ;
 જળ જોખન જાય છે, રામ ભજતાં આળસ થાય છે.
 અમ્રત મેલી વીખ ખાય છે, શું માયામાં લલચાય છે;
 માતા જાણે મોટા થાય છે, જમના દુત લેવા ચાય છે.
 અંધ ધંધમાં શું ધાય છે, આઠ પહોંતો અથડાય છે;
 આ મારગ શીદ જાય છે, મનખો તારો ધટી જાય છે.
 જો ચિતે રામ ભજવાને ચહાય છે, વિમાન ચટી વૈકુંઠ જાય છે;
 રામ કહેતાં નીરમળ થાય છે, પાપધી તો મુકાય છે.
 જીવો હરીના ગુણ ગાય છે, જળ જર જોખન વહી જાય છે.

રૈરા રામનામ લીજીએ, વખમેલી અમૃત પીજીએ.
 રામનામ જેને મુખ વશ્યું, તે પ્રાણીને પાતક કર્યું;
 રામ સાથે રહેને, ધન અવતાર તેને દેહને.
 રામનામ મુખથી વાણી લેવા, ધનધન માત તે નર તણી;
 રામનામ મુખથી કહેવાય, મનખો સફળ તે નરનો થાય.
 રામના મુખ ગાય છે, તે ધણી જીતીને જાય છે;
 સંસારમાં તો રામનું નામ, અંતકાળે તો એમનું કામ.
 જીવા કામ મુકી લીજીએ, રૈરા રામનામ લીજીએ;
 લલા લક્ષ્મી પામ્યા અતી, પુરવ જનમના સંચા થકી.
 ખાવ પીજીને ખરેખા વાવરો, પુન્યદાન પરમારથ કરો;
 લક્ષ્મી જે પૃથ્વીમાં ધરે, ભોરંગ થઈને ચોકી કરે.
 ધન દારે ને વાળે રેત, તેનું જાય કુલ સમેત;
 જેમ ખરચે તેમ અમણી થાય, કોઈક રળેને કોઈકજ ખાય.
 લક્ષ્મી રાખી રહેતી નથી, વેદ પુરાણમાં કહે છે કથી;
 લક્ષ્મી વાવરે તેની થાય, પાપી હાથ ધસતો જાય.
 જીવા જે કરમની ગતી, લલા લક્ષ્મી પામ્યા અતિ;
 વવા વારે ધડીએ શું વારીએ, ગરલવાસના મનમાં ધારીએ.
 બ્રાહ્મણ તળશી પીપળોને ગાય, એ ચારે ઈશ્વર કહેવાય;
 એ ચારની સેવા કરો, સત ઇકોતેર પીત્રી આધરો.
 બ્રહ્મ ભોજન પ્રતથી થશે, અઘોર પાપ તેનાં જશે;
 એ ચારેની નીંદા કરે, રૈરૈ નરકે સંચરે.
 એ ચારે ઈશ્વર જાણીએ, પુજન કરી મનખો માણીએ;
 તારણ તરણ એતો કહેવાય, એ પુજેથી સ્વર્ગ જવાય.
 જીવા જોર જીલમ હારીએ, વવા વારે વારે શું વારીએ;

બીજા શશાશીવ શીવકહો, બીજું સરવે મુડીદા.
 શિવાયનમો એવું કહેવાય, જનમ જનમનાં પાતક ખયઃ
 પંચ રાત્રી મંત્ર છે એહ, સારમાં સાર જાણો તેહ,
 શીવ પુજનરણું મહીમાય, શેષ નાગે કહ્યો નવ જાયઃ
 શીવ વિષ્ણુ તો એક સ્વરૂપ, ભેદના લહે બ્રહ્માદિક ભુપ.
 શીવ વિષ્ણુમાં અંતર કરે, કુળ સહીત નરકે સંચરે;
 નીંદા કોઈની કરવી નહીં, કુળ વરમ તો ચાલો સહી.
 જીવા લાલની લેખણુ દ્યો, બીજા સસા શીવ શીવ કહોઃ
 હહા ભજ હરી હરી, મનખો નહીં આવે ફરી ફરી.
 કાચના કુંખા સરખી કાય, રત્ન જોખન તારું વહી જાયઃ
 પંચ ભુતનું પુતળું એહ, પંચેથી અંધારું દેહ.
 કાયાં જીવ બે જીવાં થશે, પંચ ભાગ પંચ લઈ જશેઃ
 રૂપે મુરખને જીવે ફરી, બોળીયું બોળીને રાખજ ફરી.
 નારી વહાલી ઝાઝી હતી, બોલાવીને પાછી જતીઃ
 ચરણ શેવો હરિદાસના, ભુંડી ભલી રહેશે વાસના.
 જીવા જયું છે મરી મરી, હહા ભજ હરી હરીઃ
 યયા આશા પુરશે સહી શ્રી મુખે તો વાચા થઈ.
 નથી ખેસતું એનું દામ, નથી જોર જીલમનું કામ;
 રામ નામતો મફત કહેવાય, પુરવ જનમને સંચે લેવાય.
 ગુરને પ્રતાપે કેવી નીંધા, અક્ષર બત્રીસ પુરા થાય;
 અક્ષરે અક્ષરે કૃણદાન, સાંભળતાંમાં ગંગા સ્નાન.
 ગુર્જર દેશ તે ઘોળકું ગામ જીવા બ્રાહ્મણ તેનું નામ;
 જીવે વાણી નીરગુણ કરી, યયા આશ પુરશે સહી.

પતિવ્રતા નારિનો ગરબો.

સહીયર સાંભળો શીખામણ આ સંસારનીરે.
 શોભે સુંદરીઓ સદ્ગુણ સણગાર,
 ગાવું ગીતમાંને ખોટ પુરે તારણીરે.
 સાખી.

સદાયરણ સાડી ભલી, નીતિ ચોળી અંગ,
 પહેરો પ્રેમ પ્રેમદા, શોભે અંગ સુરંગ;
 પ્રીતમ પ્રેમનો ગળામાં હારછેરે.
 નોરમળ નેહ થકી શોભે શુધ શરિર. ગાઉ ગીત૦
 સાખી.

નિવેક ચુડી કર ધરી, કંચન વચન મધુર;
 વિનય થકી પતિ વશ કરી, દીપાવો તમે ઉર. સહી૦
 મંત્રને જંત્ર જુઠા જાણજેરે,
 સુધરી મનમાં એવો કદિ ન રાખો વહેમ. ગાઉ ગીત૦
 સાખી.

પટ્ટીયાં પાડે શું થયું, શું થયું ગારે અંગ;
 મનતો પર પુરૂષે વશયું, ગમે નહિ સ્વામિસંગ. સહી૦
 આભને ધરતીનું છેદું જેટલુરે;
 તેવું હોય તો જાણી જીવતરને ધિક્કાર. ગાઉ ગીત૦
 સાખી.

શોભે ઉપર નાતજી ધરે અંતરના શોક;
 પતિ સહિત પ્રભુને ભજી, મુખમાં કરે કલોલ. સહી૦
 જગદીશ તે જોડા ઉપર બલીહાર છેરે.
 રીઝે જગત્પતિ આપે વૈકુંઠ ધામ. ગાઉ ગીત૦

સાખી.

પરનર પથ્થર જાણજે, હોયજે ભારે ભુષ;
રક હોયની જે પતી, જાણે ઈશ્વર રૂપ. સહીં
ફાટેલી આંખે ફરે, જેમ ફાતડારે,
સખીઓ ખોળ્યું જેણે સાત પેઢીનું નામ. ગાઉ ગીતં
સાખી.

ધીકાર વ્યભિચારને, નીતિ પ્રત લગ થાય;
મનમારી બેસી રહો, લખાએ લખાય. સહીં
વ્યભિચારી નારિને ધિકાર હરે;
કોપે જગતપતિ નાંખે નરકની માંઘ. ગાઉ ગીતં
સાખી.

અહુલ્યા, તારા, દ્રૌપદિ, પુરવે હતી જે નાર;
ચરિત્ર તેનાં સાંભળી, ઉતરો ભવ પાર. સહીં
સીતા તારા દમયંતી સતી થઇ ગઇરે;
જુઓ વેદ પુરાણે શાસ્ત્ર દે છે સાખ. ગાઉ ગીતં
સાખી.

શાવંત્રી સતીઓ સહી, તે થઇ ગઇ અપાર;
પ્રાણ જતાં પણ દહધી, છોડ્યો નહિ ભરથાર. સહીં
સહીયર શીરને સાટે સેવો સાચા નાથનેરે,
જેતાં પતિ એજ પરમેશ્વર ફેર નહિ લગાર. ગાઉ ગીતં
સાખી.

શીખામણ આ સાંભળી, દેશો નહિ કોઇ દોષ;
ફાવે તો લેજે મહી, ધરજે નહિ કોઈ દોષ.

બેનો સારાને માટે મેં આટલું છે કહ્યું.
કરતાં રીશ ન ક્ષમા કરજો મુજ અપરાધ. ગાઉ ગીત
સાખી.

સગ્ગત સારજ લઈ જશે, નીંદશે નીંદક લોક,
તેનો હું મુજ મન વિષે, જરા ન કરતી શોક;
સહીયર રૂપીને મુની શું મુચવેરે,
જે જે શું લખ્યું છે નીતિ શાસ્ત્રની માંઘ. ગાઉ ગીત
સાખી.

જેવું છે તેવું કહું, વધુ નથી વિસ્તાર,
વેદ ગામને કહું, કરશો જે વિચાર;
સાહચર આથી પામે પરમ મનોરથ સુખનેરે,
જાણે પતિ સદા છે ધર્મરૂપ સાક્ષાત. ગાઉ ગીત
સાખી.

સતીઓએ સંકટખહુ સહ્યાં, પણ રહ્યાં સ્વામીની સાથ,
તન મન ધન અર્પણ કરી, જાણ્યા મોઘા નાથ;
સહીયર એથી વહાલુ અદકું બીજું છે નહિરે,
જાણે પીડિત પાછળ સઘળો કુટુંબ પરિવાર. ગાઉ ગીત
સાખી.

શીખામણ આ લઈ જજો, હેતે રાખી હાથ,
ગમે તેમ કરી સખી, રહો સ્વામીની સાથ;
સહીયર ખરું જ જેતાં દેવતને એ સાર છેરે.
આપે ભવતાં સુખને મુએ મોક્ષ અપાર. ગાઉ ગીત

સાખી.

સ્વામીની સાથે સુંદરી, ભોગવો રૂઝાં મુખ;
જે પીઉંજીએ પરહરિ, તો દારૂણ પામે દુઃખ;
સહીઅર પગલેને પગલે કરોડ કલંક વઢે સદારે,
નીકે લોક ને ભોળઈ મારે બોલ. ગાઉ ગીત૦

સાખી.

લક્ષ સમરધી પીયર વિષે, કાંઈન આવે કામ,
ખોટી સમરધી એ ગણે, દુર્બળ ભલે નીજ ધામ;
સહીઅર સાસરીની સૂળી તો ઘણી મીઠડીરે,
સદગુણી હોતો કરજે આ શબ્દનો તોલ. ગાઉ ગીત૦

સાખી.

પતિવ્રતાને સત્ય કરી, ટક્યાં સત્ય પાતાળ,
પતિવ્રતાને સત્ય કરી, શેષ ધરે શીર ભાર;
સહીઅર પતિવ્રતાને સત્યે કરી હરિ બંધાઇ ગયારે,
જેના ગુણ રોજે સ્વર્ગે દેવો ગાય. ગાઉ ગીત૦

સાખી.

ધન્ય ધન્ય એવી સુંદરી, પામે જે કોઈ ભુખ,
મન લીધું પલમાં હરિ, દુર્બળ કીધો અનુપ;
સહીઅર ગરીબ હોયને ગૃહસ્થ પણે એ ચાલતીરે,
રાખે અનેક જીવિત રચીને ધરનો ભાર. ગાઉ ગીત૦

સાખી.

આભૂષણને કારણે, કંકાસ કરતી નાર,
તોછડાઈ ઘણી કરે, બાળે નીજ ભરથાર;

સહીઅર લાખ ટકાની પ્રીત પલકમાં પરહરેરે,
જરા ન રાખે દયાને પીડિના પ્યાર, ગાઉ ગીત૦
સાખી.

રીસાઈ રજની વીધે, ખુએ પરમ જે સુખ,
પીડિ ખુશામત અતિ કરે, જોઈ ચઢેલું સુખ;
સહીઅર એ તો અનિતિ સદ્ગુણીને નહિ કામનીરે,
સદ્ગુણી જેઠી સદાય કરતી આ વિચાર. ગાઉ ગીત૦
સાખી.

સર્વ ગુણમાં ગુણ છે, સ્વામીનુંજ એ સાર,
તેના પાછળથી સખી, સઘજો કુંઠુંજ પરિવાર;
સહીઅર તેથી સ્વામીને શીરને સાટે આની સદારે,
રાખો ચીતની વૃત્તિ ચરણ કમળની પાસ. ગાઉ ગીત૦
સાખી.

સર્વ વ્રતમાં વ્રત છે, પતિવ્રત જે સાર,
સોલાખ્યને સદ્ગુણી સુંદરી, બીજો નહિ અધિકાર;
સહીઅર વ્રત તીરથ સૌ પતિ ચરણમાં સમાઈ રહ્યારે,
માટે પતિને જાણો સૌ સારમાં સાર. ગાઉ ગીત૦
સાખી.

આ પ્રમાણે ચાલશે, મુખી હીસો દીન રાત.
સહેજે વૈકુંઠ પામશે, વખાણશે નાતને જાત;
સહીઅર સ્વર્ણને વિષે અમરલોક સ્તુતી કરેરે,
જેનાં દરશન નિત્યે કમળાપતિ ચઢાય. ગાઉ ગીત૦

સાખી.

દુઃખ દરિયા સંસારમાં, કોઈ કોઈનું નહિ કોઈ,
લહેણે દેણે અવતરે, જેને જેવું હોય;
સહીયર માફને તારૂં શા છોડ્યા કારણેરે,
જેનું લહેણું પતિને તરત ચાલી જાય, ગાઉ ગીત૦

સાખી.

સ્વામી આવે બજારથી, પૂછે કુશળ ક્ષેમ,
જળ ઝારી કરમાં ગ્રહી, જેને ઝાઝો પ્રેમ;
સહીયર જળ મીન જેવી પુરણ પ્રીત છેરે,
વિયોગ પડે પલમાં પ્રાણજ જાય, ગાઉ ગીત૦

સાખી.

પૂર્વે કહીઓ જે સતી, તેમાંનું અમર ન કોય,
પણ અમર આ જીવ વિષે કીરતી તેની સોય;
સહીયર વેદ પુરાણે જેના જશ ગાયછેરે,
તેનાં ચરિત્ર જોઈને રાખે એ અવ્યાસ, ગાઉ ગીત૦

સાખી.

એક ધરાણાને કારણે, સાણે દુભાવો નાય,
અંતે જીવું એકલાં કોઈ ન આવે સાથ;
સહીયર ખાધું પીધું તે તારૂં સદારે,
ધંધર ભજન કરીને રાખો સ્વામીસાથ, ગાઉ ગીત૦

સાખી.

પતિનું મન રીઝવી, લો ભજનની માળ,
દુઃખ દરિઓ છૂટિ જશે, છુટે જનમની જાળ;

સહીયર એ વિનાનો બીજો ઉપાય છે નહિરે,
 રમે રીઝી મનમાં ગુમાન ગવરી ગાય; ગાઉ ગીતો
 સંપુર્ણ ગરબો.

રાગ ગરબો રાગ પુનમ ચાંદની.

સહીયર દુનિયામાં જનમીને સાર્થક શું કર્યુંરે,
 કહુ ધન ધન મીરાંનો અવતાર;
 ભાવે ભજ્યે સીતાપતી રામનેરે.
 સહીયર સગાને સંબંધી કામ નથી કામનુંરે,
 માતને તાત બંધુ પ્યારો જે ભરથાર. ભાવે

સાખી.

ભક્તિ મીરાંએ કરી, તજ રાણાનું રાજ,
 એક ચિત્તે ભજ્યા હરિ, સંસાર કીધો તાજ;
 સહીયર ખડખ લઇને રાણોજી મારવા ગયારે,
 આખર જાણી હરિએ મોરાં બતાવી હજાર. ભાવે

સાખી.

ભક્તિધજ્યે કરી, પાંચ વરસની માંહિ;
 તપ લાધ્યું ત્રણ લોકમાં, ઇંદ્રજ કોપ્યો ત્યાંય;
 સહીયર મુરપતિ વિધિને શરણે ગયારે,
 આપ્યું ધ્રુવને પદ અવિચળ ઉપર રાજ. ભાવે

સાખી.

ભક્તી પ્રદહાદે કરી, પીતાજ કોપ્યો શીશ,
 શીરસાદે ભજ્યાહરિ, મૂક્યા નહિ જગદીશ;

સહીયર પીતાછએ પવત ધેરે પછાડીઓરે,
 મને જાણી હરિએ ધંભમાં પુર્યો વાસ.

ભાવે૦

સાખી.

ભક્તિ નરસૈયે કરી, તણ નાગરી નાત,
 એક ચિતે ભણ્યા હરિ, ન જોઇ જાત કુળત;
 સહીયર મંડલી રાજ ખડગ લઈ ઉભો રહ્યોરે,
 કેદારો મુકાવા ધાયા કાળી રાત.

ભાવે૦

સાખી.

ભક્તિ ખોડાણે કરી, નરનારિ સંગાથ,
 વિવેક વંદી કરી, ચાલ્યાકાળીરાત;
 જેની જાણ્યાંથી વિઠલવર વશ થઈ રહ્યોરે,
 એના ભજનની ખાતર તાર્યો સખ ગુજરાત.

ભાવે૦

સાખી.

ભક્તિ છે ધણી દાહિલી, ભવસાગરની માંછ,
 જેતાં ન મળે સોહિલી, જે વિચારો જ્યાંય;
 સહીયર ભક્તિ જેતાં ખરા ખાંડાની ધાર છેરે,
 ભક્તિ કરીને ઉતરો ભવસાગરજ પાર.

ભાવે૦

સાખી.

માહું તણી નંદીઓ દોસે, આભરણની માંહે,
 ચેતે તે નર તરિ જશે. ગાફલ ખુડે ત્યાંય;
 સહીયર રામ નામનું શસ્ત્ર જેને હાથ છેરે,
 તેને કોણજ રોકે સ્વર્ગની જાતાં વાટ.

ભાવે૦

સાખી.

ગાય શીખેને સાંભળે, કહે ગુમાન નામીશીશ,
જ્ઞાન ધ્યાન ભક્તિ મળે, એ માગું બક્ષીસ;

સહીયર કદી ન ઇચ્છે જન્મ મરણના ત્રાસનેરે,

સદાય રાખે પ્રભુજી ચરણ કમળની પાસ.

ભાવે ભજીએ સોતાપતિ રામનેરે.

પહેલા પ્રભુમું ગણપતી દેવરે,

સ્વામી મુઘ બુઘ આપો તતજેવરે,

પ્રથમ સમરૂ માત સરસ્વતીરે,

કરો કૃપાને આપો મુમતિરે.

મારા મન તણા પહોંચે કોડરે,

જેમ પ્રસન્ન થાય રણુછોડરે;

કહે બોડાણાતું આખ્યાનરે,

સાંભળે થાય ભક્તિનું જ્ઞાનરે.

ગુણનીધી દેશ છે ગુજરાતરે,

હરી આવ્યા છે મહાઝમ રાતરે;

કહુ સંક્ષેપે વરણન એનુરે,

કાને મુણતાં પાતક બંધ તેનુરે.

બોડાણો જે મહાભક્ત થયારે,

લાવ્યા રણુછોડ ડકિરમાં રહ્યારે;

ઘેર ગંગા નારી તેનીકે,

મહાભારી ભક્તિ છે બેનીરે.

નરભેરામ કૃત બોધણો.

રાગ ગરબી.

ઠાસરાનું છે ડાકોર ગામરે,
જાત રજપુત વજેસિંહ નારરે;
ગંગાખાઠ ગંગાજળ નારીરે,
ભક્તિ અંકુર બેઠેના ભારીરે. ૧

પુર્વ સંચે કરીને સંધ આવ્યોરે,
તેતો બોધણાને મન ભાવ્યોરે;
દ્વારકાંની વાતો સુણી કાનરે,
વાધ્યો પ્રેમને હુલ્યો દેહ ભાનરે. ૨

ઉભેનળ ઉભરાય જળ જેમરે,
પ્રેમ ઉભરાણ ચઢી ગયું તેમરે;
ઉભરાણ જ્ઞાનમાં ભારીરે,
આ વાત કહી જ્યાં છે નારીરે. ૩

તમે વીનતા આજ્ઞા આપોરે,
નહાઉં ગામતીને લેઉં છાપોરે;
ત્યારે વીનતા કહે શીરનામીરે,
મને લેઈને જાઓ તમે સ્વામીરે. ૪

પંથ લાંબેતે એકલા પધારોરે,
પતિવ્રતાને ધર્મ શો મારેરે;
માટે માનોતે સ્વામી વચનરે,
બેઠેની ભક્તિએ હરી પરસનરે. ૫

છાપા.

બોલ્યાં ગંગાબાઈ નાર, ગંગાજળ મધુરી વાણી;
 બેઠે કરજેડી રહ્યાં, કહ્યું એ ધન્ય કમાણી.
 મુજને તેડા સાથ, સુખ આપણુ બેઠે લીજે;
 કૃષ્ણ આવે હાથ, કારજ એવું કીજે;
 વીધા પંથને ગાનમાં, તાળી ભુજ બેઠે ઠામ છે.
 કહે નરભો ગંગાબાઈ કહે, ભક્તિમાં બેઠિતું કામ છે,
 કામની કહે છે કંથને, બ્રહ્મચર્યને ધરવું;
 શૂદ્ધ લેશના બોલવું, જ્યારે તીરથમાં ફરવું.
 ભુમીસેન કરો ભજન, વીપય વીકારો ટાળો;
 પાંચે ઇંદ્રિ કેદમાં, એ રીતે મનબો ગાળ્યો;
 સ્વામી એ શીખામણુ માહુરી, જેને કામ હોય નાથનું;
 કહે નરભો ગંગાબાઈ કહે, તમે નેમ કરો તે વાતનું. ૨
 ત્યારે બોડાણો બોલીઓ, રૂડી તે વાત વીચારી;
 મુજ કરતાં વિશેષ, નિરમળ બુદ્ધિ તારી;
 કહ્યું શાસ્ત્રમાં જેમ, એણી રીતે કરવું;
 સુખેથી ચાલો સાથ, ધ્યાન હરીનું ધરવું;
 દ્રઢ કરીને બાંધીયું, ચીત રાખ્યું ગોપાળમાં,
 કહે નરભો નરનારી તે ચાલ્યાં પ્રાતસકાળમાં. ૩

મરખી.

લીધી ભેઠ સામગ્રી ભક્તી ભાતરે, નરનારી ચાલ્યાં શંખ સાથરે;
 બ્રહ્મચર્યે જપે બુગદીશરે, વાટે દીવશ બહી ગયા ત્રીસરે. ૪
 એમ કરતાં પરમધામ આવ્યુરે. દીકું દેવળને શીશ નમાવ્યુરે;

કુશેશ્વરનું તે દરસન કરવુંરે, પછી બીજા તીરથમાં ફરવુંરે ૫
છપ્યા.

દારકાં મહાત્મની વાત, કહુંછું તે સંક્ષેપે,
શાસ્ત્ર વહાલું જેહને, તે સુણો આણી હેને;
રૂપિ દુરવાસા જેહ, ગંગામાં મરજન કરીયું,
વિશ્વનાથને પુજ્યા, નેમ દ્રઢ કરીને વરીયું;
ગોમતી સંગમને વિષે, અર્ધ્ય સુર્યને ઢર્ધશું,
કહે નરસો દુરવાસા કહે, પછી જળકૂળ સુખપર લેઈશું. ૬.
કુશનામને દૈત્ય, કુશસ્થળથી રાજ કરે છે,
કોટી દૈત્યનો ધણી, આણુ તેહની ફરે છે;
રૂપિને કાઢી મૂકીઆ, તર્પણ કરતાં વાર્ધા,
રૂપિએ વિષ્ણુ બોલાવી, કોટી દૈત્યને સંહાર્યા;
પહેલું દરશન પુજન તારું, પરદાન વિષ્ણુએ આપીયું,
કહે નરસો શ્રીકૃષ્ણજીએ, લીંગ દરવેર સ્થાપીયું. ૭.
ગરબી.

ન્યાળા ત્રીકમ વાંકડાં નયણેરે,
ચીત ચોટયું રણછોડજીના ચરણેરે;
હેમ છત્ર શોભે છે શીશરે,
એવા નીરખે છે બેડે જગદીશરે. ૮.
કાને ચોકડાં કુંડળ રહ્યાં શોભીરે,
આંખ અણિયાળી નાકમાં માતીરે;
શાંખ ચક્ર ગદા પદ્મ શોભેરે,
રૂપે કોટીતે કામદેવ લોભે રે. ૯.

ચરણે નેપુર રહ્યાં ધમકારીરે,
એવા નીરખે છે નરને નારીરે;
હરી નીરખીને મન હરખાયાં રે,
પ્રેમ ભક્તિયે ગામતી નહાયાંરે.

૧૦.

માસ રહીને ડાકેર આવ્યારે.
ગામ લોક સરવને ભાવ્યારે;
નરનારી મળી વીચાર કીધારે,
વંદાને પાવવા લીધારે.

૧૧.

છપ્પા.

બોલ્યાં ગંગાબાઇ નાર, ધ્યાન હું નાથનું લાવી;
તે કરશું અમો નીત્ય, રૂઢીયામાં પ્રેમ ધરાવી;
ઉભી રહિ માળા જપું, ધ્યાન એક ચીતે લગાવું;
ઊઠું પાછલી પહોર, અમો એરીતે નહાવું;
શીર સારે સુકું નહીં, એવી મનમાં આશ છે;
કહે નરભો ગંગાબાઇ કહે, મને પુરણ પ્રેમ પ્રકાશ છે; ૬
બોલ્યો બોડાણો ત્યાંરે નારી નથી વયતારી;
સંસાર સુખે મન જશે, ભજશે નહીં ગીરધારી;
આવે તર્ત વૈરાગ આખર જાતાં હુલે, જોગી ભોગીને ભેખ,
માયાના સુખમાં ભુલે, સંસાર રંગપતંગ છે;
તે દખી મનડોલાવશે, કહે નરભો બોડાણો કહે,
ભક્તિમાં વીધન લાવશે, બોલ્યાં ગંગાબાઇ નાર;
જીકું જીએ કોણ જાંખી. સંસાર વિશેની વાત,
મુજેથી કાઠી નાંખી, અમો ધરશું ધ્યાન;

જુવનમાં સ્થીર થઇને; વાવો તુળશી હાથ,
ચઢાવો કૃષ્ણને જઇને, એ કરતા છે વિધના;
એવું રૂઢીયામાં ધારીએ, કહે નરસિંરામ ગુર થકી,
એમ નેમ લીધો નરનારીએ;

ગરબી.

- જમણા હાથમાં તુળસી વાગેરે,
કરે ઊંપવાસને જાય આવેરે;
તુળશી ચરણ ધરાવે હેત ધારિરે,
નારી ભક્તિ ભોવનમાં ભારીરે. ૧૨
- બહોતેર વરસ તે તુળશી ચઢાવીરે,
ત્યારે દયા દયાળને આવીરે;
જેવો ખેપ બોડાણાનો ભારીરે,
તેથી વીશેષ કરે છે ઘેર નારીરે. ૧૩
- એની નારીનું ધ્યાન તુળશી એનીરે,
એના ખેપ દેહ રતીમારી સ્નેહ નહીરે;
એને વરદાન આપું નિરવાણુરે,
ત્યારે પેટમાં આવે મુજ પ્રાણુરે. ૧૪
- એસી કૃષ્ણ એકાંતે વિચારેરે,
કીયું પદ આપવું ઘટે મારેરે;
કોઇને આપ્યું નથી મેં જોહરે,
એને આપવું ઘટે મારે તેહરે. ૧૫
- ચોદ લોક બાણે મુજ હાસરે,
એને મંદીર જઈ કરું વાસરે;

એવો વીચાર કીધો છે જ્વારેરે,	
ચણું તુળશી સમર્પ્યાં છે ત્યારેરે,	૧૩
દાસ દીઠો હરખ્યા રણછોડરે,	
ધન્ય બોડાણા નહીં તુજ જોડરે;	
વહાલો બોડાણા તું સાસ પ્રાણરે,	
અન્ય ભક્ત નથી તું સમાનરે.	૧૪
મેર જોડો પડી જ્યાં રાતરે,	
વહાલો વીચાર્યું રૂઢીઆ સાથરે;	
સીંધુ સુતા રહી છે મને ભાળીરે,	
પણ બોડાણે બહુ હદ વાળીરે.	૧૮
જ્યાં ધ્યાન ધરે છે કરી કોડરે,	
ત્યાં તો આવી ઊભા રણછોડરે;	
તું તો ભજન મગનમાં છું માતોરે,	
બેશ બોડાણા કરિયે વાતોરે,	૧૯
તણ જનમનો દાસ છું મારો,	
ખુરબાન કર્યો તેં જનમારોરે;	
એતો બોડાણા જાણે નહીં તુંયરે,	
આજ માંડીને કહું તને હુંયરે.	૨૦
કંક રૂપિ રૂપે થયો તુંયરે,	
કર્યા યજ્ઞ પ્રસન્ન થયો હુંયરે;	
માગ્ય માગ્ય કહીતી મેં વાણીરે,	
મારે ઘેર રહો સારંગપાણીરે,	
મારા વાયદાને લાગી વારરે,	૨૧
વીલીક્ષણનો બીજો અવતારરે;	

તજી જાત મને ભેટવાને આવ્યોરે,
 આવો લ'કેશ કહીને બોલાવ્યોરે. ૨૨
 રીસ રાવણને બહુ આવીરે,
 તું પર સાંગ વીધીની અલાવીરે;
 મેં તો બાણ્યું દાસનો જીવ બાણેરે,
 માફ વચન લ'કેશ રાગ થાણેરે. ૨૩
 તે તો સાંજ્ય મેં રૂઢીઆમાં લીધીરે,
 પછી લંકાપુરી તને લીધીરે;
 વીલીક્ષણને અંશેદહુ ધરીયોરે,
 ત્રીજે જન્મે બોડાણા અવતરીયોરે. ૨૪
 વળી શેવા બહોતેર વરસ મારીરીરે,
 હવે પરમાણુ કરે સહુ તારીરે;
 માજ્ય માજ્ય માયું તે આપુરે;
 તારી લખ ચોરાશી માફ કરેરે. ૨૫

છપા.

માજ્ય બોડાણાદાસ, પ્રમથી તું પર ત્રૂંચો,
 ગુજરાત સર્વના પાપ તેને હું કોપ કરી રૂંચો;
 તુજ માટે તુજ દેશના, જીવ સકળને તારું,
 ત્રણે રણથી છોડાવું, નામ રણછોડ માફું;
 એમ કહી દાસ સુસ્તક પરે, હરિયે હાથ મુક્યો સહી,
 કહું નરભો શ્રી કૃષ્ણ કહે, માજ્ય માજ્ય સંશે નહીં.
 નાપું ઇંદ્રાસન, નહીં વિધીનું કામું;
 નાપું ધર્મનું રાજ, વળી દુઝ્ઘા તું પામું;
 નાપું પદારથ ચાર, બેઠિનાં સંકટ કામું;

ચાર પ્રકારની મુક્તિ, તે તુજને નહીં આપું;
 વૈકુંઠમાં બહુ વાસાયા, તે ઠેકાણું નહીં દાખું;
 વસો કૌસ્તુભની માંય, મારી રૂઝીયાપર રાખું;
 મૌઠ લોકમાં સહેજે પ્રેરો. તમને ખાળેકો નહીં કદા,
 કહે નરભો શ્રીકૃષ્ણ કહે, જે વસો કૌસ્તુભમાં સદા. ૧૦
 પુણ્ય પાપાંડી માટ, માળી પદારથ પામ્યો,
 વસ્ત્ર સમાર્યા માર, તે દરજી મહા દુઃખ વામ્યો;
 રતીચંદનને માટ કુબળ નવચોવન કીધી,
 શત્રુ મહી જે કંસ, તેનેતો મુક્તિ દીધી;
 શત્રુ મીત્ર બેહુને, સરપાવ જો સરખો કરું,
 કહે નરભો શ્રીકૃષ્ણ કહે, મુજમાં ડહાપણ શું ખરું. ૧૧.
 દોહરા અથવા સાખીયો.

ત્યારે બોલણો બોલીઓ, સાંભળો શ્રી ભગવાન,
 છપ્પન ભોગ અહીંઝ્યાં થાય છે, ત્યાં છે તુજશીતું પાન. ૧.
 ત્યારે શ્રી કૃષ્ણ બોલીયા, સાંભળ માહરા મીત્ર;
 બીજું કાંઈ જોવું નહીં, જોઉં એક મન પવીત્ર. ૨.
 ભૂખ્યો નહીં હું ભોગનો, નહીં લશ્કરને લાવ;
 પ્રેમ વશ રહું સદા, એવો મુજ સ્વભાવ. ૩.
 છપ્પન ભોગ દુર્યોધને, કર્યાતા બહુ પેર;
 ભાણમાં રાણ થયો, જમ્યો વીહરને ઘેર. ૪.

ગરબી.

કાસ કહે છે પુરો એમ કોડરે, ઘેર પધારો રાય રણછાડરે;
 હરી કહે છે હવેનો આવેરે, મારે કાળે વાહન કાંઈ લાવેરે. ૨૬.

એમ કહીને સેજે સુતા નાથરે, જમને કહી વનીતાને વાતરે;
આજ આનંદ કહો નવ જાયરે, ઘેર આપણે અલખેલો
આવેરે. ૨૭.

નારને તે ખોડાણાણ કહેછેરે, ઘરનાં આખલાં ઘરડાં બેઠેરે;
વહેલ માગી આણી છે કોઈનીરે,
હીને બેસવા ગાદીકરી રૂનીરે. ૨૮.
હરી સમરીને વહેલ ચલાવીરે, કોરે કુંભે કુંવારકા આવીરે;
મળી શુકન સ્વચ્છી ગાયરે, હનુમાન તે જમણા ધાયરે. ૨૯.

દોહરા અથવા સાખીઓ.

શુકન જોઈ સામા કહે, પહોચે સહુ મનકોડ;
આનંદ આજનો શો કહું, ઘેર આવે શ્રીરણભોડ; ૫
ગંગાખાઈ ઉભાં રહ્યાં, જોડીને બેઉ હાથ;
કારજ સહુ પુરણ કરી, ઘેર વહેલા આવજો નાથ. ૬
ગંગાખાઈ પાછાં કર્યાં, ખોડાણા પંથે જાય;
ગુરૂ ચરણ પરતાપથી, જસજન નરભો ગાય. ૭

છંપા.

ગંગાખાઈ પાછાં કર્યાં, બેઠાં દ્રઢ આસન વાળી,
ધ્યાન ધરું હરી તણું, લાગી કૃષ્ણ શું તાળી;
માળા રેરે મન થકી, ગુણ શ્રી હરીના ગાવે,
જેવાં જોઈ આવીયાં, તેવું ધ્યાન લગાવે;
એમ શ્રીકૃષ્ણને વશ કર્યા, મન દઢ માળા સાહીને,
કહે નરભોરામ ગુરૂ થકી, ધન્ય ધન્ય ગંગાખાઈને; ૧૧

ગંગાખાઇની પ્રીત, કૃષ્ણ સાથે છે કેવી;
 મોર મેઘને પ્રીત, પ્રીત ચકોર ચંદ જેવી;
 મોર મુગટ પીતવસ્ત્ર, માળ વયજંતી સારી,
 કૌસ્તુભમણીનો હાર, જીએ એમ ધ્યાનમાં ધારી;
 નાખશીખ નીરખે નાંથને, જેણે બાંધ્યો છે નેમને,
 કહે નરભેરામ યુર થકી, બહીહારી એવા પ્રેમને. ૧૩

ગરબી.

ગયો બોડાણો વહેલને જોડીરે,
 કૃષ્ણ મંદીર સનમુખ છોડીરે;
 સર્વ કહે છે ચાલી આવતાં આપરે,
 લાગ્યો વહેલ કારણે કાંચરે, ૩૦.

રખે કૃષ્ણને એ ચોરી જાયરે,
 પછી આપણી શીગત થાયરે;
 સેનભોગ સમરથો હરીનેરે,
 ગયા બારણાને બંધ કરીનેરે. ૩૧.

તાળાં સાંકળોને ભુંગળો સ્ત્રીડોરે,
 બહાર નીસરી શકે નહીં કીડોરે;
 ઊંધે બોડાણો થાકેલો હાવેરે,

રણછોડરાયજીને ઊંધ નાવેરે. ૩૨.
 કયો વાયદો બોડાણાને જેહરે,
 હરી મનમુખો કરેછે તેહરે;
 રૂક્ષમણી મહેલમાં ફરેરે,

- સેનભોગ સામગ્રી ધરેછેરે. ૩૩.
 દુધ ફેણ લય્યાં જુગતે ગાળીરે,
 કયો દુધપાક જમો વનમાળીરે;
 મોતીચુર દળ લાડુ ધીમારે,
 દ્રાખ ચારોળી બદામ છે તેમારે. ૩૪.
 સેવધ્યાને સીરો કંસારરે,
 જમો જુગતથી જુગદાધારરે;
 કરી રસોઈ રૂકમણી રાણીરે,
 હરી એકાંત ગયા વાત જાણીરે. ૩૫.
 રૂકમણી શણગાર્યા વીશેપરે,
 હરિ ઊંચું ભાળે નહીં લેશરે;
 ઉઠા જમીએ સ્વામી નાથરે,
 એમ કહીને ઝાલ્યો છે હાથરે. ૩૬.
 કહે કૃષ્ણ જમું નહીં હુંયરે,
 જા જમવું હોયતો જમને તુંયરે;
 હરખ ચીંતા થઇ છે મને ભારીરે,
 આગ્ય એકાંતે કહું તને નારીરે. ૩૭.
 તાર તારો સીંઢુ મહાભારીરે,
 તેની તનયા વીચીક્ષણ નારીરે;
 સોળ સહસ્રને સાતથી અધિકરે,
 તેને દેવી પડે નહીં શીખરે. ૩૮.
 રખે કરતીતું આનાકાનીરે,
 તને વાત કહું એક છાનીરે;

- જેમ તજ્યું છે ગોકુળ ગામરે,
એમ તજી દારામતી ધામરે. ૩૯.
- પ્રક્ષ પત્રને તજે છે જેમરે,
તજી દારામતી હું તેમરે;
સાપ કાંચળીને તજે જેવીરે,
તજી દારામતી ને હું તેવીરે. ૪૦.
- દાસ બોડાણા તેડવાને આબ્યારે,
મારે કાળે જાહન બહેલ લાબ્યારે;
કહોતો જાઉં હું ભક્તની સાથેરે,
મેંતો વચન આપ્યું છે મારે હાથેરે. ૪૧.
- ત્યારે હુશી બોલ્યાં રૂકમણી રાણીરે,
પુછી પુછી પીયોછો હરી પાણીરે;
સેના મારે થયા નાપીકરે,
ક્યારે દીધી હતી તમને શીખરે. ૪૨.
- કોટી કામ નરસૈયાનાં કરિયારે,
નોતાં પુછીને પગલાં ભરીયારે;
યુધિષ્ઠરની ભોમી સમારીરે,
નોતા પુછી ગયા મોરારીરે. ૪૩.
- રથ હાંક્યો અર્જુનનો જ્યારેરે,
નોતા પુછી પદાર્થ ત્યારેરે;
મન ગમવું કરોછો સ્વામીરે,
રહું અરજુકમળ શીખ નામીરે. ૪૪.

ક્ષીર સાગરને મેલી, માધવ મધુરાં આવ્યા,
 માત પીતાને તણ, નંદતણા કહેવરાવ્યા;
 ત્યાં આહરની સાથ, પ્રીત ઝાઝેરી જોડી,
 જોકુળમાં ચારી ગાય, કાળી કામળીઆ આઢી;
 મામો કંસ મારીયો, ને રાણી કંસની દાસી,
 વીશ્વકર્માને જોલાવી, હેમની દ્વારકાં વાશી;
 તમે કાના કોઇના નવ થયા, પ્રીત કરી કેરો કેરમાં,
 કહે નરભો રૂકમણી કહે, વળી મન ગયું ડોકોરમાં. ૧૪
 પુરવ દેશના જીવ, વંદાવન લીલા જોશે,
 પશ્ચિમ દેશનાં પાપ, ત્રીકમ વાંકડો જોશે;
 ઉત્તરે બદ્રીનાથ, શામળો જીવ સંભાળો,
 દક્ષીણે રંગનાથ, વીરુળા પાપ પરજળો;
 આખા ગુર્જર દેશને આપ, ગોરખનો છે અતી,
 કહે નરભો શ્રી કૃષ્ણ કહે, મારે તારવી જોડાણા વતી. ૧૫
 જામની પાસે સીધ, ગયા કાશીના વાશી,
 જામરાજ વૈશ્ણવ ખરો, કરી જરા એક હાંસી;
 સીધ આવ્યો રોશમાં, હાંસી કીધી છે જ્યારે,
 ગુર્જર ભક્તિ ઉગે નહીં, આપ દીધો છે ત્યારે;
 તે આપને પાછો કરી, ગુજરાતમાં ભક્તિ વીસ્તરી,
 કહે નરભોરામ ગુરૂ થકી, મુછતો જોડાણાની ખરી. ૧૬
 ત્યારે રૂકમણી જોલીયાં, સ્વામી ભુલ આવી છે તમને,
 હું કહેવા સમર્થ નથી, મારે હાથ દેશો નહીં અમને;

સરજો પાળો વિશ્વને, નહીં કેઈ તમદામી,
 અખળાની મત પાનીએ, માટે કહું છું શીરનામી;
 ચોદ લોક તમને રટે, નહીં કે તમારી તુલને,
 કહે નરસો રૂકમણી કહે, અહીં કેમ આવી ભુલને. ૧૭
 તમે કહો છો નાથ, દાસ બોડાણો આવ્યો;
 મેં આપ્યું છે વચન, વહેલ જોડીને લાવ્યો;
 હાર્યો થાક્યો દાસ, ખસે ગાઉનો ભારી;
 તે સંભાળ લીધી નહીં, એ બોડી રવ તમારી;
 ભુખ્યા ખળદને દાસ છે, ડાહ્યાને શું સમજાવીએ,
 કહે નરસો રૂકમણી કહે દાસને ભોવનમાં લાવિયે. ૧૮

ગરબી.

ભુખ્યા ખળદને વળી દાસરે,
 હું લેઉં દાણો તમે દ્યો ધાસરે;
 દાણો ચાર ખળદને ચવરાવેરે,
 બોડાણાને ભોવન પધરાવેરે. ૪૫.

કહે કૃષ્ણ તે ધન્ય ધન્ય નારીરે,
 જગાડ્યો દાસ ઉઠ્યો ખુખારીરે;
 નમ્યો બોડાણો બેઠે પાયરે,
 મુખ મુખથી કહું નવ જાયરે. ૪૬.
 બોડાણાને ભોવન પધરાવ્યોરે,
 મરદન કરીને તવરાવ્યોરે;

કરિ રસોઈ રૂકમણી બેહરે,
 બેઉ થાળમાં પીરસી તેહરે. ૪૭.

ભક્ત ભગવંત જમે બેઉ બેડરે,
 પીરસે રૂકમણી આણીને કોડરે;
 ભકતને હરિ પરસાદ દીધારે,
 પડોયો ગંગાખાઈ મારે લીધારે. ૪૮.
 પછી જમ્યાં છે રૂકમણી રાણિરે,
 ક્યું આચમન શુદ્ધ જળ આણીરે;
 મુખમાંહી ધર્યો છે તળોળરે,
 વહી ગઈ રજની વડી સોળરે. ૪૯.
 રૂકમણી હરી ભુજમાં સમાયારે,
 શ્રી પ્રક્ષ સ્થળમાં રહ્યારે;
 બોલ્યો મધ્યનો મરઘો જ્યારેરે,
 ભગત ભગવંત નીસર્યા બહારરે. ૫૦.
 ગંગાખાઈનો પ્રસાદ જેહરે,
 મુક્યો પડીઆ પેટીમાં તેહરે;
 બળદને કાંધે ધુસરી ધાલેરે,
 વહેલ જોતરી મારે વહાલેરે. ૫૧.

છપ્પા.

કૃષ્ણ કહે દાસને, મારી ચતુરાઈ ભાળો,
 હાર્યો થાક્યો છું દાસ, લગારેક પામું વાળો;
 સેનકરો સાંગી વીધે, ઊંધ આવશે તુજને,
 લાવ્યા પેરોણા રાશ, હાંકતાં આવડે છે મુજને;
 શ્રી કૃષ્ણ બેઠા હાંકવા ડચડચ ડચકારો થાય છે,
 કહે નરસિંરામ શુર ધર્મી, વહેલ વાયુવેગે જાય છે. ૧૯.

હારે ગરડનો વેગ, હરિ સુરજના વાળ,
 હારે ઐરાવત ઇંદ્ર. વહેલ રહી ગગને ગાળ;
 જેવો મનનો વેગ; વહેલ એમ નાથે ચલાવી,
 પલક એકની માંહ, કારજ સીધ કરીને આવી;
 એડી દીપ્તી બળદને, ચણે જ્યાં કૃષ્ણના ચડયા,
 કહે નરભેરામ ગુર થકા, બળદ નભને ચીલે ચડયા. ૨૦.
 જેવો મનનો વેગ, વહાલે વહેલ ચલાવી,
 એક નીનીખનીમાંય, શીમળજ ભાગાળે આવી;
 પ્રભુએ કર્યો વીચાર વહેલને અહીં વિસરામું,
 પછી જગાડુંદાસ, વળતી શ્રમને વીરામું;
 લીલું લીંબડાનું ડાળ છે, બળદને નીરીત્યાં ઘાસને,
 કહે નરભેરામ ગુર થકી, દયાળે જગાડયો દાસને. ૨૧.

ગરબી.

લીલા લીંબડા તળે વહેલ રાખીરે,
 ડાળ મીઠુ કરી તે મહોટા સાખીરે;
 પ્રભુ પગલાં પુજાય લીંબ હેઠરે,
 સંધ આવતો જતો કરે ભેઠરે. ૫૨.
 પછી વહેલ વિશંભરે જોડીરે,
 બોડાણાને તે આંગણે છોડીરે;
 નહાવા ઊઠ્યાં ગંગાબાઈ નારરે,
 વહાલો નીર છે બળદને ચારરે. ૫૩.
 ભક્ત ભગવંત બેલડીએ આવ્યારે,
 ગંગાબાઈએ તે પુષ્પ વધાવ્યારે;

મહા પ્રસાદ પડીઓ આપ્યોરે,
 કોડી લવનો સંકટ કાપ્યોરે. ૫૪.
 કહે છે કેશવ ભુખ મને લાગીરે,
 ગંગાબાઈ પાસે લીધું માગીરે;
 કામ કુથાતું કાંઈ નવ લેવુંરે,
 વહેલું ભોજન મુજને ઢવુંરે. ૫૫.
 વહાલો ભુખ્યા થયા તે નહીં ગાઠરે,
 ભરડ્યો કંસાર મહોટા મહોટારે;
 કર્યો કંસાર જુગતે કરીનેરે,
 પહેલા જમાડયા કૃષ્ણ હરીનેરે. ૫૬.
 પછી જમ્યા છે નરને નારીરે,
 સુખ કેટલું કહું વીસ્તારીરે;
 રહ્યા ડાકોરમાં રણછોડ રાયરે,
 ગુરૂ થકી નરભેરામ ગાયરે. ૫૭.
 આજ આનંદ કહ્યો નવ જાયરે,
 વહાણું દ્વારકામાં કેવું વહાયરે;
 જામ્યા જુગળીને જવાળ લાગી રોમરે,
 તાળાં સાંકળો ભુગળો દીધી ભોમરે. ૫૮.
 નવ દીઠા તે રણછોડ રાયરે,
 શોધે જુગળી ચોદશ ધાયરે;
 વહેલ લાવ્યો તો બોડાણો ભેડીરે,
 એણે આશા અમારી તોડીરે. ૫૯.
 રણછોડજીતો શીરને સાટેરે,

ધાયા ગુગળી ડાકોર વાટેરે;
રણછોડ કહે ગુગળી આવેરે,
મને પધરાવ્ય ગામતીમાં તરેરે. ૬૦.

તુતો વચન માંનજે મારેરે.
નીશ્વે ધામ તબુ નહીં તારેરે;
કહે છે બોડાણા વીરમ પામોરે,
ગયો બોડાણા ગુગળી સામોરે. ૬૧.

વેરા હતો પુરવતો જે વીરરે,
તેને તાકીને માર્યો છે તીરરે;
માર્યો તીર તે વામ ભરીનેરે,
તેતો વાગ્યો છે કૃશ્ન ભરીનેરે. ૬૨.

વાગ્યો કૃશ્નના રૂદ્રીઆમાં તીરરે,
લોહી સમ થયું ગામતી નીરરે;
બાણ માર્યું ગુગળીએ જે વારરે,
થયા ગુગળી ગુનેગારરે. ૬૩.

ગામે હથીયાર સજ્યાં છે ન્યારે,
ઘેરી લીધા છે ગુગળીને ત્યારે;
પછી પડી છે ભાંજગઢ વાતરે,
ગંગાબાઇને કહે છે જહુનાથરે; ૬૪.

એક કહું તે દરેને ઉપાયરે,
ત્યારે ગુગળી પાછા બોયરે;
સવા વાલની વાળી તમારીરે,
તેથી હજીવી ઢહ કરું મારીરે; ૬૫.

હરી આવ્યા તે નવ અપાયરે,
 સોના મારે મુકો રણછોડરાયરે;
 તેની વાતનું લખ્યું કીધુંરે,
 સમખાઈ ગોમતી જળ પીધુંરે; ૬૬.
 નાંખ્યો ત્રાંસ તે ગોમતી તીરરે,
 સામા પધરાવ્યા શી જદુ વીરરે;
 તુળશીને સવાવાલની વાળીરે,
 નમ્યું હેમ કશ્યા વન માળીરે; ૬૭.
 લખી આપ્યું તે કાંઈ નવ આદ્યુરે,
 પણ પરાણે લાઘવું ધાદ્યુરે;
 લાંઘો એક થયો છે જ્યારેરે,
 કહ્યું સ્વપ્નામાં ગુગળીને ત્યારેરે; ૬૮.
 તમે શીઠ લાંઘો છો આપુંરે,
 હું તો ડોકોર મુકીને નહીં આપુંરે;
 જાઓ સેવંત્રી વાવમાંથીરે,
 માફ રૂપ પ્રગટશે ત્યાંથીરે; ૬૯.
 પછી ગુગળી દ્વારકાં ગયારે,
 સ્વામી નરભાના ડોકોર રહ્યારે;
 જેકો રણછોડ કહીને કુદરે,
 તેનું ભાગ્ય થયું છે ઊદરે; ૭૦.
 જેકો રણછોડ આગળ નાચેરે,
 તેના જનમ મરણ દુઃખ ભાંગેરે;
 ગાતાં પહોંચે મનના કોડરે,
 કહે નરભો બોલો રણછોડરે; ૭૧.

છપ્પા.

અરાઠ અંગના એસી, સાલે શુભ શ્રાવણ સાર;
 શુકલ પુનમ ગુરવાર, કહ્યા ગરબો નીરધાર;
 ખીહજ ગામ છે વાસ, દાસ નરભો જે કહાવે,
 પોહોચે મનના કોડ, પ્રેમે શ્રીહરીગુણ ગાવે;
 પુણ્ય કર્યો મેં તે દીને, આણી મનમાં વહાલને.
 કહો નરભો અર્પણ કરું, કૃત્ત કૃતયા લાલને;

૨૨

ગરબી.

ગાય શીળે મુણે જન કોયરે,
 તેને ભવ વ્યાધી નવ હોયરે;
 જાય ગામતીને કાશી કેદારરે,
 મુણતાં ફળ થાય તેને નીરધારરે; ૬૨.
 તીર્થ અડસટથી અધિકરે,
 ભક્તિ પદ પામે નહીં મીનમેખરે;
 રેવા દર્શન ફળ ચાંદ્રાયણનુરે
 વસે ભક્તમાં નુર નારાયણનુરે; ૭૩.
 નરભોદાસ તણો છે દાસરે,
 પ્રભુ ભક્તિ આપો એવી આશરે;
 ગાતાં પહોંચે મનના કોડરે,
 કહો નરભો બોલો રણછોડરે; ૭૪.
 ધાંતશ્રી નરભેરામ કૃત બોડાહો સપુણ.

નરભેરામભાઈના બનાવેલા છપ્પા.

નથી નીપજતો પ્રેમ વાડીમાં પાણી પાતાં,
 નથી નીપજતો પ્રેમ તેલ ચોળીને નાતાં;
 નથી મળતો પ્રેમ ગાંધી દાશીને હાંદે,
 નથી મળતો પ્રેમ બોળતાં વાટેને ઘાટે;
 નથી મળતો પ્રેમ તપાસતાં ગુજરી ગામો ગામની,
 કહે નરભો પ્રેમ પુરો મળે; કૃપા હોય શ્રીરામની. ૧.
 મળ્યો પ્રેમ મળનાર મગન થઈ મનમાં ફુલી;
 કાનકાન કહી ફરી, ભાન ગઈ દેહનું ભુલી;
 પ્રેમી વિદુરની નાર નહાતાં નાગી ધાઈ,
 એ લક્ષણ પ્રેમનું જઈ ભેટી જદુરાઈ;
 ગરભને કાઢી નાંખતાં છોડાં મુખે ધરાય છે,
 કહે નરભો પ્રેમનું પારખું; તે છખોલો છોડાં ખાય છે. ૨.
 વિદુરજી ગરભ આરોગાવે વાત શ્રી કૃષ્ણજી કહાડે,
 એવો મને કોઈ મળતો નથી; પુરૂં પેર ભરીને જમાડે,
 જનમ ધર્યા મેં બહુ ઘણાં જોયું ભુતળ ખાધું;
 પણ પાંચમીવાર તું જાણજે જે પેર ભરીને ખાધું;
 બોરાં તાંદુળને ખીચડા ભાણમેં તારી ભાળી,
 પણ પાંચમી વારતું જાણજે કેળાં છાતરે ક્ષમાવાળી;
 જેવો ભાવ તેવો હું જમું મુજ મારે સૌ ધાય છે,
 કહે નરભો શ્રીકૃષ્ણ કહે પુરો પ્રેમ ત્યાં પેર ભરાય છે; ૩.
 સોના રૂપાને થાળેજે હું જમું; તો દુર્યોધન ઘેર કેમ ત્યાગી;
 વિદુરને ઘેર વૈભવ શો હતો, જમ્યો પતરાળે ભાણ;

આચાર વિચારે જો જમું તો કરમાનો શો દીઠો,
 છપત ભોગનો ત્યાગ કરી મને ખીચડો લાગ્યો મીઠો;
 ખાર પરાસાં શવરી તણાં, સ્વભાવ એવો એમનો;
 કહો નરભેરામ ગુરૂ થકી પાતળીઓ ભુજ્યો પ્રેમનો. ૪.
 એક મહદાને કાજ સાલ સો ખસેની લાવે,
 ઉઠાડે અખીલ ગુલાલ ચંદન મળીઆગરે ખાળે;
 રૂપાતોડડી આગ કાઢે, વાળાં વીધવીધનાં વજાવે;
 ભલોભલો એને સહુ કહો પણ રામજી લેશ ન ભાળે,
 એટલાં ચંદન મળી આગરે શીવ પુજન નવ કરતો;
 ઉનાળે શ્રીકૃષ્ણને ચંદનવાધા નવ ધરતો;
 એમ સર્વ દ્રવ્ય અભિમાનમાં મેળવ્યું એણે રાખમાં,
 કહો નરભેરામ ગુરૂ થકી મુવા મહદાને કઈ કાળમાં. ૫.
 કહ્યાણ પામવાકાજ કષ્ટ કાયાને દેછે,
 કહ્યાણ પામવા કાજ, ઊંધે મુરતક રહે છે;
 કહ્યાણ પામવા કાજ કંઈક જણ કાશીએ જાય છે,
 કહ્યાણ પામવા કાજ ભેરવ જવને ખાય છે;
 ઊનાળે અગ્નિસેવતા, ચોમાસે પાધર રહે છે,
 શીયાળે હીમાળે ચઢે એમ કષ્ટ કાયાને દેછે;
 કહ્યાણ પામવા કાજ, કંઈક જણ ખરચે ધણા દામને,
 કહો નરભેરામ સરવથી સહેલ છે જે રટ નિરંતર રામને. ૬.
 જેને જડીઆ રામ તેને ભાગ્યશાળી કહીએ,
 જેને જડીઆ રામ તેને ધનવંત કહીએ;
 જેને જડીઆ રામ સકળ શાસ્ત્રના સારજ લીધા,

જેને જડીઆ રામ તેણે સહુ તીરથજ કીધાં;
 જેને જડીઆ રામ તેથી જમ કિંકર હારશે,
 કહે નરભેરામ ગુર થકી તે અજમેળ પેઠ ઉગારશે. ૭.
 ધિક્ક પડ્યો અવતાર જેની પરનારે પ્રીતિ,
 ધિક્ક પડ્યો અવતાર, જેહની ચાલ અનીતિ;
 ધિક્ક પડ્યો અવતાર હરી ગુણ ગાતાં લાજ્યો,
 ધિક્ક પડ્યો અવતાર પરાયા સુખ બેઠ દાજ્યો;
 ધિક્ક પડ્યો અવતાર જે મોહ્યો ચામા દામને,
 કહે નરભો જાતને માથે ખાસડું તે ભજે ન સીતાદામને ૮.
 બ્રહ્મ પડ્યો અવતાર રામ રથયા નહીં પાછ,
 બ્રહ્મ પડ્યો અવતાર જે તાકે નારીઓ તાછ;
 બ્રહ્મ પડ્યો અવતાર જાનમાં મનડું જડીઉં,
 બ્રહ્મ પડ્યો અવતાર વેર રામશું પડીઉં;
 ધિક્ક જતુની તેહની. ધિક્ક જ્યારે એવો ઘડ્યો,
 કહે નરભેરામ ગુર થકી તે ધિક્ક મનખો છૂટી પડ્યો. ૯.
 જકત ભુખ્યું જાણ અમિત આશ કરે છે,
 બીજું ભુખ્યું જાણ જે વસની આશ ધરે છે;
 ત્રીજું ભુખ્યું જાણ જે નારીઓમાં ચીત અડે છે,
 ચોથું ભુખ્યું જાણ જે વાંકતો જાન પડે છે;
 પાંચમું ભુખ્યું જાણ જે ઘણાક ભૂખ્યા દામના,
 કહે નરભેરામ ગુર થકી તે જવલા ભૂખ્યા રામના. ૧૦.

રાજ્યો.

કડીઆ સુતાર સલાહનેરે, ઘણા દાખિયાં છે દામ;

મગનમાં મહેલ ગાજી રહ્યા, રટયા નહિ કદી રામ;
 રામ રટા કોઈ રંગમાં, મહેલ કરાવ્યા મોકળ્યારે,
 બહુ આરિયોના ઠામ, ઝોચિંતા ઉઠી ચાલીઆ;
 નથી પહોંચી કોઈની હામ. રામ૦ ૧.

આવો હિચોળા ખાટ હીંચીએરે, રવી ઉગમતે ભાણ;
 મુખ તમારાં સંભાળતાં, મને વાગે છે બાણ; રામ૦ ૨.

બચકે બનાતો બાંધી રહીરે, ઘણું ઝોઢયાનો પ્રેમ;
 ત્રંડયો તેની જાગી નથી, રહી એમની એમ; રામ૦ ૩.

સાલો લીધો છે મોઢા મુલનીરે, લીલા પીળા છે રંગ;
 ઝોઢી પહેરી નથી નીસર્યા નથી અડકાડી અંગ; રા૦ ૪.

સ્વામી તમે જુખાળવારે, જાણું તમારી વાત;
 વહાણ વાહ્યાનીવેળા માગતારે, દુધ સાકરને ભાત; રા૦ ૫.

ચાર દીવસ જતા જતરારે, ખાવા રાખતા સાથ;
 લાંબે પંથે તમે ચાલીઆ, કાંઈએખાંધ્યું નથી સાથ; રા૦ ૬.

ધન ધરતી ગાડયાં રહ્યારે, સાથે લીધું ન કાંઈ;
 તે ધન ક્યારે કાઢશે, તમે ત્યાં ને અમે અહીં; રા૦ ૭.

તડકે તમે નથી નીસર્યારે, ઘણું કોમળ મુખ;
 સાણસીએ જમડા ચુટશે, કેમ વેઠશે દુખ; રા૦ ૮.

ચાર વહુને ચાર દીકરારે, નામે ચરણમાં શીશ;
 શા માટે મુખે નથી ખેલતા, એવડી શી છેરીસ; રા૦ ૯.

ઝોચિંતા ઉઠીને ચાલીઆરે, તેનો શો કહું વીવેક;
 બીડી આપુ મારા હાથની, લેતા જાએને એક રા૦ ૧૦

જોત જોતામાં ચાલી ગયારે, કંઈ બાપના બાપ;
 જીવની સાથે એ સંચરે, એક પુન્યને પાપ; રામ ૧૧
 ગુરુ જોડાલાલ પ્રતાપથીરે, જાગી નરભા તું જોય;
 લેણુ દેણુ આવી મળ્યું, નથી કોઈનું હવે કોય;
 રામ રટો કોઈ રંગમાં. ૧૨

રાજ્યો ૨.

જીવ ગયે સુનું પડ્યુંરે, કાયા નય સુનકારરે;
 દશ દરવાજા બંધ થયા, દુટયા ધ્યાસના તારરે;
 રામ રટો કોઈ રંગમાં, મુખ્યા મહદાને કોઈ નથી રડતરે;
 રડે સ્વાર્થ સહીરે, પોત પોતાનું સર્વે રડે;
 પ્રગટ આપું છું ગાઢરે, રામ ૦ ૧.
 રૂવે તારણી કેવું કહીએ, છુટા મુકીને કેશરે;
 ગયુંરે મણી તળ માહરે, હજી જોખન વેશરે; રામ ૦ ૨.
 સાસરવેલી કેવું કહી રડેરે, પુત્રીનું દુઃખ પેરરે;
 હવે હમે તે શું કહું આ પડણાએ કર્યો કેરરે; રામ ૦ ૩.
 આથને માટે રૂએ બાંધવોરે, હાથ કપાળે લગાઢરે;
 રણમાં મુક્યો મને એકલો, તમને નવ ઘટે ભાઢરે; રામ ૦ ૪.
 પીતા પુત્રને કેવું કહી રડેરે, આગળ ઘડપણ પાળે માઢરે;
 પુત્રી ભગનીને કેવું કહી રડેરે, સાસરવાસાને સાઢરે રામ ૦ ૫.
 પુત્ર પીતાને કેવું કહી રડેરે, નથી દામ રતિ રેખરે;
 દીવસ પાણી થશે શાવડે, હવે આરો નથી એકરે; રામ ૦ ૬.
 જમશેકે સહસે જીખનેરે, ખાશો જમનો મારરે;

તેમાંનું કેઈતો કહેતું નથી, મારે જુઠા પોકારે; રામ૦ ૭.
સ્વાર્થનું સર્વે રડે, વળી કાંઈક લોકાચારે;
પણ જન નરહા રડે રામને નહિતો ખાશે પંખાર. રા૦ ૮.

નરભેરામના બનાવેલાં પદ.

પદ. ૧ છું. રાગ કાફી,

સરસ્વતિ વસો છલેરે, વેહેવાર વાતે વઢવું છે;
ખાંતીલે નહાવું ખાજુરે, તાતની હડીયે ચઢવું છે; દેક.
ગામતી નાહ્યાનું નાજું જો આપું, શાની તમારે મારે પ્રીત;
પીતા થઈ પુત્ર થાસે નાજું માગોછો, કહો કીયાતે દેશની રીત;
માફ કહી ઉત્તર આપોરે ત્યાં સુધી ચડવું છે. સરસ્વતી૦ ૧
કેટલું નાજું આપું દુરવાસાજી. બળદારથી આવ્યા જુલુવીર;
તેમના પ્રેમ તમે જાણ્યા સુવર્ણના, બીજાના જાણ્યા કથીર;
વિચારી જુઓ વહાલારે, પછી પાએ પડવું છે, સરસ્વતી૦ ૨
કંચન દ્વારિકાં પિતાને દેખાડી, છાપ મોકલી નાથ;
શું જાઈ મોકલીશું જોઈ ખાળી, તે વહાલા કહો મને વાત;
શુરથી કહે છે નરહોરે, એ આપડ કડવું છે; સરસ્વતી૦ ૩

પદ. ૨ જુ.

નાજું આપે નરહોરે, વાવરજો છાગાળા;
ગાંઠ ખાંધજો વાણીરે, ઘોળી વળ વાળા;
કપડી કેશવ જાણતો, શાને આવત પચાસ જોઈતો;
સાંભળવું અવજો સાધુને છાપેછે, મારે મળવા ધરવું મન;
જાણ વાનેરે, દુર કહી જાણા. નાજું૦ ૧

લેખ દેખીતે અજર નથી કરતા, છાપ આપોછો હરી;
 પાઘડી ભાળી છાપ ખાળી છળીલા, પરિક્ષાતો એવી કરી;
 સમશ્યા લેજો સમજીરે, જે કહી કાનડ કાળા. નાણું ૨
 હારોછો જનથી નથી હરવતા, માટે હરી હઠ મેલ,
 કહે નરસો છોટાલાલ પ્રતાપે, નથી એ તલમાં તેલ;
 લેવાનું મુજ પાસેરે, હરી હરી જપ માળા. નાણું ૩
 પદ. ૩ બું.

કે દહાડાના મુખીઆરે, મુતાછો પલંગ ઢાળી;
 ધણા દિવસ ગો ચારીરે શ્રી વંદાવંદ ખાલી; ટેકો
 આગલા દન તેતો ગયા વીસરી, ખાણું ખાતા ગોવાળની સંગ;
 કદમના ઝાડ તળે બેઠક તમારી, એવા હતા તમારા ઢંગ;
 આઠતાતા નિત કેશાંરે, કામળી તમે કાળી; કેદહાડાના ૧
 આજ અમરીતરસ ભોગ કરોછો પ્રભુ મોનીતે માળી મીઠાઈ;
 પંચવટીમાં કંદમુળજ જમતા, બોરાં ખાધાં રધુરાઈ;
 ભાજીતો ભુવર ખાધીરે, ત્રણસોવન ભાળી; કેદહાડાના ૨
 ઉઠા છખોલા આળસ દુરકરી, મને છાપો આપોને જડુવીર;
 ક્યાંરે લગી તમે વારજ કરશો, આછીતે જાત આહીર;
 પ્રીતલડી ના જાણીરે, અંતરનીજ અજવાળી; કેદહાડાના ૩
 કહે નરસો છોટાલાલ પ્રતાપે, રથ હાંક્યો અરજીનનો રથિ;
 ઝાઝુ જીવ્યાથડી શુરે કહેવરાવો, લાજે લાજે લક્ષ્મીપતી;
 આજ તમારીરે મેં વાત જાણી વનમાળી; કેદહાડાના ૪

અમરીપ રાજ વિષે.

પદ ૪ મું. રાગ કાફી.

અમરીપ જન એવારે, હરીચરણે જેની ગતી;
 રૂજની દિવસમાં રે, કાણું પરવાર નથી; ટેક.
 પાછલી દાઢ પહોર હોએ જ્યારે, ત્યારે અમરીપ જાગે સહી;
 અળોટ પાટલાને વાંસણ માળે, પછી પહોર એક રહી;
 શેવામાં પહોર એક વીતેરે, ભક્તિ કરે એમ અતી; અમરીપ ૦ ૧
 પોહોર એકનું ધ્યાન ધરે, ને પહોર એક રસોઈએ જાય;
 પ્રભુને જમાડીને પરસાદ લેતા, પછે નરત કરે ને ગુણગાય;
 કાંકરા વેણે ઘઊંનારે, ઉધાપન વેળા થતી. અમરીપ ૦ ૨
 ઉધાપન કરે અતી ઉમળકે, જ્યારે ઘેનું આવે ભોવન;
 આરતી ઉતારી પછી સ્તુતિ કરતા, અમરીપ ઉજવળ મન;
 વેણા ગ્રહે કરમાં રે, પડે જ્યારે દિવે ખતી. અમરીપ ૩
 સાડાખાંચ પહોર શેવામાં વીત્યા, પહોર એક સેન ભોગ ધરાય;
 પ્રભુને જમાડીને પહોરાડ ત્યારે; સાત પહોર પુરણ થાય;
 પછી પહોર ઊંઘેરે, અષ્ટ પહોર એમ જતી; અમરીપ ૦ ૪
 અષ્ટ પહોર એણીરીતે પરવારતાં, કંઈ તણા ગુણગાય;
 કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, તેને લળી લળી લાગું પાય;
 ભક્તિ એક સાચી રે, જુઠી જાણે રાજ નીતી. અમરીપ ૦ ૫
 પદ ૫ મું.

શેવાની સામગ્રી રે રાજ અમરીપ હાથે કરે;
 ના-આપે કામ આકરને રે, નીર રાજ નાજી ભરે ૭૨.

હાજર ચાકર હાજર રાણી, ને હાજર રહે સહિ ગામ;
 પ્રભુની શેવામાં ભાગ શો પરનો, માટે ના સોંપે કામ;
 વેણે પુષ્પ હાથેરે, હાર હરિ કંઠે ધરે. શેવાનીં ૧
 અમરીપણએ પાતે એમ વિચાર્યું, પહોર સાત શેવામાં થાય;
 એક પહોર ડાંધાએછ, તે પહોર અવરથા જાય;
 તે પાડુ મજરે રે, તો મુજ કારજ સરે. શેવાનીં ૨
 શેવાની સામગ્રી સરવે હાથે થાયછે, ને દરણું દળેછે કોઇ આર;
 તે દરણું કદિ હાથે ઢળીએ તો, પ્રમાણ આઠે પહોર,
 માટે માંડી ઘંટી રે, કોમળ થકી કેમ ફરે. શેવાનીં ૩
 કોમળ અમરીપ ઘંટીએ બેઠા, ધીરજ આણિ હૃદય;
 કહે નરભો છાટાલાલ પ્રતાપે, ભક્તતો તેને કહીએ;
 એ રસ સાંભળતાં રે, ત્રીવેદી તાપ હરે. શેવાનીં ૪
 પદ ૧ હું રાગ કાફી.

કોમળ રાજ અમરીપ રે, ઘંટીએ બેઠા સહી;
 છુટયો પરશેવો રે, તે વરણ્યો જાએ નહીં; રકો
 કોમળ રાજને કોમળ રૂદીઆ, કોમળ દેહ અતુલ્ય;
 દહરંગ જાણે કસુબો ચડીઆ, મુવાળું ગુલાબનું ફુલ;
 અમરીપ જન એવા રે, ઘંટીએ બેઠા જઇ; કોમળ. ૧
 કોમળ હેવાને ચેન છે કેવાં, ઉજળતાતો ગંગ;
 બળ કરીને જ્યારે ઘંટીને બેચી, તારે વળ્યો પરશેવો અંગ;
 લીલાવટ મેણા રે, રહ્યા જાણે પરણા વહી. કોમળ. ૨
 કોમળ પત્રપર જળીત શાભે, મધ તણું બીંદુ;
 જિતીઆ છુટયા તે તારાની તોલે, મુખ અમરીપનું ધીંદુ.

હરીતો વશ જેને રે, એવીતો જેણે ટેકમહી. કોમળ. ૩
 શ્રી કશ્મલ તેતો પલંગે પોઢ્યા, દાશી ઢાળે છે વાય;
 અમરીષ માટે હરી ઝખકીને જાગ્યા, મારે ભગતની કરવી સહાય;
 કર વાય વીજણે રે, અમરીષ પુઠે રહ્યા. કોમળ. ૪
 લક્ષ્મી કરચકી લીધે વીજણે, ધાયા ધસમશીને નાથ;
 કહે રૂક્ષમણી પ્રભુ કંઈ પધારે, મુને તો અચરત વાત;
 પછી મુને પુછારે, જ્યારે ત્યાંહાં હું આપું જઠ. કોમળ. ૫
 અમરીષ પુઠે હરી વીજણે કરતાં, આદે હરી જુગદીશ;
 તે હરી ડાકોલ મંદીરમાં જોજો, સર્વ ઇશનો ઇશ;
 મુરખ નવ માને રે, સાચાનેતો સંશય નહીં. કોમળ. ૬
 ઘંટી મુકીને જોયું અમરીષે પુઠે, ત્યારે દીઠા શ્રી જગરાય;
 કહે નરભો છાટાલાલ પ્રતાપે, નમ્યો અમરીષ હરીને પાય;
 તમો કરો વીજણે રે, તેતો અણુધટી થઇ. કોમળ. ૭

પદ ૭ મું.

પારાઢ્યાત કેશવરે, સુખ પલંગ ઢાળી;
 પુખ વેણી પાધર્યારે, વજ્જરની ઢાળી. ટેક.
 સુખ પલંગથી સ્વામી કેમ જાગ્યા, તેતો કહે મુજને વાત;
 ઠાકોર ચાકરને વીજણ કરાછે, તેતો અણુધટી થઇ;
 નેવાંનાં પાણી માણેરે, તેતો અચરજ ભાળી; પારાઢ્યાં ૧
 શ્રીકૃષ્ણ અમરીષ પ્રતે કહેછે, એક પહોર ઉંઘને તુય;
 પહોર એક તારી શેવા માનું, વચન આપું હુંય;
 ત્યારે અમરીષે, પ્રભુની વાચા પાળી; પારાઢ્યાં ૨
 સંનકાદીક ઇંદ્રાદીક જેવું, ખ્યાન કરે શિવ શેષ;

રાહસ્ય ફેણીએ શેષ રહ્યું કરેછે, વિમાસો ન પામે લેશ;
 સદ્ બેગીનેરે, લાગી ધ્યાનની તાળી; પારાઢ્યા૦ ૩
 રાજનીતિની અમરીપને ખબર નથી કરે શેવા સમરણને નેમ;
 કહે નરસો છાટાલાલ પરતાપે, હરીએ, વિચાર્યું એમ;
 રાજ રક્ષણનેરે, મેલ્યું ચક્ર વનમાળી પારાઢ્યા૦ ૪

અથશ્રી રૂક્માંણી વીવા લીખ્યતે.

રાગ ધોલ.

પદ ૧.

પ્રથમ શ્રી ગુરૂ સરણે લાગુ, કરજોડીને આજ્ઞા માગુ;
 મુજબણી લાસજોરે વાહાલા, પુરવોતમજલાલ છોગાલા;
 કાંકરોલીમાં તમે રહોછો, સેવક જનને સુખ બહુ દાછો;
 કૃપા તમારી કહીએ, બુદ્ધિ પ્રેરક તમને લહીએ;
 કાલાવાલારે મારા, માની લેજો નંદદુલારા;
 વીવા રૂખમાણીજનો કહીએ, જથા મતીએ જે કંઈ લહીએ,
 હરિદાસના પ્રભુ અંતર જામી, વાણી નીરમલ અંધાપા સ્વામી;

પદ ૨.

મુણે સામલા હું તમ મારે ઘેલી થઈજો એ રાગ.
 તમે સાંભલોને વીવા કેરી વાતડીજો,
 ધન માહા મુદ પાંચમ કેરી રાતડીજો;
 વર કહીએ વસુદેવ સુત કાંમલાજો,
 ખત્રીસ લક્ષણ સંપૂર્ણકલાજો,
 બલભદ્ર સરીખા જેને વીર છે જો;

માતા દેવકીજી અતીંગલીર છે જો. તમે૦
 પ્રથમ રૂકમણી પરણ્યાં તે કહુ કથીજો,
 ખુદ્દિ હીણુછુ પણ કહુછું જથા મતીજો. તમે૦
 કુતલપુર ભીમક રાજા ધણીજો,
 પુત્રી તે તણી રતન છે રૂખમણીજો;
 એક દીવસ નારદ મુનિ આવીઆજો.
 રાજા રાણીને મનગણું ભાવાઆ જો,
 દેખી રૂખમણીને મુની અમ ખોલીઆજો;
 કુદન રતન બરાબર તોલીઆજો. તમે૦
 વર દ્વારકાનાં અહુને ઘટે જો,
 પ્રભુ ધાર્યુ હવાતા નહીં પડ્યો;
 વેણુ વાહીને હરીને વખાણીઆજો.
 રાજા રાણીએ જમાઈ મન જાંણીઆજો,
 રાજા ભીમક વીવાનુ વીચારીયુંજો;
 દ્વારામતી વસુદેવ ધર ધારીહોજો. તમે૦
 એટલે આવ્યો વીર રૂકમણી તણુજો,
 અભિમાની કોધી આકળા ગણુજો;
 આવી ખોદ્યો અભિમાની રૂખમયોજો,
 તમે ખોદા વિચાર શું કરો ભાઈઓજો. તમે૦
 ગાય ચારતો ને વન ભગતો સદાજો,
 કુલહીણુ રાજરીત ન જાંણુ કદાજો. તમે૦
 શ્રી સીમુપાલ રાજા ચ દેરી ધણીજો,
 બિચકુલ રાજરીત અલખત ધણીજો. તમે૦

એણીપેરં કબુદ્ધિએ આવી કહુંજો.
હરીદાસના પ્રભુ સર્વે લહુંજો.

તમેા

પદ. ૩

રૂખમૈઓ બોલ્યો એ વાંણીજી.
તમે સૌ વાત કરો અજાણીજી,
આપણી કન્યા એને કેમ દીજેજી;
દીજેતો વીખ હલાહલ પીજેજી,
એવું વચન સુણી ભીમકરાયજી,
જાણ્યું જે રૂખમૈયો વીખ ખાયજી;
એવું વીચારીને બોલ્યા રાયજી.
શ્રી હરીએ ધાર્યું તે મીથ્યા કેમ થાયજી,
એ હરી ઘટઘટમાં છે વ્યાપીજી;
અમેતો પુત્રી પ્રભુને આપીજી.
તે સરવે જાણેછે અંતર જામીજી,
એ વાલો હરીદાસના સ્વામીજી.

પદ. ૪

રૂખમૈએ બોલાવ્યા છે ગોરજી
સોના શીશલ પાંચ હીમની મોહોરજી,
ગોર તમે જાઓ દ્રાવડ દેસજી;
જ્યાં છે દંમ ગોસરાય વિશેષજી,
રૂખમાંણી બેન મારી છે જેહજી.
વીવા કરી આવો શ્રી સીસુપાલ થું તેહજી,
વલી તમે કહેજો સીસુપાજને વાતજી;

આવશે જાદવકુલ સહુ સાથે,
 જરાસંધવલી જોધા અપારે,
 લાવજોદલ સઘળું નીરધારે,
 માહાસુદ પાંચમને બુધવારે;
 લગન છે ઘણું ઉત્તમ સારે,
 એવું કહી ગાર કર્યા વીદાયે.
 રૂખમેઓ ઘેર જતાં શું થાઅયે,
 ખરતુરી સારસ અવળા જાઅયે,
 તેમ તેમ મન ઘણું અકળાયે;
 શ્રી હરી વિદ્યાના અંતર જાંભીયે,
 એવા વહાલો હરીદાસના સ્વામીયે;

પદ. ૫.

રૂખમાંણીએ પ્રતાંત સહુ જાણિયું જો,
 મારા પ્રાણુ જવાનું આણીડિજો;
 એમ વીચાર કરેને આંસુ પડે જો,
 વીદહી થઈને દીશા એકે નવ જડે જો;
 દાસીને કહું જે ગારને બોલાવજો,
 છાનોમાનો તુ મેડી ઉપર લાવનેજો.
 હવે પત્ર લખેને આંસુ ખરેજો,
 દિવસ ત્રણ રહ્યા હવે શુકરેજો;
 સરવે ઉપમા લાયક કમલાપતિજો,
 એવજે ધરજો દાસીની વીનતીજો;
 મારા પીતાએ તમને અરપણુ કરીજો,

હું પણ જનમો જનમ તમને વરીજો;
 મારો વીર મોટો વેરી થયોજો,
 શ્રી સીસુપાલને આપવા તતખર થયોજો;
 શ્રી સીસુપાલ આવશે દલ લેઈનેજો,
 જરાસીંઘ સરખા બીજ કોઈનેજો;
 સિંહ ભાગ હું સીયાલ ન આપે કદાજો,
 મેરૂ ચળે રવિ પશ્ચિમે ઉગે જદાજો;
 મારો બલભદ્રજીને સાથે લાવજોજો,
 દલ જાદવનું સર્વે ચઢાવજોજો;
 દીવસ ત્રણ લગનમાં આડા રહ્યાજો,
 ગાર શ્રી સીસુપાલને તેડવા ગયાજો;
 મારો પ્રીત નવી નદી શ્રી નાથજીને,
 પુરવ પ્રીત જાણીએ દીનાનાથજીને;
 ગજરાજ તણી ગરજ તમે સાંભલીજો,
 પુર્યા અખર પચાલી મતી કરીજો;
 વીસવાસ યુજને હની તમ તોજો,
 આવી ઝાલસો હાથ હરીદાસનોજો;
 રૂખમાંણીએ પ્રતાંત સહુ જાણીયુંજો,

પદ. ૬.

પત્ર વિપ્રને આપ્યું છે સાર, વેલા જાઓ ના કરસોરે વાર;
 પત્ર લેઈને આજ્ઞાજી જાય, હવે મારગમાંરે શુભાય;
 ગારે વીચાર મનમાં કીધો, મંથ દ્વારા મતીનારે કીધો,
 વીપ્ર ચાલ્યો છે મહી ત્રણ સારપાછો મનમાં ક્યોરે વીચાર,

દુર પંથ છે દ્વાવારેમતી. નહીં જવાય મારીવતી,
 રાજપુત્રી છે રૂકમાણી બાલા; એને પરણવાના શારેચાલા,
 વીવા વીતશે દીવશ પાંચે. કંઈ આપી નથી મને લાંચે,
 વીવા વીતા પછી ઘેર જઈશુ; કદી પુછશે તો એમ કહીશુ
 અમો દુખી થયા ધણુ દેહ, મરતાં મરતાં તે ઊગર્યા એહ;
 એમ કહીને સૂતો છે છાયા, હરીએ પરગટ કરી છે માયા;
 વિપ્ર ઊઠીને બેઠારે થાય, ત્યાં તો દ્વારામતીરે દેખાય.
 વિપ્ર પુછેછે નગરનું નામ, લોક કહે છે એ દ્વારકા ધામ;
 વિપ્ર રાજ થયો ગણુ મન, પુરે રાજ તજારે ભોવન;
 પુછતો પ્રભુ પાસેરે આવ્યો, ઊઠી બેઠાને માને બોલાવ્યો;
 વીપ્રે આશીર્વાદજ દીધો, તેતો વી હરી માંનાને લીધો;
 પત્ર આપ્યો છે શ્રીહરી હાથ, પ્રભુ વાંચી થયા રલીઆત;
 વીપ્ર દુર થકી તમે આવ્યા, રાજપુત્રીનાં પલજ લાવ્યા;
 ધણું ચાલ્યા લાગ્યો હશે શાક, કરો ભોજન સુદીર પાક;
 ગારભલા આવ્યા પહોર પાંચ, ઘણી બલશે તે તમનેરે લાંચ;
 ત્યારે વીપ્ર કહે અંતર જામી, તમા સરવં જાણોછોરે શવામી;
 હુ તો સુતો હતો વૃથા છાયા, પ્રભુ પ્રણલતમારીરે માયા;
 વીસવાસ આવ્યો મનેરેખારે, નિશ્ચે રૂપમણીનો કર સાહસે
 હવે કુદનપુર પધારો, રૂકમાણીનું માન વધારો;
 બેતી હશે તમારીરે વાટ, ઘણા કરતી હશેરે ઉચાટ;
 ત્યારે હશીઆ છે શ્રી હરી ત્યાંય, અંગાવો રથ જ્યાં હતા ત્યાંહ;
 દારૂક સારથી રથ લઈ આવ્યો, તેતો શ્રીહરીને મન ભાવો;
 રથ બેઠા છે શ્રી હરી રાય, અતી આનંદ અંગ ન માય;

નવ કહું પોતાનીરે માત, નવ કહું શ્રીબલભદ્રજાત;
 ઊગ્રસેન રાજા નવ જાણે; ધણું હરખ થયો તે ટાંણે,
 વીપ્રને રથમાંહી બેસાર્યો. દુર પંથનો થાક નિવાર્યો,
 હરી સાતવીકને કહું સાર; આવ્યા કુદનપુર મોજર,
 એવું કહીને રથ ચલાવ્યો; વિપ્ર પાસે પત્ર વંચાયો;
 ગાર વાંચે છે શ્રી હરો પાસ હરીદાસની પુરવા આસ.

પદ. ૭

રૂકમણી મરમ લખે છે એકલ,
 અમારા કુલતણે વિવેકલ;
 અંબીકા પુજન કરવું મહારેલ,
 લગન જે દિવસે હોય તારેલ;
 ત્યાં તમે આવીને હરભુજ કરજેલ,
 રથમાં બેસારીને પાછા ફરજેલ.
 સીશુપાલ દંતવક જરાસંઘલ,
 મોગા મોટા જોધા પુઠલ ધાસેલ;
 ફીકા પડી પડી તે પાછા જાસેલ,
 પત્ર વાંચી વીપ્રને લાગ્યો પાયલ,
 એટલે આવ્યા કુદનપુર મોજરલ;
 વીપ્રને મોકલ્યો રૂપમણી પાસલ,
 હરીદાસના પ્રભુ પુરસે આસલ;

પદ. ૮

વીપ્રે જઈને કહી રૂકમણીજીને વાતલ,
 આવ્યા આવ્યા શ્રી બલભદ્રજીના જાતલ;

એણું કહી રૂમણી આનંદ પામ્યાંજ,
 વાપને ઉઠીને સીસ નામીજ;
 તેણે સમે હરખતણું શું કહીએજ.
 સાગર ઊલટયો એણીપેર લહીયેજ,
 દારકાંમાં જાણી છે એ પેરજ;
 આજ પ્રભુ કાંહાં પધાર્યા નથી ઘેરજ,
 તજવાંજ કીધી શ્રી બલભદ્રજાતજ;
 તતખર થયા જાણીને વાતજ,
 રાજ ઉચ્ચરેનની આજ્ઞા લીધીજ;
 સાત્તિક સંઘ તેઆરી કીધીજ,
 ઊચ્ચરેને મોકલ્યા જોધા અપારજ;
 આઘ્યા સરવે કુદનપુર મોજારજ,
 સઊકોને હરખ ઘણારે થાયજ;
 હરીદાસ જોધ જોધ વારણે જાયજ.

પદ. ૯

આવી આવી ચંદરીની જાનજ,
 દીધાં ઘણાં ઘણાં રૂમણે આદરમાંનજ;
 ઊતારા તો આપ્યા છે ઘણા દુરજ,
 દલ ઘણું જાણે સાગર પુરજ,
 એટલે આવી જાંઘવ કુલની જાંઘજ;
 દીધાં ઘણાં લીમકરાયે માનજ,
 જાની વાસા આપ્યા છે ઘણા સારજ;
 ચિત્ર સાલા ગોખ જરખાં બજારજ,
 જાદો તકીઆ મુખમલ કેરા સારજ;

પ્રભુજીને પધરાવ્યા તે ઠારજી,
 સીમક રાજા નીરખી નીરખી જોયજી;
 સિસુપાલ આવ્યો જાણી એ રોયજી,
 આ વર કન્યા લાયક કહીએજી;
 પુત્ર લેરી થયો તેને મુંડાએજી,
 નગરના નરનારી સહુ મલીયાજી;
 બરજીને જોઈ જોઈ આનંદ ભરીયાજી,
 નગરના લોક સરવે વીચારેજી;
 અમે કાંઈ પુન્ય કર્યું હોય ક્યારેજી,
 તેતો પુન્ય રૂકમણીજીને ફલજોજી,
 શ્રી હરીવર રૂકમણીને મલજોજી,
 એટલે આવ્યા જાદવ બલબદ્ર સાથજી;
 હિતારાતો આપ્યા છે અતી સારજી,
 એટલે જાણી રૂકમણીએ વાતજી;
 આવ્યા આવ્યા પ્રાણજીવન મુજ નાથજી,
 તે વારે હરખ તજું શું કહીએજી;
 હરી દાસના પ્રભુ જોઈ જોઈ રહીએજી,

પદ. ૧૦.

નહીં આપુ હો નંદલાલ મહીડાં મારાંરે. એણી રીતે ગાવું
 હવે અંખીકા પુજવાને કાજરે રૂકમાણી આલ્યાંરે,
 ગારાણીઓ દાસીઓ સાથ સંગમાં માહાલાંરે;
 ત્યારે વીચાર કર્યો જરાસંધે જાદવ આવ્યારે,
 કરશે કાંઈ હિતપાત મન એમ લાવ્યારે;

ત્યાં જોધા મેલા છે રખવાલરે રૂકમણી પાસેરે,
 તમે આવળે રૂકમણી જાય રાજ અવાસેરે;
 પુજા કરી આપાં છે બાહારે મુનીવ્રત મેલીરે,
 સખી સાથે હતી અનેક ચાલે સહુ ભેલીરે;
 રથ લેખને ઊભા છે વરરાયરે મારગ રોકીરે,
 જે કોઇ જોધા રણ રખવાલ મુરછા બેઠીરે;
 ત્યારે જાલ્યો છે કર જહુનાથરે રૂકમણી કેરેરે,
 કરી હરણ ચાલ્યા હરીરાય જાલ્યે ઘેરેરે;
 જાણી હરણ કન્યાનુ સીશુપાલરે મુખ થયું મેલુરે
 છોડી નાંખ્યું છે મીઠલ હાથ મન થયું ઘેલુરે,
 કહે છે ફોજ કરોને તૈયારરે ઝવઝા ઢીજેરે;
 હવે જાલવતણા સો ભાર છતીને લીજેરે,
 સીશુપાલ થયો છે ઉદાસ જવાસંઘ સમજાવેરે;
 અમે હાર્યો છું સતરવાર એકવાર ફાવેરે,
 માટે હીમત રાખને વીરે શું ગણરાઓરે;
 આજ જાલવ કેરો આંત નીચે આવોરે,
 એવું કહીને ચાલ્યા છે ઝુઝારે જોધા મોટા મોટારે;
 સહુ છતી લીધા જહુરાય પડ્યા સહુ ખોટારે,
 હવે રખમૈયા ચઢીઓ વહારે પણ કરીનેરે;
 છતી લાવુ મુજ બેનને ઘેરે જીવ કરીનેરે,
 નહીતો નગર કરે પરવેસરે જનુની લાજેરે;
 એવું કહીને ચાલ્યો રાય ગંભીર ગાજેરે,
 આવી મલીઓ છે સીંહને સીયાલરે તતક્ષણ હાર્યોરે.

મહાલી માંધે છે રથની યુગ પ્રભુ નવ માર્યોરે,
 એની મુડીએ દાર્દને મુછ થયો ખીસીઆણોરે;
 હરી સાથે જે કરસે હોડ એ ગતી બણોરે,
 પછે આળ્યા છે શ્રી બલદેવરે શ્રી હરી પાસેરે;
 છોડા છોડાને સાલાની આજ ઈજત બસેરે,
 ત્યારે છોડ્યા છે બંધ જહુનાથરે રૂકમણી કેસરે;
 જઈ નગર વસાવ્યું એક કરમના કેસરે,
 મોરા લાઇતુ રાખ્યું છે માત રૂકમણી કેસરે;
 હરીદાસ કહે બીજી કાંઈ હું નવ હરેરે,
 હવે અંબીકા પુજવાને રૂકમણી ચાલારે.

પદ. ૧૧

શુભી દ્વારકાંમાં વધાઈ આળ્યા રૂકમણી લેઈ જહુરાઈ,
 ઉચ્ચસેને તૈયારીરે કીધી, સામગ્રી વધાઈનીરે લીધી;
 અલ્યા સરવે દ્વારકાંના વાસી, ત્રીઆ મંગલ ગાય છે ખાસ
 આળ્યા શ્રી હરીદ્વારકાં જ્યારે સખનાઈ કીધો છે તારે;
 ઉચ્ચસેને મોતીડ વધાળ્યા લલુ કીધું છતીનેરે આળ્યા
 ગાય મંગલ સરવેનારી, હરીદાસ જાય બલીહારી;

પદ. ૧૨

મુખી દેવકીજી મન હરખાં, પુત્ર વહુ તૈયલે નરખ્યાં;
 તેલો વ્રતખણ મોરી રચાવી, બેઉ પાસે તે પાટ બચાવી;
 માર આળ્યા છે તત્કાળ ત્યાંહે, ઘણું હરખ્યા છે માંહેરે માંહે;
 મહા મંગલ ગાય સાહેલી, વરમાલા ઉપર મેલી;
 મહો ખાંન કમલ જહુરાઈ, હરીદાસ તે વારણે બાઈ;

૫૬. ૧૩

હરજીએ હાથે વાલો સાયોજી,
 એ છે વાલો દેવકીનોજીયોજી;
 વર કન્યા આરોગે કંસારજી,
 એ નેતાં રૂડા છે સંસારજી;
 ત્યાંતોચાર સોહાગણુ આઠજી,
 ચરણુજીવી કહી આશીશ સુણાવીજી;
 પરણીને ઉઠ્યા છે જદુરાયજી,
 રૂખમણી સાસુ પાસે જાયજી;
 પાયે લાગીને તે ચાંપ્યા છે પાયજી,
 બીજાં સાસુ સતર કહીએ જેહજી;
 પાયે લાગી આસીપ લીધી તેહજી,
 શ્રી હરી વસુદેવ પાસે પધાર્યાજી;
 ડંડવત કરીને સહુ મન ભાવ્યાજી,
 ઉચ્ચસેન દાદાને દંડવૃત કીધોજી;
 દાદાજી આસીર્વાદજી લીધોજી,
 વડ સાસુ પાસે તે રૂખમણી જાયજી;
 પગે લાગી ચાંપ્યા છે બેઉ પાયજી,
 બીજાં નરનારી કુટુંબનાં જેહજી;
 સઉકોને વાદ્યો છે ઘણા નેહજી,
 હરીદાસ કીકરદાસ તમારોજી;
 હવે મારે આવાગનની વારોજી;

કુંડળીઓ,

રામનામ વેકું, અગમ પુરાણ કીઓ,

રામનામ જાને વેકું, ગીતાઈ પઢાયોહે;
 રામનામ સુણ્યાવિના, જનમ અવરથા ગુમાયોહે,
 રામનામ સખહિમે સાર. હરિદાસ કહે;
 શબ્દ સમુદ્ર પેઠી રામ રત્ન પાયોહે,
 ચિંતન અખંડ જહાં જોગીયન કે ચીતરમે;
 ઘટઘટ જોતી તાતે કહ્યો રામહે,
 અજમેલ ગુણકાકું તારે,
 જન પ્રદહાદકી વારે ધાયે;
 સોહી રામ નામહે;
 સોહી રામનામ ઉમીઆકું ઉપદેશ કીઓ,
 શંકરને લીજ્યો વોહી રામનામહે;

શ્રીમદ્ ભાગવતના અલંકાર વિષે આંખો.

રાગ. ધોળ.

સાહેલીરે આંખો મોરીયો.	ટક.
આંખો અખંડ મંડળ થકી ઉતર્યો,	
તેનો પ્રજ ભોવનમાં વાસ;	સાહેલી. ૧
વસુદેવે તે મહા બિજ રોપીયું,	
થયું દેવકી ખેત્ર પ્રકાશ;	સાહેલી. ૨
આંખો જશોદાજીએ સિંચીઓ.	
તેના નંદગોપ રખવાલ;	સાહેલી. ૩
આંખો ધ્રુવને પ્રદહાદે અનુભવ્યો,	
એની વેડનારી છે પ્રજનાર;	સાહેલી. ૪
મહા ધ્રુવીએ નિગમ બિજ રોપીયું,	

વેદવ્યાસ તણા મુખમાંહ;	સાહેલી.	૫
તેના ચતુર શ્લોક ચાર પત્ર થયાં,		
દ્વાદશ સ્કંધ તે ડાળાં ખાર;	સાહેલી.	૬
ત્રણસેને ત્રીસ અધ્યા તેનાં જુમખાં,		
શ્લોક પત્ર અઢાર હજાર	સાહેલી.	૭
તેની વેદ પુરાણે શાખા થઈ,		
તેની છાંય થઈ સર્વત્ર	સાહેલી.	૮
શ્રીમદ્ભાગવત રૂપી રૂળ થયું;		
સ્મૃતિ સ્મૃતિ એ સઘળાં પત્ર;	સાહેલી.	૯
શુકદેવ પક્ષ રૂળ લઈ ગયા,		
જે જેઠા ગંગા ત્રઠ જ્યાંહ;	સાહેલી.	૧૦
તેનો ચાખતામાં રસ પરસરિયો,		
પડયો પરિક્ષતના મુખમાંહ;	સાહેલી.	૧૧
એક કદપતર શ્રીકૃષ્ણજી,		
પુરણ પુરષોત્તમ વિદ્યાધાર;	સાહેલી	૧૨
પાખંડ કપટ ખંડન કર્યા,		
પ્રગટયા પુરષોત્તમ વિસ્કદપવૃક્ષ	સાહેલી.	૧૩
કળીયુગનું તે કારણ જાણીયુ,		
કરવા પુઠી મારગ પ્રત્યક્ષ;	સાહેલી.	૧૪
શુણ પતના તે ગંગાધર,		
બન્ધ તૈલંગકુળ અવતાર;	સાહેલીરે આં.	૧૫

રાગ (ધોળ)

ગરૂડ ચઢી આવજો ગીરધારી,
લજા મારી રાખજોરે મોરારી;

પરથમ પુજ્યે શ્રી ગુરુરાય,
 શ્રી કૃષ્ણને લાગુ પાય;
 ગુણ ગાવાની ઈચ્છા થાય. ગરૂડ ચઢી૦
 પરથમ પુજ્યે શ્રી ગુરુરાય;
 સારદા કરજે મારી સહાય;
 પદ પુજને પાવન થાય. ગરૂડ૦ લખ૦
 માતા આપો અવિચળ વાણી;
 એમ ઈચ્છા રાખજે તમારી.
 દાસ થાય અવિચળ કારી. ગરૂડ૦ લખ૦
 ધન્ય ધન્ય કુંતાજીરે માય.
 જોણે સેવ્યા છે શંકર રાય
 પાંચે દેવે લીધો અવતાર. ગરૂડ૦ લખ૦
 પાંચે પુત્રતો પાંડવ જાણો.
 છઠ્ઠાં દ્રુપદીને વખાણો.
 એમાં સંદેહ કશો નવ આણો. ગરૂડ૦ લખ૦
 રાજા ધર્મતો ધર્મ ધ્યાન.
 રૂડા અરજીનના મન વિશ્રામ,
 તેમાં લીમક મહા બળવાન; ગરૂડ૦ લખ૦
 રતનવંતાની કુંવરીરે આવે,
 સાથે જોશી સહદેવને લાવે;
 પાંચે પુત્ર પાંડુના કહાવે ગરૂડ૦ લખ૦
 હસ્તીના પુરમાં ઝોળ્યોરે પાડી,
 માંડી બાજ તે પાસા ઢાળી;

પહેલે પાસે તે હસ્તિનાપુર હાર્યો ગરૂડો લખા
 બીજે પાસે તે ગરથ લાંડાર
 ત્રીજે ઉગરવા નથી આર,
 એમ સાચે છે વારંવાર ગરૂડો લખા
 ચોથે પાસે ચતુરાઇ સારી,
 પાંડવ હાર્યો છે દુષ્ટદી નારી
 સામે દુર્યોધન અહંકારી ગરૂડો લખા
 ત્યાં તે શોભા ભરાઇ છે સારી,
 બોલ્યો દુર્યોધન અહંકારી;
 તેડી લાવો તે દ્રૌપદી નારી ગરૂડો લખા
 સતી ભરી સભામાં આવ્યાં,
 સભા દેખીને મન લજવાયાં;
 દુષ્ટે હસીનેરે બોલાવ્યાં ગરૂડો લખા
 સતી રમ્યા તમારારે સ્વામ,
 હાર્યો રાજપાટ સતી ગામ;
 આવી માંડો ઘર આ ઠામ ગરૂડો લખા
 સતી આવી બેસોનેરે બોળે,
 એવાં વચન દુર્યોધન બોલે;
 તોયે સતીનાં મન ના ડાલે ગરૂડો લખા
 બોળે બેસસે ગદા ભીમ કેરી,
 તને કાળે લીધો છે ઘેરી;
 તુંતો જાલવ કુળનો વેરી ગરૂડો લખા
 તને લાગ્યું સતીનું પાપ,
 તને સતીએ લીધો શ્રાપ

ખોળે બેઠા તે શોક સંતાપ ગરૂડો લખો
 દુરપથ છે દ્વારકાં ગામ,
 ત્યાં તો પોઢ્યા છે શ્રી ભગવાન;
 જાગી જોઈ ધાયા ધનશ્યામ, ગરૂડો લખો
 એમણે ગરૂડ શણુગાર્યો તતકાળ,
 ચીર નવસેં નવાણું આણ્યાં;
 આવી પુર્યા છે શ્રીભગવાન ગરૂડો લખો

રૂપિ રાજનાં પદ.

પદ ૧ ભું રાગ ગરબી.

ભુંડું થવા વિષે.

પુન્ય મારગમાં કોડી ન પાલવેરે,
 આડા મારગમાં વાવરે અજણ;
 ભુંડું થવાના ડાળ સંતો ભાળજોરે, ટેક.
 ઉપજ થોડીને ખર્ચ ઘણું આદરેરે,
 વશણ જાઝાંને વહેમનો વેચાણ; ભુંડું ૧.
 જુઠ સાથે જડેલ જેનો જીવડારે,
 કુડી સાહેધી પુર્યાના કોડ; ભુંડું ૨.
 દીનાનાથ રૂઠ્યા ત્યારે પેઠાં ડાખલારે,
 ધણી ધણીઆણી ધુણે જોડાજોડ; ભુંડું ૩.
 દારા ચીડીઓમાં નીત્ય વરે દોકડારે,
 બાધા આખડીઓ ચાલતી સદાય; ભુંડું ૪.
 આખા ધરનાં માણસ થયાં આળસુરે,

કોઈ ઉધમને વાયરે ન જાય;	શુકં ૫.
ખાવા સર્વને જોઈએ સારું સૂતરે,	શુકં ૬.
આવે ભાણામાં બીહતું બીહતું અંન;	શુકં ૭.
છતે છાણે ઉકરડા જેવું આંગણરે,	શુકં ૮.
છતે પાણીએ ઢંડ જેવું તન;	શુકં ૯.
વાટે ઘાટે આંગણે ખળે ખેતરે,	શુકં ૧૦.
પડયું પાટાશીતું ચોરવાનો ચાલ;	શુકં ૧૧.
નિત્ય ઘરમાં થાય કંકાસ કારમોરે,	શુકં ૧૨.
લેછે તાળીઓને લોક જીવે તાલ;	શુકં ૧૩.
દેવું કરતાં ન હરે જરા દીલહરે,	શુકં ૧૪.
લેત દેત મરે દાઢીઆના ઢાણ;	શુકં ૧૫.
હરી અર્થે તો હાથ લાગે ધૂજવારે,	શુકં ૧૬.
ઠઠા બાજીઓમાં લાડવાનાં લાણ;	શુકં ૧૭.
ચોરી ચાડી કુકર્મની ચિંતા નહીંરે,	શુકં ૧૮.
મહેનત મજૂરીમાં લાખ ધણી લાજ;	શુકં ૧૯.
મીઞ સારી નઠોરને ના યમેરે,	શુકં ૨૦.
રૂડું સર્વેનું ચહાય રૂપીરાજ;	શુકં ૨૧.

રૂડું થવા વિષે.

પાપ માર્ગમાં કોડી ન પાલવેરે,
પરમાર્થમાં પુરણ પ્રેમ;
વેળા વળવાની સુણા કોઈ વારતારે. દેક.
ઉપજ હોય એથી ખર્ચ ઓછું આદરેરે,
વશન અન વિના નહિ નહિ વેમ; વેળા.

સત્ય સાથે જડેલ જેનો જીવડારે,
 પવિત્રાઈ પુરી ઉજળો આચાર; વેળા.
 દારા ચીઠીઆમાં વરે નહિ દાકડારે,
 નવ દેખે દેવાળાં દાર; વેળા. ૨
 આખા ધરનાં માણસ થયાં ઉઘમીરે,
 કોઈ આજસને વાયરે ન જાય વેળા.
 રૂક દીસે રળીઆમણું આંગણરે,
 અધિકાર જેવો આવકાર થાય; વેળા. ૩
 આખા ધરનાં માણસ એક સંપનારે,
 ખરાખોટાને આજખે ખચિત; વેળા.
 સાચા સંતોની નિત્ય જેને સંગતિરે,
 ચાર કામમાં ન કોઈનું ચીત; વેળા. ૪
 દેવું કરતાં દુભાય ખુશ દીલજીરે,
 દુધે ઘોઝેલાં આપવાં છે દામ; વેળા.
 હરિ અર્થે તો ખર્ચ કરે હર્ષમારે,
 ખુડયા ખાતે ન વાવરે બદામ, વેળા. ૫
 કર કાછડી ને જીભ કબજે કર્યારે;
 ભુડો દાનતનો નહિ થાય ભાવ, વેળા.
 પ્રદ્યા કરી પડે જેને પાંશરારે;
 એજ વેગથી સુધરે સુભાવ વેળા. ૬
 આવી વાત માને એનું નામ માનવીરે;
 લુંડ લવરીમાં લાખ ઘણીલાજ, વેળા.
 શીખસારી નહોરને ના ગમેરે;
 રૂકું સર્વેનું ચહાય રૂપિરાજ વેળા. ૭

નરકના અધિકારી વિષે.

વેદ મરજતા મેલી જેણે વેગળીરે,	
મીઠી વાણીને પેટમાંતો પાપ;	
એતો જમના ધરાક સતો જાણજેરે,	૨૬.
કામ જોતાં સરદનાં કુતરાંરે;	
કોવ જોતાં છંછેડેલો સાપ; એતો	૧
લોભ ઝાઝોને લાંચ કેરા લાલચુજે;	
દુષ્ટ જુદિવાળા દારૂના પિનાર; એતો	
જીવ હત્યા કરનાર વેણ જુઠડારે;	
ગાંજખોર ચાર હુવેરીના ચાર; એતો	૨
દયાહીણ નવ વાવરે દશુદનેરે;	
દગાખોર તથા નાત તોડનાર, એતો	
રૂડપરનું દેખીને જે રૂએરે;	
પશુ પાંખિયોની આંખ શોડનાર; એતો	૩
જુકું કલંક લગાવે જાણી જોઈનેરે;	
જુઠી સાહેદી પુર્યાનું જેને જોર; એતો	
ચાર પાણીથી ચાકરી બને નહીંરે;	
નાંખે નીસાસા બારણામાં ઢાર; એતો	૪
કરી જાણે નહીં શુભ કર્મનેરે;	
હાથ ઓઢવામાં ખુબ હુશિયાર; એતો	
જેને માલમ મળે નહિ મોક્ષનીરે;	
પુકે ચલમને કાન પુકનાર; એતો	૫
ધન હરવામાં બારે માસ ધાંખનારે;	

ચેલા મુડવામાં લાખધણીત; એતો૦
 હુણહરામી લખાડ મુઆ લાગનારે;
 રડીગમે જેને અમુરાંની રીત; એતો૦ ૬
 ધાત કરિ જાણે વિશ્વાસ ધાતનીરે;
 કરે ધુળ ધાળી રંક કેરું ધાજ; એતો૦
 શીખ સારી નઠારને ના ગમેરે;
 રૂડું સર્વેનું ચહાય રૂપિરાજ; એતો૦ ૭

જમના ઝપાટા વિષે. રાગ લાવણી.

પદ ૧.

જમ દે નીત્ય ઝપાટારે, કોઇ ચેતણહાર ચેતો;
 જમ દે નીત્ય ઝપાટારે ટેક.
 ઠીઠીઠીઠી દાંત શું કરો પળમાં બગડે પીઠી,
 દીઠી દીઠી ધણાંની બગડી ચડપઆવી ગઈ ચીઠી; જમ૦ ૧
 માત પીતા જાણે સુતમારો દીન દીન મોટો,
 મોત નજીક આવેછે એકદીન ખેલ થશે ભાઈ ખોટો; જ૦૨
 બંધવ જાણે બંધવ મારો જીવો જીવો જીવ જોડી,
 કાળ અંધાનક આવી પકડશે તરત નાંખશે તોડી; જમ૦ ૩
 નારી જાણે મુજ નાવલાઓ અમર તપો અવિનાશી;
 ઝટિયાં ઝડપ ઉતરશે કરશે કાળ ઉદાશી; જમ૦ ૪
 સોળ અંગ શણગાર સજીને રોખડાશું રીઝા;
 એકદીન લાલ વેરાગણ બનવું વેશ બદલવો બીજો; જમ૦ ૫
 દર્પણ લઈ શું મુખડું દેખો, સમજે જમની શેહમાં;
 એકદીન કરશે કાળ હુણાહુણ ચડપ મુવારે ચેહમાં; જમ૦ ૬

દારા પુત્ર પરિવાર તણને, જા તું મિલકત મેલી;
રૂપિરાજ રૂઘનાથ વિના નથી કોઈ બરાબર બેલી; જમ૦ ૭

પદ. ૨ જી

જખરો કાળ ઝપાટોરે, માથે મરણ બીક છે મોટી. જખરો ટેક
જંતર જાણો મંતર જાણો જાણો તંતર ટાળા;
મોત બડો મરદ જ્યાં ધુણ પડે ધરાળા; જખરો ૧
વૈદ બોલાવો કરો ઉકાળો કુટી;
ખુટી તે તો જરૂર ખુટીની નહીં ખુટી; જખરો ૨
ભોંયડું બોદો શીખો શરોદો તત્વ વીચારો તાબાં;
નાડી ભેદમાં દાડી રમો પણ વાગશે ઊંઘાં વાળાં; જ૦ ૩
જોષ જીઓ નિદોષ ભણીને કોશ શુકનના કાઢો,
જમ કીંકરનો અજબ ઝપાટો ગજબ કરીને ગાઢો; જખરો ૪
વેશ ઉતારો કેશ ઉતારો દેશ ઉતારો દુન્યે,
પકડે આવી મોત પલકમાં જીવલડો શું કુઝે; જખરો ૫
રોટી બદલો ચોટી બદલો લોટી બદલો લાખો,
દરદ મરદને ગરદ કરીદ મોત મરદ છે આખો; જખરો ૬
ધરમ ધરો અધરમને મેલી ખાંતેથી લ્યો બેલી,
રૂપિરાજ રૂઘનાથ વિના નથી કોઈ બરાબર બેલી; જખરો ૭

ગર્ભની સ્તુતી.

પદ. ૧.

ભદર હું તમને ભૂલ્યોરે, ભટકું છું ભવમાં;
એ મારે દુખમાં દૂલ્યોરે, ભટકું છું ટેક
સ્થાવરના ભવમાં જીવન હું ઝાડે થપાણો,

કોવાડે ત્યાંહી કપાણેરે;	ભટકુંજીં ૧
જનાવરકેરા જામે ન શુખની વેળા જાણી,	
પામ્યા નહીં વખતે પાણીરે;	ભટકુંજીં ૨
લાળો ફેરા મેં આજના અવતાર વહાલા લાંબા,	
ત્યાં દહિતે ઝટકા દીધા;	ભટકુંજીં ૩
ભોરંગના ભવમાં ચરણ વીના હું પેટ ચાલ્યા,	
ત્યાં સાણસડેથી આપોરે;	ભટકુંજીં ૪
કુતરાની કાયા પામીને વેળી ખાધા કડકા,	
ત્યાં ભુખના વેઠ્યા ભડકારે;	ભટકુંજીં ૫
અવતાર ખરને ઊંટના કેટલાક કાઢ્યા,	
અણુતોળ્યા ભાર ઉપાડ્યારે;	ભટકુંજીં ૬
રૂપિરાજના સાચા સ્વામી હવેતો શરણે રાણે,	
લેધ જનમ ચૂક્યોજીં લાળોરે;	ભટકુંજીં ૭

પદ. ૨.

સાંભળજ્યો સગા સાચારે, અલખેલા અરણ,	
પ્રથા નહિ બોલું વાચારે, અલખેલા અરણ, દેક	
નરકની પીડા અઠાવી કુડમાં ન્યાળી,	
ગર્ભવાસે તો હુધવાળીરે;	અલખેલાં ૧
મટાડા મહેરખાની કરીને સંકટ માફ,	
વહાલા નહિ ગુણ વિસારે;	અલખેલાં ૨
કથા હું તમારી કાના સાંભળીસ કરણે,	
તીર્થાટણ ચાહીશ ચરણેરે;	અલખેલાં ૩
નારાયણ તમને નેહથી નીરખીશ નેણે,	

વળી ડીરતન ગાઘશ વેણેરે; અલબેલા૦ ૪

સ્વામી તમારા હરિજનની કરીશ હાથે સેવા,

શીર નાસીશહું સુરદેવારે; અલબેલા૦ ૫

તથાપી વ્રીકમ નાવે પતિત મારી

તમનેતો જમાન આપું જમનેરે; અલબેલા૦ ૬

ભગવતે અરજી સૂણી,

શ્વિરાજ કહે દીલ ભેંધુંરે સંકટ સરવે છે દુર; અલબેલા૦ ૭

રાગી મુક્તની સમજણુ વિષે.

ધન્ય ધન્ય સમજણુરે, જનક રાયની જાણું;

વંદન કરીને નીત્ય વખાણું; ધન્ય ધન્ય સમજણુ રેક

અલબત જાતાં ઇંદ્ર ખરાખર, મોહ તણે મુખ છાણું; ધન્ય૦ ૧

હરિ રમ પીતાં હવેલી સળગી, દીલકું નવ ડહોળાણું; ધન્ય૦ ૨

એકાંતે છળવા આવી અપછરા, જ્યોતીતું મતું જણાણું; ધ૦ ૩

રંગ મહેલમાં રાન સરીખાં, ભભુત ખરાખર ભાણું; ધન્ય૦ ૪

મુળી અને સિંહાસન સરખાં, લેંટ ખરાખર નાણું; ધન્ય૦ ૫

વિરાગના ઉપર હધવાળી, ગાદીતું કામ ગણાણું; ધન્ય૦ ૬

શ્વિરાજ બલીહારી રાયને, હરદમ નામ જખાણું; ધન્ય૦ ૭

મુક્તના આનંદ વિષે ગરબી.

ભલે શુકન થાઓ સારા આનંદ છેરે લોલ,

મળો લાકડાંના ભારા; આનંદ છેરે લોલ ૧

ભલે નવ ગ્રહ રહો; આનંદ૦

ભલે દુધે મેહ તુઠો; આનંદ૦ ૨

હાલ મરણથી નથી ખીવું; આનંદ૦

ભલે કોડ વરસ જીવું; આનંદ૦ ૩

ભલે પુષ્પ લેઈ પુજે	આનંદ૦
ભલે ધુળ નાંખી ધુજે,	આનંદ૦ ૪
મણે ગુણિયલ કે ગાંડા	આનંદ૦
ભલે ભાવે એમ ભાંડા;	આનંદ૦ ૫
ધણે રાંચવો કે રંડી	આનંદ૦
ભલે પરખો પાંખડી;	આનંદ૦ ૬
રવિરાજના દીએ	આનંદ૦
વ્યાપિ રહ્યો સદાય;	આનંદ૦ ૭

દીલની રામાયાણુ રાગ ગરબી.

દીલમાં દખીલ્યોરે દખીલ્યો,	
રઘુનાથજીનો ખુબ રંગ ખીલ્યોરે દીલમાં ટક	
હારે ગંગા સરજીતો શાંત વૃત્તિ સુરિ,	
નીત્ય નહાય તેનાં દાપ થાય દુરી;	
હારે પ્રેમ કોટમાં અજોડ્યા પુરીરે;	દીલમાં૦ ૧
હારે પરમાર્થ તો દશરથ પીતા,	
માત કૌશલ્યા હરિગુણ ગીતા;	
હારે શુદ્ધ બુદ્ધિ તો જાણ જ્યો સીતારે;	દીલમાં૦ ૨
હારે બ્રહ્મ હવેલીમાં રમે રામહીરો,	
જાપ અજંપા ધનુષ્ય બાણ હીરારે;	
હારે વડા વિવેક લક્ષ્મણ વીરારે;	દીલમાં૦ ૩
હારે શુદ્ધ ધર્મ ધારજ્યો વશીષ્ઠ શ્વામી;	
જ્ઞાન રૂપ ભરત મોક્ષ પંથગામી,	
હારે રાગ રહિયતની વેદના વામીરે;	દીલમાં૦ ૪

હાંરે જ્યોગ જંગલમાં જીવદયા આડી,
ચીત્ર કોટ ચીતપાત્ર પુન્ય પહાડી;
હાંરે દીનોનાથ કરે ખેલમાંહિ દહાડીરે; દિલમાં ૫
હાંરે સત્ય સુચિવ હનુમાન હરખ કુંદે;
હાંરે વિદ્યા વાનરની ફેજ થઈ ઉદે,
રોષ રાખસનાં છે રૂદેરે; દીલમાં ૬
હાંરે નળનીલ નિયમ છે સિલાટ સારા
ભવસાગરની પાજ બાંધનારા;
હાંરે રૂપિરાજ રામ સુવેળે ઉતારે; દિલમાં ૭

નવધા ભક્તિ વીરો.

પદ. ૧ હુ રાગ ધોળ.

સતો ભક્તિ શ્રવણ પહોલી સાધારે,
એક ચિતેથી શ્રવણ આરાધારે; ૧
વિષ્ણુ જંતરની મુણી વાણીરે,
અગલાં તજે ચારેને પાણીરે; ૨
મળે એકઠાં શબ્દનાં મોહારે,
એક સુરતા અચળ ચિત્ત પ્રાપ્તારે; ૩
એવા થઈને સભા માંહી આવોરે,
લોને આઠાણે લાખેણે લાવોરે; ૪
જેવાં ચિત્રેલાં ભીતમાં ચિત્રરે,
એવા થઈને ખેરો મારા મીતરે; ૫
પહોલી ભક્તિતો પરીક્ષતે માણીરે,
પીધી પ્રેમે શુકળની વાણીરે; ૬

રૂપીરાજની છે આવી રોતીરે,
લો તો જગત જશે છતીરે;

૭

પદ ૨ જુ.

- ખીજ કીરતન ભક્તિમાં બુઝારે;
પ્રીતે પ્રભુજીને શબ્દથી પુઝારે. ૧.
જેવી વીવામાં ખીલે જનડીયારે;
બાણે ચીંતામણિ જડિયારે. ૨.
એવા પ્રેમથી હરિગુણ ગાયારે;
ફરી અવસર નહીં આવે આવારે. ૩.
નવ ઘાસે જીભલડીતો જરિયારે;
આઠે પહાર મુખથી ઉચારે. ૪.
અવતાર ચરિત્ર ઊમંગેરે;
ગાતાં શીખીએ સંતોને સંગેરે. ૫.
ખીજ ભક્તિતો નારદ બોલેરે;
ગુલતાન થઈ દીલ ડાલેરે. ૬.
રૂપીરાજ એવી રીતે રાચેરે;
ગાતાં કીરતન નટવર નાચેરે. ૭.

પદ ૩ જુ.

- ત્રીજ સ્મરણ ભક્તિતો તારેરે;
લવસાગર પાર ઉતારેરે. ૧.
નવહાલે જીભલડીતો જરિયારે;
ધાસોધાસ હરિને સમરીયારે. ૨.
નાભીથી બોલો કંઠ લગણીયારે;

આવી ભક્તિનાં લોરે ભામણિયાંરે.	૩.
જેમ લાખો ક્રિયા કરે લોભીરે;	
તોય સુરતાતો ધનપર થોભીરે.	૪.
ચરે ગાવડલી વન ચારોરે;	
વિસરે નહીં વાછડા પ્યારોરે.	૫.
એમ બેસતાં હરતાંને કરતારે;	
રહેવું સંતોને સ્મરણ કરતારે.	૬.
ત્રીજી ભક્તિ ત્રીલોચન કેરીરે,	
શ્પીરાજ કે અંતરે ઘેરીરે;	૭.

૫૬, ૪ થું.

થાથી ભક્તિતો સંતો સેવારે,	
ઘેર બેઠે ગંગાજીને રેવારે;	૧.
હાથ કરણા કરી દીધા હરિચરે,	
કોડ કોડ સેવા નીત્ય કરિચરે;	૨.
માન મૂકીને સેવા સાંભળોરે,	
રીઝ નંદકુવર લટકાળોરે;	૩.
ખીજી ભક્તિ સુગમ સુખદાઈરે,	
સેવા ભક્તિ કઠણ છે ભાઈરે;	૪.
અભીમાનીને પાસેનાવેરે,	
ભલે નાચે કુદ ભલે ગાવેરે;	૫.
શેવા ભક્તિતો શવરીને સોધવેરે,	
હમારા હોતો રાખવી જોઈવેરે;	૬.
શ્પીરાજ કહે મોક્ષની દાતારે,	

સેવા ભક્તિ કરે સુખ શાતારે; ૭.

પદ. ૫ મું.

સતો પાંચમી અર્ચન ભક્તિરે,
સાચા ભાવની ભેદ્ય છે શક્તિરે; ૧.

નંદલાલાને લાડ લડાવેરે,
કુલ ચંદન થાળ ધરાવેરે; ૨.

એના ભોગીતો અમરિષ જેવારે,
શુદ્ધ બુદ્ધિની પાંચમી સેવારે; ૩.

છઠી ભક્તિતો વંદન સાચીરે,
પ્રભુ પાસે ગરૂડજીએ પચીરે; ૪.

હરિ કે હરીના જન ભેદનેરે,
શીશ નામીએ હુંપદ બોધનેરે; ૫.

છઠી ભક્તિ તો શોભા છે સૃષ્ટિરે,
છઠી ભક્તિથી વપસે છે વૃષ્ટિરે. ૬.

જે કોઇ સંતોને ચરણે નમે છે રે,
રૂપીરાજ કહે ગુરૂને ગમે છે રે; ૭.

પદ ૬.

દાસ ભક્તિ તો સાતમી દૃષ્ટિ રે,
એના મુલનું નહીં થાય લેખું રે; ૧.

આતો ભક્તિની વાતો છે ઊંડીરે,
દાસ ભક્તિની મુકિત છે લુંડીરે; ૨.

જ્ઞાન હેમાળે મન જેનું ગળિયુંરે,
દાસ ભક્તિનું પદ તેને મળીયુંરે; ૩.

આમાં પોતાતણું નવ ચાલેરે,	
મન આજ્ઞામાં નીત્ય મહાલેરે;	૪.
દાસ ભક્તિના હુનુમાન ભોગીરે,	
ચાસ ખેંચે ભલા ભલા ભોગીરે;	૫.
દાસ ભક્તિમાં ઓધવ ડાઘારે,	
જેને મુદલ ના નડી માયારે;	૬.
ધન્ય આ ભક્તિ જેણે જાણીરે,	
રૂપિ રાજે વિશેષ વખાણીરે;	૭.

પદ ૭ મું.

સખા ભક્તિ છે આઠમી સંતોરે,	
રીઝવો ગીરધર ગુણવંતોરે;	૧.
પ્રભુને કરો પ્રાણથી પ્યારારે,	
એક નીમીષ નમેલીએ ન્યારારે;	૨.
સખા ભક્તિ તો અર્જુને સાધીરે,	
મટી આ જગ કેરી ઉપાધીરે;	૩.
નવમી ભક્તિતો આત્મ નિવેદનરે,	
કરો તો થાય સંતતી છે દનરે;	૪.
હરિ અરપણુ સરવે સમાયારે,	
મુત દારા પોતાની કાયારે;	૫.
નવમી ભક્તિ શીખ્યા બળી રાજરે;	
જેણે જગન કર્યા હતા ઝાઝારે;	૬.
છેલી ભક્તિતે ભક્તિનું છોડ્યુંરે,	
ભલે જડીયું રૂપિરાજ ભોગ્યુરે;	૭.

પદ ૮ મું.

વ્યાસ વાલ્મીક નારદ જેવારે,	૧.
એતો તુંવે છે નવધાની સેવારે;	
વળી નવધા ઉપર વાટય વચ્ચમીરે,	૨.
પ્રેમ લક્ષણ લક્ષિત છે દસમીરે;	
એતો ગાપીએ રંગભેર રાખીરે,	૩.
સુકદેવ સુનિ એના સાખીરે;	
પ્રેમ લક્ષણમાં ભુટે પ્રાણીરે,	૪.
એનું નવધા ભરે છે પાનીરે.	
પ્રેમ લક્ષિતના વીરલા ઉપાશીરે,	૫.
એને આંગણે છે કોટી કાશીરે;	
મૂળા પણ મારા હરિજન મોટરે,	૬.
કર્પા અપેણ મેં પદ આઠરે;	
ગાય શીખે મુણે નર નારીરે,	૭.
રૂપીરાજ રીઝે ગીરધારીરે.	

પદ. ૧

સદા મુખીઆ જગતમાં સંત, હરિજન હુખિઆરે;	૧
નાવે અકળામણનો અંત, મુરખમાં મુખિઆરે;	
રૂએ રાત દિવસ સૌ રાંક; ભુખેમન ભટકેરે;	૨
વડો પુર્વ જનમનો વાંક, ખરેખરો ખટકેરે;	
તાલેવંતને અંતરે ત્રાસ; ઝંખના છે ધનનીરે;	૩
રખે થઈ જાય નાંછાનો નાશ, મહાવ્યાધિ મનનેરે	
મુવાસણને ધણીનો સંતાપ, હુકમ કરે હુળીરે;	

વિધવાનાતો પુરણપાપ, ઉમર ઓશીઆળીરે; ૪
 વણ પરણેલા મમમાં મુઝાય; વાંડા જેવા ફરીએરે;
 પરણેલાનાં પુરણ પાપ, હવે શું કરીએરે ૫
 ભોગ લાગ્યા તે લીધો ભોગ, બોલે એવું બાવારે;
 પડી રાખમાં રોખડ રેખ, એથી થયા આવારે; ૬
 જેને પરપંચ ઉપર પ્રીત, જુરે એતો ઝાઝુરે;
 રૂપિરાજની સમજે રીત, તેને સુખતાજુરે; ૭

પદ. ૨

મહાદુખ ધરે મહિમાળ; ઘણા વહેરી ગાજેરે; ૧
 ઝર દિવાની અંતરે ઝાળ, દહાડી દીલ દાઝેરે;
 પુત્રવંતિઓ ચુંટે પેટ, છકી ગયા હૈયારે;
 કરું કર્યા લગી તારી વેઠ, કાળામાંના કૈઆરે; ૨
 જેની રહો છે કુંવારી કુખ, એતો ઢાળે આંસુરે;
 દહાડી સાંભારે દારૂણ દુઃખ, જનમ ગયો ફાંસુરે; ૩
 કુળવંત કરે કકળાટ, દેવા માંહિ કુલ્યારે;
 આઠે પહોર અખંડ ઉચાટ, ભજન એથી ભુલ્યારે; ૪
 ઓછા કુળવાળા કરે કકળાટ, વધી ગયા વાંઢારે;
 પ્રભુએ સરજડયા શીઠ આંચ, ન સરજડયા ઢાંડારે ૫
 જેને પડપંચ ઉપર પ્રિત, દારૂણ એતો દુખીઆરે;
 રૂપિરાજની સમજે રીત, સદાય એતો સુખીઆરે; ૬

પદ. ૩

ઠાઠાનાં દિલ દહાડી દુભાય, ભોગે થયા ડાહ્યારે;
 ધડી જખ્યા નહિ ધરમાંહિ, કર્યા લોકે કાહ્યારે; ૧

મૂરખા મનમાંહિ મુળય, પશુ જેવા પાકયારે;
 ખૂણે જઈને નીશાસા ખાય, હરી હરી થાકયારે; ૨
 ભણેલાને જડ નહિ ભેદ, ગયું સુખ છોડે;
 વાંચી વાંચી ઉથામ્યા વેદ, જાણ્યું બ્રહ્મ ભેડે; ૩
 દયાવંતને અંતરે દાજ, દુઃખ ભરે ડગલુરે;
 રાજ ભરતે તજ્યું બધું રાજ, તેઓ થયા મૃગલુરે; ૪
 જોગી થઈને સાથે ધન જોગ, સિદ્ધિઓના સારે;
 વાધે અંતરે વાસના રોગ, વડુ દુખ વારે; ૫
 દેવ લોકમાં વળીઓ ડાટ, જરાએ ન જંખીઆરે;
 ઈંદ્રને આઠે પહોર ઉચાટ, ત્રાશે જોઈ તખીઆરે; ૬
 જેને પરપંચ ઉપર પ્રીત, એને દુખ દરિઆરે;
 રૂપિરાજની સમજે રીત, મુખે એતો ઠરિયારે; ૭
 છોટમશાસીનાં ખનાવેલાં પદ ને કુંડળીઆ.

પદ. ૧.

જુગમાં જનમીને તેં શું કર્યું, ઓળખ્યો નહિ અવિનાશજી;
 જુડમાં ખોયું તે છરડા, પડ્યો કાળને પાસજી; જુગ ૧
 જાન દયા સત્ય શીલતા, એવું ના આવ્યું ઉરજી;
 જુગકર્તાને જાણ્યા નહિ, કામ કીધાં તે ફૂરજી; જુગ ૨
 અંધો કરીને ધન મેળવ્યું, બાંધ્યા મોટરા માળજી;
 પ્રભુ ન ભજ્યા પાપીએ, કાલે ઝડપશે કાળજી; જુગ ૩
 વહેવાર વટના વરા કર્યા, મમતા બાંધીને મેદજી;
 ફાકટ ધન એ અફળ ગયું, ગાયા નહિ ગોવિંદજી; જુગ ૪
 સાચાને જુહુરે પાડવા, લીધી લોકની લાંચજી;

મારકણા પાડાશો મસ્ત છે, નથી ઇશ્વરની આંચળ; જુગ ૦ ૫
 કીટ જેવારે વૃશા કાળના, ઉપજે તેમ લય થાયળ;
 એમ પ્રભુને લજ્યા વિના, જમને ઘેર જીવ જાયળ; જુગ ૦ ૬
 ધીક ધીક તારારે ધર્મને, મનમાં પાપનાં મુળળ,
 શુદ્ધ વિચાર આઘ્યાવિના, ધર્મમાનો તે ધૂળળ; જુગ ૦ ૭
 સાચુ તો કાંઈ નવ સૂજીયું, કરતાં કુળ કેરી રીતળ;
 છાદમ પ્રભુ એ સત્ય છે, બીજી સર્વે અનીત્યળ; જુગ ૦ ૮
 ગરબી.

કાયા કુંજગલી છે વંદાવનજે,
 ગુણની અંથો તે ગીરી ગોવર્ધનજે;
 ચૌવીસ તત્વ પ્રકૃતિ ગોપીજનજે,
 પ્રાણ વાયુ તે જમનાં લહેરે જાય છે; ૧
 નવે દ્વારમાં દેવ રહ્યા નવ નંદજે,
 જીભ જશોદા ઘેર રમે ગોવિંદજે;
 સકળ સાથ ઉપજાવે આનંદજે,
 નીત્ય નુતન લીલારે વૃજમાં થાય છે; ૨
 પ્રથમ પ્રભુજીએ પાપ પુતના મારિજે;
 મણા અસુરથી જન લીધા ઉગારિજે;
 બ્રહ્મા ઈંદ્ર રહ્યા હરી આગળજે;
 કામ ક્રોધ મદ અધ બગધેનુકમારીયા, ૩
 શીલસહજ શુભ લક્ષણ ગોકુળ ગાયજે;
 તે સર્વે શ્રી કૃષ્ણ ચરાવા જાયજે,
 જાગૃત સંપત્તિ મંદીર વડની છાંયજે;

વિલંબવાસના કાળી દુઃખથી નિવારીયાજે,
ત્રિવીધીતાપ દુઃખદાવાનળ સમાવ્યો જો;
ભક્તિશરદ્દનિશા પુનઃમ દીન આવ્યોજો,
તે સર્વે ગોપી જનને મન ભાવ્યોજો;

મોહને વળાડી મધુરી મોરલી

૫

તે મોરલીએ સર્વેનું મન મોહુંજો;
સુરત રાધિકાએ સુણવા ચિત્ત પ્રાપુંજો,
ભામીનીઓએ ભવ વૈભવ સુખ ખોયુંજો;
ચતુરાઓ ચાલીરે સહુ દોળે મળી,
ગગન મંડળમાં વાજે અનહદ નાદજો;
માનનીઓ ચાલી મુકી મરજાદજો,
રસીઓ સાથે કીધો રસનો વાદજો;
સામળીઓ સગેરે સહુરંગે રમી,
પરાપાર પરમેશ્વરનો છે વાસજો;
ત્યાં જઈ કીધો રાધીકાએ રાસજો,
પ્રેમે પ્રગટ્યા કોઈ સુર્ય પ્રકાશજો;
જન છોટમ ગોપી તે ગોવિંદને ગમી;

૮

ખ્યાલ. ચાલ ચલતી દોહ.

કાયા છે ત્યાં સુધી કર સમરણ કીતારતુંરે,
જાતન કર્યું જઠરામાં જોણું;
તારો દેહ રચ્યો છે તેણું,
એતે કામ કર્યું છે અતી ઉપકારતુંરે;

૧

પ્રસવથતા પહેલું પય કીધું
 માતાના સ્તનમાં રચી દીધું;
 એણે કારજ સીધું તારા આહારનું રે,
 દાંત દીધા છે ચરવણ ચરવા;
 અન સરજી ઉઠી દર ભરવા,

કર કીધા કારજ કરવા સંસારનું રે; ૩

કાન નેત્ર કીધાં છે કેવાં અંગ અમુલક સરવે એવાં;
 યજ્ઞી મોટું મન કીધું છે વીવીધ વિચારનું રે ૪

એ ઉપકાર અપાર વીસારી, તું અવળો માંધા અહંકારી;
 મચ્છર માંકડ દુખ છે જમતા મારનું રે ૫

સુર દુર્લભ મનુષ્યાદેહ પામી, લપટ નથી લુણ્ણ હરામી;
 છાત્રમ શરણુ ગ્રહીલે સરજન હારનું રે. ૬

ચેતવણીના કુંડળિયા.

મનવા ચટપટ ચેતજે, આળસ મુકી અજાણ;
 કાયા માયા છે કારમી, પર આધીન છે પ્રાણ;
 પર આધીન છે પ્રાણ, બગડશે સઘળી બાળ;
 પડશે કંઈ પલ માંહ, તનુ દુર બળકે તાળ.
 કહે છાત્રમ કરતાર, જપીલે ઝટપટ જનુવા;
 આળસ મુકી અજાણ, ચેતજે ચટપટ મનવા. ૧
 ઝાઝુ ન કરસો જીવડા, મોહ લોભ અભિમાન;
 કોઈ તરપત થયો નથી, સપને ભોજન પાન.
 સપને ભોજન પાન ગયા, એવાને એવા;
 વસમા વૈભવ વાન, રાય જે રાયણ જેવા;

કહે છોટમ એ સત્ય, ભજ લે કરતા;
 મોહ લોભ, અભિમાન, જીવડા ન કરશેા ઝાઝુ. ૨
 બાજમાં રાજ થયો. ખોટો અંત્યે ખેલ;
 ખાતી ત્યાં લગી બજે, તલભર પહોંચે તેલ.
 તલભર પહોંચે તેલ, વજે વળતું અંધાર,
 સમજ સમજ મન માંહી સમજલે સુકૃત સાર;
 કહે છોટમ પરમાણુ, કથે પંડીતને કાજ;
 ખોટો અંત્યે ખેલ, થયો બાજમાં રાજ. ૩
 બાગ બનાવી અવનવી, કોઈ સમરથ કીરતાર;
 ખીલેલાં સઘળાં ખરે નીપજે નવાં અપાર,
 નીપજે નવા અપાર જો કાંઈ નિષ્ફળ રહે છે;
 સ્થીરતર સંસાર, સમજ શું શોક કરે છે;
 કહે છોટમ થા થીર થશે, ઈશ્વરનું ભાવી;
 કોઈ સમરથ કરતાર, બાગ અવનવી બનાવી. ૪

મીરાંબાઈનાં બનાવેલાં પદ.

પદ. ૧ છું.

રામ રમકડું જડીડિં,
 રાજાજી મને રામ રમકડું જડીડિં. ૨૬
 રમકડું કરતું મારે મંદીરે પધાર્યું.
 નથી કોઈને હાથે ધડીડિંરે; રાજાજી. ૧
 મોટા મોટા મુની જન મથી મથી થાક્યારે,
 કોઈ એક વીરાને હાથે ચડિયુંરે; રાજાજી. ૨
 મુન શીખરનારે ઘાટની ઉપર,

અગમ અગોચર નામ પડીયુરે;
બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર,
મારું મન શામળીઆશુ જડીયુરે;

રાણાજી. ૩

રાણાજી. ૪

પદ. ૨ જી.

અબતો મેરે રામનામ, દુસરાન કોઇ; ટેક

માતા છોડી પીતા છોડે, છોડે સગા સાઇ;

સાધુ સંગ બેઠ બેઠ, લોક લાજ બોઈ; અબતો ૧

સંત દેખી દોડ આઇ, જગત દેખી રોઇ;

પ્રેમ આંસુ ડાર ડાર અમર વેલ વોઈ; અબતો ૨

મારગમેં તારણ મીલે, સંતરામ દોઇ;

સંતસદા શીવ ઉપર, રામ રદ્ય હોઇ; અબતો ૩

અંતમેસેતંત કાઢ્યો, પીછે રહી સોઇ;

રાણે મેલ્યા વીખકા પ્યાલા, પીને મસ્ત હોઇ; અબતો ૪

અબતો વાત ફેલગઇ, જાણે સમકોઇ;

દાસ મીરાંલાલ ગીરધર હોનીતી સોહોઈ; અબવા ૫

પદ ૩ જી.

કાનુડે ન જાણી મારી પીડ,

બાધ આ હુતો બાળ કુંવારી કાનુડાં ટેક

જલરે જીમનામાં અમે પાણીડાં ગયાંતાં વાલા,

કાનુડે ઉડાયાં આછાં નીર, નીર ઉડયાં ફરરરર; કાનુડે ૧

વંદારેવનમાં વાલે રાસ રચ્યો વાલા;

સોળસે ગોપાનાં તાણ્યા ચીર, ચીર ફાડયાં ચરરર; કાનુડે ૨

હું વરણાગી કાના તમારારે નામનીરે,

કાનુડે માર્યાં છે અમને તીર, તીર વાચ્યાં ચરરર; કાનુડે ૩

ખાધ મીરાં કહો પ્રભુ ગીરધર નાગર,
કાજરો ખાળીને કીધાં ખાખ, ખાખ ઉડાડી ફરરરર; કાનુડો ૪

તુલશીદાસની બનાવેલી સાખીઓ.

સ્વામિકો સેવક ધને, સેવકકો પ્રભુ એક;
તુલસી દામેં સો બડો, જાકે મનમેં દેક; ૧
ભગત બીજ પલટે નહીં, જો જુગ જાય અનંત;
હિંચ નીચ ઘર ઉપજે, આખર સંતકા સંત ૨
જાકે બોલે બધ નહીં; શરમ નહીં મનમાંય;
તાકે સંગ ન ચાલીએ, હોડ ચલે બનમાંય; ૩
થોડા શા ચંપા ભલા, કયા કરજુકા જાડ;
ધન નિરધનકી છંપડી, કયા ધનવંતકા મહાલ. ૪
હિંચકુલ કીસ કામકા, જ્યાં નહીં હરીકો નામ;
તુળશી સુપચ ભલો, છસ મુખ હારકાનામ; ૫
તુળશી પાંખી પીનેસે, ઘટે ન સરિતા નીર;
ધરમ કિયે ધનના ઘટે, સાહ્ય કરે રઘુવીર, ૬
તુળશી ગરીબ ના સતાવીએ, જુરી ગરીબકી હાય;
મુઝા દોર કે ચામસે, લોહા ભખમ હો જાય; ૭
ચિંતા મતકર માનવી, દેતહાર સમરથ;
જળમાં વસે માછલી, વાકી ગાંઠે કહાં અથ; ૮
મેરે મન કછુ ઓરહે, કર્તા કે કછુ ઓર;
ઓધવ કહે માધવસે, સખ જુઠી મતકી દોડ ૯
માયાસેં માયામિલે, કરકર લંબે હાય;
તુલસી રક ગરીબકી, કોઇ ન પુછે વાત; ૧૦

- તુલસી મુનવા દેહ ધરી, નજખ્યા શ્રીગુગઢીશ;
જતુનીનાર વધેરતાં, કાં કાઠયો નહીં શીશ. ૧૧
- અરખ અરખસેં દ્રવ્ય મિલે, ઉદીય હસ્ત સેં રાજ;
તુલસી હરી ભજન ખીન, સળી નરકકો સાજ. ૧૨
- ખડા ખડખડા કરે, ખડો ન બોલે બોલ;
હીરા મુખસેના કહે, લાખ હમારા મુલ. ૧૩
- ગામમાં ગુરને ઘર જમાઈ, શેરીમાંના દેવ;
એટલાનેઆદરમાન નહિ, એમસાખી કહેશુકદેવ. ૧૪
- જેસો દીલ હરામસેં, તેસો હરિસેં હોય;
ચલા જાત વૈકુંઠમાં, પદલા ન પકડે કોય. ૧૫
- મખીઆ ચંદન પરહરે, હૃદય હોય ત્યાં જાય;
મુરખ ભજનના સાંભળે, ઊંચે કે ઊંઠ જાય. ૧૬.

બોળ ભગતનો ચાખખો.

આંખખો મુકી દેને મઠડ કાળી,
જમડા જોઈ રહ્યા ભમરાળી;
ધન જોખન ને દુધ પુત્ર,
તુતો સામદુ રહી છે ભાળી;
કાલ્યા કુલ્લા તારા એમ રહેશે,
ઓલી વસમા છે વનમાળી.
પારકાં મરે ત્યારે પીતાંભર પહેરતી,
ને નાકમાં નાંખતી વાળી;
પાતાનાં મરે ત્યારે શોક પાળતી,
મેર છોકરાંના દખે દીવાળી.

આંખખો ૦ ૧

આંખખો ૦ ૨

પારકાં મરે ત્યારે રેતાં ના આવડે,

કુટ્યાની થાય છે સુઆળી;

પોતાનાં મરે ત્યારે પછાડા ખાતી,

રાંડ મડે છે મુઠીઓ વાળી;

આંખજો ૦ ૩

પીએરીયાં આવે ત્યારે પ્રાણ પાથરેને,

નણ્ણી આવે તો થાય કાલી;

કંકાસ કજીઓ કાઢી ના મુકે,

દુખ દે છે ડાળાળી.

આંખજો ૦ ૪

પારકા ધરની પચાતો કરતી,

હસી હસી લેતી નાળી;

પારકા પંડની ખાંપણો ખોળતી,

પડે થાતી રૂપાળી;

આંખજો ૦ ૫

વારી વારીને હારી ગયો,

તુને હળવું બોલ્ય હોઠાળી;

કાયા તો તારી કુતરાં નહીં ખાય,

એતો લાકડામાં નાંખશે બાળી;

આંખજો ૦ ૬

બાર મહિનાનો મંદવાડ લાગ્યો,

ત્યારે સુતી છે ખાટલો ઢાળી;

રૂને પૂણીઓ ઊંચી ચઢાવી,

પછે રેંટીઓ મુક્યો ઉલાળી.

આંખજો ૦ ૭

હરી ભજવાની નવરાધ નથી,

કહે છે અમે તો ધરનાં જન્મળી;

ભોળો ભગત કહે જમડા આવશે,

ત્યારે ક્યાં જઈશ કુતરાની સાળી.

આંખજો ૦ ૮

ચાળખો. ૨

આવું તારું ધન જોખન છુણ થાશે,
 કંચન જેથી કાયા તે રાખમાં રાખાશે;
 ટાઢા ઉની તને તાવ આવશે,
 વસમું થઈને વિતાશે;
 દાતણ પાણી તને કાંઈ ના મુજે,
 તારી દેહડી બધી ગ ધાશે. આવું તારું
 પેટમાં પાંડાને કેડમાં કળતર,
 અંગતારું બધું મઠડાશે;
 ઝાડા અપટીઆનો વારો નહિ રહે,
 તારા જીવતાં કેમ જોવાશે આવું તારું
 વૈદ બોલાવોને નાડી જોવરાવો,
 તને કડવાં તે આસડ બહુ પાસે;
 દારી તુટી તેની બુટી નથી,
 તારાં પાપ ક્યાંથી ઘોવાસે. આવું તારું
 બોલવા ચાલવા જરીએ નહિ રહે,
 જીભલડી તારી ઝલાશે;
 અન્ન પાણી તારી કંઠે નહિ ઉતરે,
 લાંઘણા કરીને જીવ જાશે. આવું તારું
 એક બીજ વિના ધડીએ ન ચાલવું,
 તરીઆ તારી રંડાશે;
 ભવો ભવનાં ખેટાં પડ્યાં,
 તારા નામનો ચુડો ભંગાશે. આવું તારું
 ખોખરી દાણીમાં આગજ કાઢશે,

મસાણામાં લાકડાં ખડકાશે;
 ખોરી ખોરી બાળી મેલશે.
 તારા બારમાના કાગળ લખાશે. આત્રું તારું.
 સાત દિવસ તારું સુતક કાઢશે,
 ને માંધાંને મુઝા મુઝાવશે;
 સારી રીતે તારું સુતક ઉતારી,
 તારા બારમાના બહિયા ખાશે. આત્રું તારું.
 યથા દાનને ભક્તિ વિના,
 તારું બધું રાજ ભેળાસે;
 બોળે ભક્ત કહે ગુરૂ પ્રતાપે,
 એમ મોટા મોટા લુંટાશે. આત્રું તારું.

વલ્લભરામનું પદ. રાગ કલ્યાણ.

શ્રી સીતાપત્ની પ્રભુ રામચંદ્રજી,
 તમારી ભક્તિ કારણ મારે મનસા દેહ મળી;
 ભજને પ્યારા ભજને ભાઈ, ભજતું સીતારામ;
 તેને ભજ્યા વિના ચૈત્ત લોકમાં, કથળે તારુંકામ; શ્રી સીં ૧
 નવ મહિના તું રહ્યો ઉદરમાં, મળ્યાં ઉંઘેશીર,
 માટું કરીને મુક્ત થયો, પણ ભુલ્યોશ્યામ શરીર; શ્રીસીં ૨
 ગર્ભમાં ઉંઘો બારણે ઉંઘો, સુધો થયો નહિ આપ,
 વિપ્ર શીખામણ માને નહિ, દેશે શીખ કોણ બાપ. શ્રીસીં ૩
 તે કરતાં પાપાણુ પડ્યો હોત, તો આવત અનુકુળ;
 નીચે નાખી તારા ઉપર. સૌ ધોવત પટકુળ; શ્રી સીં ૪
 માને ઉદર અવતર્યો, તું આડો ના આવ્યો કેમ;
 આડો હોત તો, વાઢત વળને કાપે વાઢ જેમ શ્રી સીં ૫

એવા કામે આવ્યો હોત તો, થાત સફળ અવતાર;
 પણ અકારણ તું અવતર્યો, હોખીનો ભાર; શ્રી સીં ૬
 રાંડે શીઠ પેટે વિદાજ્યો, કુખે ન દીધો ડામ;
 સપુત હોય તો સ્મરણ કરતું; કહે છે વલભરામ, શ્રી સીં ૭

ભક્ત લેખન.

પદ. ૧

ગોવિંદ ગુણ ગાઇ દ્યો મન ઘેલા, તમે થાઓને વહેલા વહેલા
 હરિગુણ ગાઓને પરથમ પહેલા. ગોવિંદગુણ ૧
 કાયા પાણીનો પરપોટો, અતે એ ભરોંસો ખોટો;
 જીગમાં હરિજશ છે ખોટોરે, ગોવિંદગુણ ૨
 મનતું મારું મારું કરતો, સગાં સંબંધી સાથે લલતો;
 હીંડ છે રંગ રડવડતો. ગોવિંદગુણ ૩
 જીવ તારી માત પીતાને ભ્રાત, તારી કોઇ નહીં આવે સાથ;
 તારે જીવું એકલા વાટરે. ગોવિંદગુણ ૪
 જીવ તારે અવર તણી છે આશ, વેપ ઘણોને થોડી રાત;
 ક્ષણમાં થઈ જશે પરભાતરે. ગોવિંદગુણ ૫
 એવી વધશ્રવ જનની રીત, કરી લે સામળીઆશુ પ્રીત
 ભક્ત ભવાન કહે હરી ભજને જીત જીત જીત. ગોં ૬
 માનસીગનો ખ્યાલ.

બીગરી કેન સુધારેરે; નાથવિના બીગરી કેન સુધારે
 બની બનીકા સખ કોઇ સાધી, બીગરીકા નહિ કોઇરે;
 ભરી સલામાં લજ શખીદીનાનાથ સોહાઇરે. બીગરી ૧
 કડવી વેલકી કડવી તુજડીઆં, સખ તીરથ કર્યાઇરે;

ગંગા નાહિ જમતા નાહી તોએ ન ગમ કડવાધરે. બીગરીંર
 નીમ ધરમકા ઝાઝ બનાયા, સમુદર બીચ અટકાયારે;
 ધરમી ધરમી પાર ઉતરશે પાપી નામ કુઆયારે. બીગરીં ૩
 મુરત નુરતકી બની ચુંદડીઆં, ડાગ લગાયારે;
 ગુર અમારે નાથ જલ ધર રાજ માનસિંગે ગાયારે. બીગરીં ૪

કબીર સાહેબનું પદ.

પદ. ૧

ચામડેકી પુતળી ભજન કરીલે, ચામડેકી પુતળી ચાવે બીડા પાન:
 ઉપર પહેરે ધરેણાં ગાંઠાં, બોત કરે ગુમાનરે
 ભજન કરી લે, ચામડેકી. ૧

ચામડેકા બજડાને ચામડેકી ગાય, ચામડેકી દોને વાળી;
 ચામે ચામ સમાનરે, ભજન કરીલે; ચામડે. ૨

ચામડેકા બાજ્યા, ચામડેકા ઉંટ;
 ચામડેકા બાજ બાજે, ફરે ફરે દી ફુંદરે;
 ભજન કરો લે ચામડેકી. ૩

ચામડેકા બાછીઆ ઝોર ચામડેકા વજર, ચામડેકી
 સારી દુનિયાં
 કહુત ગયે કબીરરે, ભજન કરી લે ચામડેકી. ૪

પદ ૨.

નારાયણ બોલે ઘટોઘટ નારાયણ બોલે,
 બંગલા ખુબ બન્યા મહારાજ તામે નારાયણ બોલે;
 પાંચ તલકી ઘટ બનાઈ, ત્રીન ગુનકા મારા;
 પચીસ મહતિકી પુરજી પુરાઈ, સરજન હારા ન્યારા; બં ૧

કસન ગરીકા દસ દરવાજા, બીચ પવનકાથલા
 આવન જાવન કોઇ ના દેખે વોહી બડા અચંબા, બં ૦ ૨
 ઢગલા પીંગલા સુખમન નારી, તનમાં તાર મીલાવે;
 નુરત સુરત દોનું ગાવા લાગી, રાગ છત્રીસે ગાવે; બં ૦ ૩
 સોહિ પુરૂષોત્તમ પુરુષ પાયા, સદગુરુ ખોજ બતાયા;
 કહત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ, ખોજયા સો નરપાયા, બં ૦ ૪

૫૬ ૩

સાહેલીરે આંખો મોરિયો,	
મોર્યો મોર્યોરે સદગુરુને પ્રતાપ;	
સાહેલીરે આંખો મોરિયો; ટક	
અષ્ટ કમળ દળથી ઉપન્યો;	
એની ડાળીરે એની ડાળીરે,	
પહોંચી ગગન મોજર;	સાહેલી ૦ ૧
સખી પાતે પાતે અમી ઝરે,	
એની વાડીરે એની વાડી;	
શાભા વરણી ન જાય ;	સાહેલી ૦ ૨
ભમરનું શુક્રમાં આંખો ફુલીઓ	
ફળ લાગ્યાંરે ફળ લાગ્યાં;	
શુન્ય બ્રહ્મ મોજર;	સાહેલી ૦ ૩
સખી આગે ખારો કડવો ઘણો,	
કોઇ અંબલીરે કોઇ અંબલી,	
તેને પેટ સમાય;	સાહેલી ૦ ૪
સખી શુદ્ધ તહિ શુભા લયા,	

આખ્યા લેજારે આખ્યા લેજારે;

છીનમે મરી જાય;

સ હેલીં ૫

સખીરતી એક ઘટમે સંચરે,

તેના દીલમાંરે તેના દીલમાં;

આપણો સાહેબો દર્શાય,

સાહેલીં ૬

સખી કહે કખીર ધર્મ દાસકું,

એસો આંખોરે એસો આંખો;

તુમકું દીનો ખતલાય,

સાહેલીરે આંખો મારીઓ

પદ. ૪

જમસે ખૂબ લડુગારે, હરિકા ભજન કરુગારે;

કોઈસેં નહિ કરુગારે, હરિકા ભજન કરુગારે

રામનામકા ઘોડા મેરા, મનકું લેકે ઉડાઉં;

ભજન પ્રતાપે હાથમાં ખરછી, સનમુખ લેકે ધાઉ.

જમસે ખૂબ લડુગારે.

આર લોક સાહેબકે ચાકર મેં હજુરકા કાળ;

કામ કોઈકું ગરદન માર, સાહેબ રાખું રાળ;

મેં સાહેબકા ખાસા ચાકર મેરા નામ કખીરા;

સખ સંતનકું શીશ નમાયું, જે હરિપરખે હીરા; જમસેં

ધીરા ભગતનાં પદ.

પદ ૧ લું.

અલખ લે લાગીરે, જાગી ને જો આ ઘટમાં;

ભ્રમણા સર્વે ભાગીરે, સોહાગી મળ્યા ઉલટમાં;

અંગાડીએ ગજરાજને ગળીએ, ઘોડાને ગળી ગયું છનરે;
 વજ્ર ઉપર વાડ સુકાણી, એમ સમુદરને ગળી ગયાં ફીણરે;
 સસે સીંહને ઘેરીરે, શાર્દુળને નાંખ્યો પટમાં. અલક૦ ૧
 આંખા ડાળે નાળીએર વળખ્યાં, કદળીએ કેસીની લુખ,
 નાગરવેલે દ્રાખળીએરાં, એમ શોભા ખની ઉચ્ચતિ ખુખ;
 ગગન દોલો વટમાંરે, તેનાં દુધ પીવાં સટમાં. અલક૦ ૨
 ખાવડ વરસેને પથ્થરે ભીજે, ચોદશ હોગયું પાણીરે;
 એરે પાણીમાં દેવી દેવતા હુખ્યા, રાજ રંક રાય રાણીરે;
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર જુડ્યા, જોગી જુડા ઝટપટમાં. અલક૦ ૩
 જનક દેશના વાશી વીરલા, ગોરખ દત્ત કબીર;
 એજ દેશના વાશી સુકજી, ધીરોદાસ કબીર;
 જીવન મુક્તિ માણેરે, એનાં મન મહમાંરે. અલક૦ ૪

પદ ૨ જી.

સંતમળે સાચારે, ત્યારે અગમની ખખર કરે,
 ભાવે ભેદું તેનેરે, ત્યારે મારાં કારજ સરે. રેક.
 ઉલટી સરીતા ચલી ગગનમાં, વણવાદળ વરસાદ;
 આભ વિના જેમ ખીજ ઝખૂકે, થાએ ગેળી નાદ;
 અખંડ ધારા વરસેરે, વરસીને સભર ભરે; સંત મળે૦ ૧
 વિના વાજાં વાજાંતર વાગે, વિના કંઠ હોય ગાન;
 કર વિના જેમ તાળી પડેતે, રણઝણ મીલાવે તાન;
 વિના વાડી પુખેરે, પારવિના ભમર ભમે, સંત મળે૦ ૨
 તેતરે દાડી સીંચાણાને પકડ્યો, સસે સમજાવ્યો સીંહ,
 કાડી ખડકને કાયર રઠ્યો, તેશૂરો પાડ ચીસ;

મંઝારી ચુવે મારીરે, રૈયત સું રાજા હરે; સંત મળેં ૦ ૩
 વિદેશ કેરી કાંધ વાતલડી, દીલડા માંહિ કળાય;
 ગુરૂ મિલ્યા જ્યારે જ્ઞાની ધ્યાની, તેને લળિ લળિલાગુ પાય;
 દાસ ધીરો કહેછેરે, તેથી મારાં દીલડાં ઠરે; સંત મળેં ૦ ૪

પદ. ૩.

પીતાનું ધન ભારીરે, પુત્રને માલમ નથી;
 તમે જુઓ જુનાં ખાતાંરે, શીદને મરો મથી મથી. રક.
 પીતા પુત્રથી જુદો થયો, માલમ નહોતું એતું ધન;
 જળ વિના તલખે માછલી, તેમ હરિ વીના તલખે મન;
 ધન ધરપતમાં ભૂલ્યોરે, આત્માને ચિન્હો નહીં; પીતાનું ૦ ૧
 સમજણ વીના મકરો સાધના, દમકે દીનને રાત;
 સિંહને માથે મધ ગળ્યું, કેમ કરી આવે હાથ;
 મરજવા મધ પીશેરે, કાયરજીં કામ નથી; પીતાનું ૦ ૨
 કાશીએ જઈને કરવત મુકાવો, ખોળી આવો ચારે ધામ;
 વન વન હીંડે ભટકતો, તારી દેહમાં આતમરામ;
 ચેતી લેને વીરારે, કાચી કાચા છે ને નથી; પીતાનું ૦ ૩
 તમે તમારા દીલમાં તપાસી જુઓ, નાભી કમળ પરવાસ;
 એ ૧૬૦ સાહગઢ ભીતર વસીઆ, એક હીરોને દૂલલાલ;
 દાસ ધીરો કહેછેરે, કયા કહુ વાત કથી; પીતાનું ૦ ૪

પદ. ૪ થું.

પાંચમી ભોમને પંદરમી બારી, ત્યાં રાસ રમે રંગીલો,
 પાંચ ભોલતો પાંચમેલા, છઠ્ઠે ભોલે છળીલો; રક.
 એવો અલખેલો એકીલોરે, ત્યાં ખેલ ખેલે ખેલાડી;

કોઈ ચતુર નરનો ચેલોરે, જેણે અમર વસ્તુ શોધી કાઢી;
 મટાઘટ બારી મેલીરે, પંદરમી બારી ઉઘાડી; કોષ ૧
 ગંગા જમનાંને સરસ્વતિ, ત્રિવેણી તીરથ નાયાં;
 ઇંગલા પીંગળા મુષુમણ્ણનારી, પાણી ભરે પનિયારી;
 એવાં સાચાં માતીવરસેરે, મારાંસાધુડાંની ફુલવાડી, કોષ. ૨
 સુન શીખર પરં અલક અખાડા, ત્યાં સતગુરુ આપબિરાજે
 સતગુરુ આગે વાજાં વાગે, વાજાં વાગે ધનુષધારી;
 એવી ગરબડશિખી વાગીરે, સુરતામારી ત્યાં લાગીરે, કોષ. ૩
 આલથાડિ ચાનેપૃથ્વીથીપહોળો, પાંખોવિનાઉડએક ભમરો
 તેની બગલમાં બચ્યાં બિરાજે. બચ્યાં બોલે ધનુષધારી.
 એવો ધણીતો ધીરાનોરે, મને દુષ સાકર પાય દહાડી, કોષ. ૪

સુરદાસનાં પદ.

પદ. ૧ રાગ. ગોડી.

આવત કુંવર કનૈઆ, બન થકી આવત કુંવર કનૈઆ;
 મોર મુગટમઢાકત કુંડલ, મધુરી સી બેન બજૈઆ;
 બન થકી આવત કુંવર કનૈઆ, સખા મંડળ મધ્યેબીરાજે
 હરિ હજદર દેા ભઘઆ; બનથકી આવત કુંવર કનૈઆ;
 સુરદાસ પ્રભુ ગૌ ગોવાળા સંગ, નાચત આથા થૈઆ;
 બન થકી આવત કુંવર કનૈઆ

પદ. ૨

કચુરે નીંદ ભેર મુઝે, મુસાફર કચું નીંદ ભેર મુઝે;
 અંતર પ્રીત નહિ પુરષોત્તમ, જનમ અકારત ખોયો;
 મુસાફર કચું નીંદ ભેર મુઝે, માતપીતા મૃત બંધવ તેરા

વાંમે મન તેરા મોહા, મસાફર કયું નીંદ ભેર ગુએ;
 સુરદાસ પ્રભું એહી અનલ પંથ, પીછેનેન ભર ભરેયા,
 મસાફર કયું નીંદ ભેર પૂએ,

પદ. ૩

સાચો કળીયુગ આવ્યો, અખનો ગાંધો કળીયુગ આવ્યો
 પુત્ર પિતાકો કહ્યો ન માને, કરે અપનો મન ભા.યો અ૦ ૧
 સ્ત્રી પતિવ્રતા ધર્મ ન પાળે, નિરખત પુરૂષ પરાધો;
 સન્યાસી ધન સાંચવા લાગ્યો, હરિ સ્મરણ વિસાર્યો; અ૦ ૨
 રાજા કપટી રૈયત દુઃખપાવે, બ્રાહ્મણ બોલ ભટકાયો;
 વસુધા વર્ષા અલપહોતહે, સમ જગ પાપસે છાયો, અ૦ ૩
 દેખો વંદાવન મથુરાં નગરી, કાલદ્રિકો નીર મુકાયો;
 સુરદાસ પ્રભુ તમારે ભજનખીન, મોહકુંકાય જવાયો, અ૦ ૪

પદ. ૪

કાલ કેવું વહાસે વહાણું,
 ઘેલા પ્રાણી કાલ કેવું વહાસે વહાણું;
 લાડીરે લાણુને દીકરો પરણાવું,
 કાલની વાત ના જાણું; ઘેલા પ્રાણી. ૧
 બળી રાજા કહે લેહિરે ઇંદ્રાસન,
 જજ કીધારે નવાણું; ઘેલા પ્રાણી. ૨
 સુરદાસ પ્રભુ તમારે ભજન વિના;
 આચિંતું આવશે આણું; ઘેલા પ્રાણી. ૩

પદ. ૫

કૃષ્ણ નામ ચીત ધરતો,

જોતું શ્રીકૃષ્ણ નામ ચિત ધરતો;

જમકો ગ્રાસ સળ મિટ જતો,

ભક્ત નામ તેરો પડતો.

શ્રી ૧

અગણો જનમ તેરો પીછણો જનમ અગ,

કોઈ જનમ સુધરતો જોતું

શ્રી. ૨

સુરદાસ વૈકુંઠમે જતો, રૂંટને કોઈ ન પડતો

જોતું ના કૃષ્ણ નામ ચિત ધરતો.

૩

પદ ૬

મુરખ તને કૃષ્ણ કહિતાં શું બેસે નાણું

મીથ્યા લવરી કરે મન ગમતી;

નહિ કાંઈ ઠામ ઠેકાણું.

મુરખ તને. ૧

ખાતો ના હોય તો માંદારે કહીએ,

જોઈએ બશેરજું ભાણું;

મુરખ તને. ૨

દામના બેસે ને હાડના ભાગે,

ગાતાં ગાવિંદજીતું ગાણું

મુરખ તને. ૩

સુરદાસ પ્રભુ ભજન બિના,

આચિંતું આવશે આણું.

મુરખ તને. ૪

પદ ૭.

સામરો ન જાણે મેરી પીર, કનૈઓ ન જાણે મેરી પીર;

પીર પીર પીર એલી અરરરરર. સામરો ન જાણે. ૧

મેંદધી બેચન ગઈતી બંદાબન, સામરાને બેચો મેરો ચીર

ચીર ચીર ચીર જેમ ફાટો હય સરરરરર, સામરો. ૨

મેંજળ યમુનાં ભરન ગઈતી, સામરાને ડારો માંધે નીર;

નીર નીર નીર છાંટયો જયમ છરરરરરર, સામરો. ૩
 વંદાવનમે રાસ રચ્યોહો, હુરિયા અમારા જીવ;
 જીવ જીવ જીવ ચાલ્યા જયમ ખરરરરરર સામરો. ૪
 સુરદાસ પ્રભુ તીહારે ભજનકું ખંસરીકા મોંપે તીર;
 તીર તીર તીર કંપ્યા જયમ થરરરરરર; સામરો. ૫
 હોરિ.

સામારે મતડારો પીચકારી, મતડારો મરજદસે રહીએ;
 હજી મે બાળકુવારી, તુમહો નીલેજ મેં નહિ એસી;
 મુખ દેહીગીવારી ફજેતી હોયગી તુમારી;
 સામારે મતડારો પીચકારી, પર નારીકો પાલવ પકડયો;
 મોહન મનમે વિચારી, માત પીતા તેરે પ્રદ્ધ ભયેહો;
 રાજ કંસકો મારો, કાતા મેં કહું વિસ્તારી, સામારે૦
 એસી હોંસ બો હાંવે મનમાં તો પરભો નૌતમ નારી;
 જાને પડાવો જશોદા માર્કકું, હજી મે બાળકુવારી;
 દુહતવર માત હુમારી, સામારે૦
 જેંચ લીઓ મેરી નવરંગ ચુદડી, જીવન જોરસે જારી,
 સુરદાસ પ્રભુ તિહારે મિલનકું, આવ મોલી બ્રજ નારિ;
 પીતાખર લીઓ ઉતારી, સામારે મતડારો પીચકારી,

પદ. ૧. રાગ ઘોળ.

ચાલો સખી નીરખીએ નંદ કુમાર,
 લટકતો આવે પાલો દીનદયાળ;
 જોજો જેની છેલ છળીલા વરની ચાલ,
 એને ચતુરે ધડી હુરિની આંખડીરે; લે. ૩.

બેસણીએ કાંઈ ધર્યાંરે મુનીવર ધ્યાન,
 લોકમાં કંઈ લખ્યારે નાગર વેલપાન;
 ચરણ સુકોમળ કુમ કુમ વરણે વાન,
 કારીગરે કારીરે ફરતી મેલી પાંખડીરે; લોલ.
 પાંનીએ કંઈ હંસ પોપટને મોર,
 મુસ્તક ભમરીને ડિપર બોર;
 તેની આગળ શોરે અમારો તોલ,
 ઝીણી ઝીણી ધુધરી શબ્દ સોહામણીરે; લોલ.
 લંઘરમાં કંઈ સુરજ રતનને છંદ,
 હાથે છે હિરણ પહોંચીએ અનંગ;
 આંગળીઓમાં વિંટિરે,
 અંગુલીમાં આરશીરે; લોલ.
 સાંકળી કાંઈ ગુંથીરે સોના કેરે ત્રાગ,
 માણેક માતીએ પરોવ્યા હરિના હાર;
 ફુલડાં આછરડાં છીયાં વાલે ભાર,
 પીળાને પચરંગી ખીરાજે હરિને કુમતારે; લોલ.
 કાષ્ઠના કકડાની કીધી વાલે આર,
 એટલે વાલો શીદ લે અમારી સંભાળ;
 પટાળીના પુન્ય તણે નહિ પાર,
 પહેરીને પધાર્યારે ગાવાળીઆની ઘેરમાંરે લોલ.
 ઝીણી ઝીણી વાંસળી મધુર વેણ વાય,
 ઘેર ઘેરથી ગાપીઆ ઉતાવળી થાય;
 નંદણને કુવરેરે કીધાં સોને આકળારે લોલ.
 પરથમ નીરખીને પછી લાગે પાય,

જેને જેના આવડે તેના બુદ્ધિ પાવે;
શ્રી વદ્ધભ કુળને નાયરે;
સૌને લીલાં લહેરમાં રહેવ.

નરસીંહ મહેતા ને પદ.

પ્રભાતીઆં રાગમેઘ મહદુરવ્યથા રાખી રાખમાં ગવાયછો

પદ. ૧

જીરે ચો દશે જોડી તારી, મારો નાથ ન આવે;
મંડળિક ખડગ કાઢી રહ્યો, મુને કો મુકાવે; ચો દશે. ૧
હઠીલાજી હઠ મુકીએ, હાર આપીએ મુજને;
માર્યા પછી નાથજી, લાજ લાગશે તુજને; ચો દશે. ૨
જીરે ગજકારણ ગરૂડ છાંડીએ, અણુએર ઉજાણા;
નરસૈયાને હાર આપતાં, આવડું શુરે રિસાણા, ચોદશે ૩
જીરે વામનરૂપે બળી છલ્યો, ધરાત્રણ પદ કીધી;
ઈંદ્રનું ઈંદ્રાસન રાખવાં, શીવબલનેરે દીધી; ચો દશે. ૪
જીરે મોસાળું કીધું ભલું, અથ ગાંઠેરે નહોતો.
લક્ષ્મીજી લઈ પધારિયા, મુને કીધો સમોતો; ચો દશે. ૫
રામા શું રમે રમે પ્રભુ; મુજને વિસારી;
છબીલાજી તમે કંઠથી, હાર આપો ઉતારી; ચો દશે. ૬
નરસૈયો વિનતી વિનવે, રાયદામોદર મુજણ;
તમે હુઠે નથી બોલતા, મંડળિક અબળણ; ચો દશે. ૭

પદ. ૨ રાગ કેદારો.

કેદારો મુકાવાને આદ્યા તે ભગત વતસલ ભગવાન સ્વરૂપ

- ધરણીના દિતાજીને મંદીર,
 લગ વાળા મહેતાનું સ્વરૂપ કેદારો. ૧
 મન આપણે ખત માગી લીધું,
 મહેતાના પહીમા વધાર્યોરે વાહુ;
 ધરણીના નાજરતે દેવે,
 આમાંનાં તુતીરે વાહુ; કેદારો. ૨
 તેની વાત કહી સોને બોલાવે,
 તેને મંદિર વધાર્યા ભગવાન;
 મસ્તક તાપ મુકીને ઉઠાડી,
 તેનું રૂપ કાંઈ લક્ષ્મીજી સમાન; કેદારો. ૩
 એક પંથ બે કારણ કરીને,
 હરિ આબ્યા જુનાગઢ મોજર;
 મહેતાજીને બોળે ખત નાંખ્યું,
 અંત્રીક્ષ રહીને દેવ મોરાર; કેદારો. ૪
 તેરે શ્રીપાતે સરવે દીકું,
 મંડળીક પાસે માગેમાન
 નરસૈયો ધધરનો સેવક;
 કહ્યું કષો હઠીત્રા રાજન, કેદારો. ૫
 અન્યો અન્ય સૌ વાત કરે;
 ખત આપ્યું દામોદર રાય,
 નરસૈયાને મંદિર મોકલો;
 નહિતો આપણો મહિમા જાય કેદારો. ૬
 તળાજેથી તતક્ષણ આબ્યા;
 ધરણીધર સાંભળો રાય,

હરિના જન હરિ સરખા જાણે,
મહેતાણને લાગે પાય;

કેદારે, ૭

(માન'માઈના વિનંતિ.)

પર ૩.

સાંભળોને શામળીઆ વાલા,
મારે તમથી નથી કાંઈ કાચુરે;
દુરિજન સૌ મળી આડુ જ બોલે છે,
રખે તે માનતા સાચુરે. સાંભળો ૧

અંતરની જાણે અલબેલા,
મહેતાણ નાત છે મારેરે;
સૌ મળીને મુજને સંતાપે,
શું કહીએ વારે વારે રે. સાંભળો ૨

નાગર સરવે નાત મળીને,
મહેતાણું નાતર ટાળીયુરે;
કંઠ કટારીને દેહેજ પાડું,
જે પ્રભુ સામું નવ જાણ્યુરે, સાંભળો ૩

જે મહેતાણ જમવા ન આવે તો,
મારે તમારે શી માયારે;
જેર નથી બીજું જગણવન,
પાડીશ મારી કાચારે; સાંભળો ૪

નાગર સાહુ નાહી નાહીને આવ્યા,
પહેયાં પીતાંબર લાવ્યારે;
એક એક નાગરની વચ્ચે,

દેડ બબેરે દેખાડ્યારે; સાંભળો ૧૦ ૫
 અંતર જામીએ અરજ સાંભળી,
 નગર જમવા મલી એ બેઠારે;
 એક એક કરમાં અરથી લઇને,
 નાગરમાં દેડ પેઠારે; સાંભળો ૧૦ ૬
 એક એકના મુખ સામું જોયું,
 આતે શું કહેવાયરે;
 નાગર સૌ નાત બહાર રહીયું;
 હવે ક્યાં નાશી જવાયરે; સાંભળો ૧૦ ૭
 નાગર સર્વે નાત મળીને,
 ઠીધો એક વિચારરે;
 જો મહેતાજી જમવા ન આવે તો,
 નાત નીકળો ગામ બહારરે; સાંભળો ૧૦ ૮
 ભગતરાજને જમવા તેડાવો,
 મન મનાવી લાવોરે;
 કૃપાનાથ કૃપાવંત થઇને,
 હવે તે જમવા આવોરે; સાંભળો ૧૦ ૯
 નાગર સર્વે નાત મળીને,
 મહેતાને તેડવા પધાર્યારે;
 શું છે મહેતાજી જમવા નથી આવ્યા,
 વાટ જોઈ જોઈ અમો હાર્યારે; સાંભળો ૧૦ ૧૦
 મરડ નથી મહેતાના મનમાં,
 તેડવા તતક્ષણ આવ્યારે;
 માનખાઇતો સ્વામી અધીક શીરો મણી.

સઘળા તે દેડ સમાવ્યારે;

સાંભળો ૧૧

પદ ૪ થું

રાગ કેદારો

ધન્ય ધન્યરે જીવતર વૈષ્ણવતું, જ્યાં જોઈએ ત્યાં હરિગુણ ગાય
 ચોટલોકમાં પહેલી પુજા, નરનારી તે વૈકુંઠ જાય. ધન્ય. ૧
 વૈષ્ણવ કેશ કહુ ગુણ લક્ષણ, તીલક છાપને તુજાશી માળ;
 વૈષ્ણવ કેશ વેષ દેખી, જમ હીંકર નાશે તતકાળ, ધન્ય. ૨
 જન્મ મરણના ફેરા છૂટે, જમ જોખમથી રાખે અંગ;
 સંસાર માંહે તે નર જીત્યા, જેને નીશદીન વૈષ્ણવસંગ, ધન્ય. ૩
 માત પીતા કેરું કુળતારે, પાડાશી પાવન પરિવારે;
 ભલે નરસૈયો હરિગુણ ગાતાં પુનરપિ તેને નહીં અવતાર ધન્ય ૪

વૈષ્ણવતાં ૨૯ લક્ષણ.

પદ. ૧

વૈશ્નવ જનતો તેનેરે કહીએ,
 જે પીઠ પરાયી જાણેરે;
 પરદુઃખ ઉપકાર કરે છે,
 તો મન અભિમાન ના આણેરે; વૈશ્નવ ૧
 સકળ લોકમાં સૌને વંદે,
 નીંદા તે ન કરે કોઈનીરે;
 વાચ કાછ મન નીશ્વળ રાખેતો,
 ધન્ય ધન્ય જનની તેનીરે; વૈશ્નવ ૨
 સમદ્રષ્ટિ અને તૃષ્ણા ત્યાગી,

પરમ્પી જેને માતરે;

છુલ્યા થકી અસત્ય ન બોલી,

પરધન ન ઝાલે હાથરે;

વૈશ્નવ૦ ૩

મોહ માયા વ્યાપે નહીં તેને,

દ્રઢ વૈરાગ્ય જેના મનમારે;

રામ નામશું તાળીરે લાગી,

સકળ તીરથ તેના તનમારે;

વૈશ્નવ૦ ૪

વણ લોલીને કપટ રહીત છે,

કામ ક્રોધ નીવાર્યારે;

લણે નરસૈયો તેનું દરશન કરતાં,

કુળ ઇકોતેર તાર્યારે;

વૈશ્નવ૦ ૫

પદ. ૨

વૈશ્નવ નથી થયો તુરે, હરીજન નથી થયો તુરે;

શીઢ ગુમાનમાં હુમે છે, વૈશ્નવ નથી થયો તુરે;

હરીજન જોઈ હૈડું નવ હરખે ન હરિગુણ ગાતાં;

કામ કામ ચટકી નથી છટકી, ક્રોધે લોચન રાતાં, વૈશ્નવ ૧

તું સંગે કોઈ વૈશ્નવ થાય, તો તું વૈશ્નવ સાચો;

તારા સંગનો રંગન લાગે, ત્યાં લગી તું કાચો, વૈશ્નવ૦ ૨

ભજનારૂઢ નથી મને નિશ્ચય, નથી હરીનો વિશ્વાસ;

જગતતણી આશા છે જ્યાં લગી, જગતગુરુ તું દાસ. વૈ૦ ૩

પર ઉપકારે પ્રીત ન તુજને, સ્વારથ હુખ્યો છે નહિ;

કહેણી તહેવી રહેણી ન મળે, ક્યાં લખ્યું એમ કહે નહિ; વૈ૦ ૪

પરદુઃખ દેખી રૂઢ ન દાઢે, પર નીંદા નથી કરતા;

વહાલ નથી વિકુલવર સાથે, હઠેન હું કરતો વૈશ્નવ૦ ૫
 મનનો શુર મનને જ કરીશ તો, સાચી વસ્તુ જડશે;
 દયા દુઃખકે સુખ માન પણ, સાચું કહેવું પડશે, વૈશ્નવ૦ ૬

પદ ૩.

(ભગવાનને વૈશ્નવ કેવા વહાલા છે તે વિષે ભગવાન કહે છે.)

પ્રાણ થકી મને વૈશ્નવ વાલા,
 રાત દીવસ રૂઢે ભાવુરે;
 તપ તીરથ વૈકુંઠ પદ મૂકી,
 મારા વૈશ્નવ હોય ત્યાં હું આવુરે. પ્રાણ૦ ૧
 અમરિષ રાજા મને અતિ ધણા વાલા,
 દુરવાસાએ માન ભંગ કીધુરે;
 મેં મારું અભિમાન તણને,
 ચક્ર સુદર્શન વળી લીધુરે. પ્રાણ૦ ૨
 ગજને મારે હું તો પાળોરે પળીઆ,
 હરી જનની શુધ લેવારે;
 ઊંચ ને નીચ હું તો કાંઈ ન જાણું,
 મને ભજે તે મુજ જેવારે. પ્રાણ૦ ૩
 લક્ષ્મીજી અર્ધાગના મારી,
 તે મારા સંતની દાસીરે;
 અડસટ તીરથ મારા સંતને ચરણે,
 કેટી ગંગા કેટી કાશીરે. પ્રાણ૦ ૪
 સત ચાલે ત્યાં હું આગળ ચાલુને,
 સંત સુવે ત્યાં હું જામુરે

જે મારા સંતની નીંદા કરેછે,
તેનાં કુળ સહીત હું ભાગુરે.

પ્રાણ ૫

મારારે બાંધ્યા વૈશ્નવ છોડે,
વૈશ્નવે બાંધ્યા મેં ન છૂટેરે.
એકવાર વૈશ્નવ મને બાંધે તો,
તે બાંધન મેં ન ટુટેરે.

પ્રાણ ૬

બેસી ગાય ત્યાં હું ઊભો ઉભો સાંભળું;
ઉભા ગાય ત્યાં હું નાચુરે;
હુ તો વૈશ્નવથી ક્ષણ નહીં વેગળો,
ભણે નરસૈયો એવું સાચુરે.

પ્રાણ ૭

પદ ૧.

ફારકાંના વાસીરે, અવસરે આવજો,
રાણી રૂકમણી કેરા કંથ,
કુદ દુર્યોધન, લાગ્યો મને પીડવારે,
પ્રભુ મારા ચો દશ ન્યાળું તારો પંથ;
સોડ તાણીનેરે શુરે મુતો શામળારે,
આળસ ત્રાડીને ઉઠો આજ;
લક્ષ્મીજી તળસેરે પાવન તારા પાવલારે.
અમપર મહુર કરોને મમરાજ.
આહુના થકી ગજ મુકાવીઓરે,
હીધો તમે મુધનવાની સહાય;
નરસિંહ રૂપેરે હીરણ્ય કસ્યપુ હુણ્યારે,
પ્રદહાદ ઉચાર્યો લાગ્યો પાપ.
જીવન કરોડ બદલ તારારે,

કા ૧

કા ૨

કા ૩

સમથ બળભદ્ર સરીખા ભ્રાત.

કાળીનાબ નાથ્યોરે, જરાસંધ છતીઓરે,

તે બળ ક્યાં ગયું નાથ.

૬૧૦ ૪

વસમી વેળા મારી વહારે ચઢો વિઠલારે,

ધાબે તમે છત્રપતિ નીરવાર;

અસ્વારી કરજોરે ગરૂડની ઉપરે,

નરસેયો વિનવે વારંવાર.

૬૧૦ ૫

ખેડુની ગુજરાતી ભાષાનું પદ.

તું તો હાલને મારે છેતરેરે હો દરહણીઆ. રેક૦ ૨

કરહણીઆરે મને દરહણુ દેજે,

હું તો ક્યારની રહીશુ તારી;

તારે ને મારે હળપણ હાથું,

તેતો જણે જહોદાકાચી.

રેહો કરહણિયા૦ ૧

જાહુક જીમાં મેતો સીચડારે રાંધ્યો,

મઠ ધોળા મહી નાછ્યા;

આપણુ બે ભેળાં બેહીને જમહુ

છાર ઉરાડહે માંછ્યો,

રેહો કરહણિયા૦ ૨

નવારે ઘઉંનો મેં તો પુ'ખજ પાડ્યો

ને માળા હેઠળ મુચ્યો;

તારે માટે અધ્યા કરહણિયારે,

મેં તો હળવે રહીને કુચ્યો.

રેહો કરહણિયા૦ ૩

અમારા છેતરમાં ઘોરડી પાચી,

તેનાં મીઠાં મીઠાં ઘોરાં;

આપણુ એ જણ બોરાંરે વેણહુ,
 છોડ તે ચારહે ઢોરાં. રેહો કરહણિયા ૪
 મારા છેતરમાં કાળંગડી પાચી,
 તેની તે લાંબી લાંબી બુમા;
 મારા છેતરમાં સાનો માનો આવજે,
 રછેરે પાડતો બુમા. રેહો કરહણિયા ૫
 કરહણિયારે મને હેત રાછીને,
 દહાડી દહાડી દરહણ દેજે;
 નરસૈયાનો સ્વામી વહેલો પધારી,
 બોયે તે માણ લેજે. રેહો કરહણિયા ૬
 થાળ. ૧

ગીરધર લાલજીરે, તમારી ગાવલડી સંભાળો;
 સાંજ પડે સંભાળીને લાવો, પાસે રહી દાવરાવો;
 દુધ ભાતમાં સાકર ભેળું; વાળુ કરવા આવો;
 ગીરધર લાલજીરે, તમારી ગાવલડી સંભાળો. ૧
 સવારે વહેલા ઉઠીને, શેર વલોજું સાવા,
 ધીતાવણીમાં લોટ બાકું ખાંડ ભેળીને ખાવા;
 ગીરધર લાલજીરે તમારી ગાવલડી સંભાળો. ૨
 ઘરમાં નથી કોઈ નાનું બાકું, કોણુ આગળ જઈ કહીએ
 એક સત જો વાસો વસેતો, વાતો ચીતો કરીએ;
 ગીરધર લાલજીરે તમારી ગાવલડી સંભાળો. ૩
 ગાવાળીઆને ગરવ સેનો, જ્યાં તેડે ત્યાં જઈએ,
 નરસૈયાનો સ્વામી મળેતો, સરવે મુખીઆં થઈએ;
 ગીરધર લાલજીરે તમારી ગાવલડી સંભાળો. ૪

એક ખાધી ભજનમાં જતી હતી તેને તેના પતીએ
મારી તે વિષે.

નિશ્ચે કરમ મારું ફૂટયું હો બેની,
નિશ્ચે કરમ મારું ફૂટયું;
બેની ભજનમાં જતાં પરણાએ ખાળી,
આયુષ એનું મારું ખુટયું. હો બેની૦
ભજનમાં ગઈતી હું સમજતી,
સંસારનું સુખ છે ઓઢું. હો બેની૦
આથી હું વિધવા હોત તો સારૂ,
નહિ તો એનામાંથી છૂટું. હો બેની૦
નરસૈયાના સ્વામીને જેણે ના ભજવ્યા,
દેવનું મંદીર રૂઠું. હો બેની૦

પ્રભાતીયું.

મહેતા ધન્ય તું ધન્ય તું એમ કહે શ્રી હરિ,
નરસૈયા તું મારો ભક્ત સાચો;
મેલી પુરુષાતન સખી રૂપે થયો,
તાહરા પ્રેમને હુંજ રાખ્યો. ધન્ય૦ ૧
તુજમાંને મુજમાં બેઠ નહીં નાગરા,
માન્ય તું મારી વેઠવાણી;
હજી પતિત મારી નથી તુજને,
માગતાં મોકલ્યું ટાકું પાણી. ધન્ય૦ ૨
માંમેરૂં કીધું તે કેમ ગયો વીસરી,

હાર આપ્યો તે પ્રત્યક્ષ ભૂપ;
ચાંદ ભુવનમાં તુજ સમ કોઈ નહીં,
મારું તારું એકરૂપ.

ધન્ય૦ ૩

તારો અક્ષર ગાયને સાંભળે,
કૃણ સહિત પવિત્ર થાયે;
ભણે નરસૈયો મીઠું શું રીજવે,
કરજોડી કશજી સમ ખાયે.

ધન્ય૦ ૪

કેદારાની સાખીઓ.

કેદારો જળ કીજીએ, આધી રેની હોય;
હરી જન હોય સો હરી ભજે,
મૂરખ રેહુવે સોય.

૧

કેદારો જળ કીજીએ, મુખપર જપીએ રામ;
સરવ રાગનો દેવતા કેદારો ભગવાન.

૨

કેદારો કુંકણ લવે, મોર લવે મહહાર;
સોરઠ તે સૂડા લવે, હરીજન લવે પોકાર.

૩

કેદારો અમ ઘેર પશુભા, પુરવા મનના કોડ;
ધન ધન નાગર નરસૈયો, જેને ઘેર પધાર્યા રણુછોડ.

૪

કેદારો અમ ઘેર પશુભા, શાં શાં ભોજન કરેશ;
ખીર ખાંડ પ્રત રોટલી, આંખા રસ રોટલી ઘોજેશ.

૫

કલ્યાણુદાસ.

થાળ ૧.

જમો મારા વાલા ચમર ઢાળું,
 જમો રાજા ઠાકોર; ચમરઢાળું
 પાતળી પોળીને ધીમાં ઝબોળું;
 જમો રાય રણછોડ ચમર ઢાળું;
 દાળસાત તો પીરસીને મુકું,
 વડાં વેડમીને ચૂરમાં;
 જમો મારા વાલા ચમર ઢાળું;
 પાતળી પોળીને ધીમાં ઝબોળું; જમો રાયરણછોડ
 જમો રાજા ઠાકોર, કેરી કરમદાંને અથાણું લાવું;
 જુમનાં જળની ઝારી ભરી ભરી લાવું
 જમો મારા વહાલાં જમો રાય રણછોડ
 જમો રાજા ઠાકોર પાતળી પોળીને ધીમાં ઝબોળું;
 લવીંગ સોપારીને એલકી લાવું;
 પાતનાં બીડાં વાળી વાળી આપું
 જમો મારા વાલા પાતળી પોળીને ધીમાં ઝબોળું;
 જમો રાય રણછોડ જમો રાજા ઠાકોર
 કલ્યાણુના સ્વામીને ઝાઝુ શું કહીએ,
 ક્યાં તારી સખીએને ક્યાં તાફે ટાળું;
 જમો મારા વાલા પાતળી પોળીને ધીમાં ઝબોળું,
 જમો રાય રણછોડ જમો રાજા ઠાકોર.

માધવદાસનાં પદ.

ઘોળ (એકાદશીનું)

પદ. ૧

ઉત્તમ વ્રત એકાદશી,

સાહેલીરે ગ્યાજ મારે અપવાસ;

જુમનાંજી જમએ જીલવા સાહેલીરે,

રંગલી ગલી રળીઆમણી, સાહેલીરેં

હમડે હરખ ન માય જુમનાં સાહેલીરે,

વહુ બેટી હાંડે મલપતાં સાહેલીરે;

શઉકેને દરશન થાય જુમનાં સાહેલીરે;

સાકરે કરા કરા પડયા સાહેલીરેં

દુધડે વરસ્યા મેઘ જુમનાં સાહેલીરે,

ઝાકુળ ગામ રળીઆમણું સાહેલીરે;

સુંદર જુમનાં નીર જુમનાં સાહેલીરે,

જુમનાંજીમાં જીલતાં. સાહેલીરેં

છુટા મેહેલી કેશ જુમનાં સાહેલીરે;

રમણુ રેતીમાં લોટતાં સાહેલીરે;

દુટયા નવશરહાર જુમનાં સાહેલીરે;

વજવાશી સામા મળ્યા સાહેલીરે;

હરખે સાધશું કેશ જુમનાં સાહેલીરે;

પરસાદ મેલ્યા ઝાકુળા સાહેલીરે;

ઠાર તણા નહીં પાર જુમનાં સાહેલીરે;

માધવદાસની વીનતી સાહેલીરે;

આપોની વજમાંવાસ જુમના સાહેલીરે;

(૧૩૮)

(ઘોળ)

૫૬; ૨

મીઠડા બોલા શ્રી નાથજી, મળીઆ મારગ માલે;
સો સુખ આપોરે સેજમાં ટેક.
મનડું માડું મોહી રહું પુરવ જનમનીરે પ્રીતે;
સોભા શી કહુ શામની નીત્ય નીત્ય નવલી રીતે, મીઠડા ૦૧
વાંકો પાધ વરણાગીઆ, વાંકી ચાલે છે ચાલ;
વાંકાં નેણાં સોહ્યામણાં કે વાંકી વેણ રસાળ, મીઠડા ૦ ૨
સ્વરૂપ તમારું શ્રીનાથજી, કેમ કરી કર વખાણ;
શુદ્ધ ન રહીરે શરીરની, માનુની મુકે છે માન, મીઠડા ૦ ૩
શ્રી યમુનાંજીમારે ઝીલતાં, તુટ્યો નવસરહાર;
મોતી સઘળાં વેરાઈ ગયાં, હીરલો લાગ્યો હાથ, મીઠડા ૦ ૪
કે મનડું માડું મોહી રહું, દેખી છખીલાની ચાલ;
ધન્ય ગોવિંદ પ્રભુ અહીં મળ્યા; પામ્યા મોટા ઉલાસ ૫
બાળાવરની પાલખી.

જુઓ જુઓરે જગતના લોક, બાળાવરની પાલખી
નાહીં ઘોઈને કુંવર પોલીઆરે, તિલક કીકું છે બાલરે
વરના જનૈયા ચોલીઆ, માથે નાંખ્યા છે અખીલ ગુલાલ
બાળાવરની પાલખી.

જુઓ જુઓરે જગતના લોક બાળાવરની પાલખી
લિલુડા વાંસની પાલખીરે, તેને ઉચકનારા ચારરે;
માથે બાંધ્યાં લીનાં પોતીઆરે,
મોરે રામ રામ હહેતા જાય, બાળાવર ૦ જુઓ જુઓ ૦

લિલુડા વાંસની પાલખીરે, તેને ઉચકનારા ચારરે,
 પાછળ જાનડીઓ કળકળેરે;
 આગળ દોડયા તે જાય છડીદાર બાળાવરનીં જુઓ જુઓ
 ચોરી બાંધી ચોકમાંરે છાણા લાવ્યા બે ચારરે;
 જાળ પાપડી દેખે કુતરાંરે, તે તો ઘણા મનમાં મકલાય;
 બાળાવરં જુઓ જુઓ
 બાર ઘડા બાર કોડીઆંરે, ઉપર પૈસો મેલ્યો રોકરે;
 વરના બાપને જઇને કહો હવે તાણીને મેલોરે પોક;
 બાળાવરં જુઓ જુઓ

૫૬.

તારા મનમાં જાણે છે મરણું નથીરે,
 જેણું પીપળાના પત્રને ખરણું નથીરે તારાં ૨૬
 જોને તારા જોતાં જોતાં કંઈ જતા રહ્યારે,
 અમિર કેટલા ઉદ્ધ થઈ ઉડી ગયારે તારાં ૧
 જોને માનવી અમુલ્ય કે મરી ગયારે;
 તેમાં હું પદ બોવાણું તે તરી ગયારે, તારાં ૨
 જોને વીરહાક ઠેક દેતા વહારમાંરે,
 એવા બહાદુરોનાં વીતી ગયાં બારમાંરે. તારાં ૩
 જોને જે ઠેકાણે ધાણી મોડ ધાટડીરે,
 એક દીન એ ઠેકાણે તાણી બાંધે ઠાઠડીરે. તારાં ૪
 જોને જે જગ્યાએ વાજાં રૂડાં વાણ્યારે;
 એક દીન એ જગ્યાએ લેવાનાં છે છાણ્યારે. તારાં ૫

એને જે નરોની વહેંચાણી વધામણીરે,
એની કાળોતરીઆ લખાણી અળખામણીરે. તારાં ૬

કશ્ચારામતું પદ.

ગોવિંદના ગુણ ગાને, તેથી મંગળ થાશે,
પાપ તાપ સરવે જાશે, તેથી મંગળ થાશે. ટક.
અભાગીઆનો તુ તજને આશરો,
સંત સંગતમાં તું જાને તેથી મંગળ થાશે,
તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ ૧

દેવાદીક તારે પાથે લાગશે,
ગુણ તારા સઉ ગાશે;
તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ ૨

દાસનાં દળદર દુર કરવાને, રામરમાને મોકલશે.
તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ ૩
સંકટ તારાં હરવા શ્રી વીઠલ, એતો ચક્ર ધરી પ્રભુ ધાશે,
તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ ૪

પુરૂષોત્તમને તૂતો કરને તારા પ્રીય,
તેને તે શરણે તું જાને, તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ ૫
કશ્ચારામ કહે છે કે કશ્ચને લજતાં,
તારું જન્મ મરણ છતાં,
તેથી મંગળ થાશે. ગોવિંદ ૬

આશ્રય આપનારનાં નામ.

પેટલાદ	પ્રત.
૨૧. ૨૧. નરોત્તમ નાથાભાઈ	૨૦
” ” ગોરધન નાથાભાઈ	૨
” ” મગનલાલ નાથાભાઈ	૨
” ” માણેકલાલ નાથાભાઈ	૨
” ” ષાપુભાઈ તુલસીદાસ	૧
” ” માણેકલાલ ભીખાભાઈ	૧
” ” મોતીલાલ હીંમતલાલ	૨
” ” હીરાલાલ રણુછોડદાસ	૧
” ” લલ્લુભાઈ ત્રીકમદાસ	૨
” ” તળસીદાસ ગળડદાસ	૨
” ” બેચરભાઈ હરગોવિંદદાસ	૧
” ” નરોત્તમ ભાઈજી	૧
” ” ભલુભાઈ કીલાભાઈ	૧
” ” નરસિંહદાસ સામળદાસ	૧
” ” લક્ષ્મીદાસ ભાઈજી	૧
” ” ચુનીલાલ લક્ષ્મીદાસ	૧
” ” ભગવાનદાસ રામદાસ	૧
” ” મુળજીભાઈ નાગરદાસ	૧
” ” મણીલાલ દામોદરદાસ	૧
” ” હરિકેસનદાસ અંબાલાલ	૧
” ” રણુજીદાસ જગનલાલ	૧

પેટલાક	પ્રત
" " બેચરભાઈ મનોરદાસ	૧
" " કાળીદાસ ભાઈજીભાઈ	૧
" " ગોરધનદાસ મગનલાલ	૧
" " હીરાલાલ છગનલાલ	૧
" " જદવલાલ માણેકલાલ	૧
" " ભાઈચંદભાઈ રણછોડદાસ	૧
" " ચમનલાલ બાપુભાઈ	૧
" " ગોકળદાસ પરસોત્તમદાસ	૧
" " માણેકલાલ લલુભાઈ	૧
" " વામનરાવ બળવંતરામ	૧
" " ચુનીલાલ બેચરદાસ	૧
" " મણીલાલ ભાઈચંદ	૧
" " નાનાલાલ શામળદાસ	૧
" " પરસોત્તમ રણછોડદાસ	૧
" " બાપુલાલ મગનલાલ	૧
" " શંકરલાલ ભોગીલાલ	૨૦
" " પરસોત્તમ ગબડદાસ	૧
" " નાથાલાલ કસનદાસ	૧
" " છગનલાલ બાપુજી	૧

ખંભાત.

" " છગનલાલ કુબેરદાસ	૧
" " જમનાદાસ મયનલાલ	૧

દેવા.	પ્રત્ય
૧૧ ૧૧ દેવજી વસ્તારામ	૧
૧૧ ૧૧ હરજીવન ગાંગજી	૧
અર્ધચંદ્ર	
૧૧ ૧૧ મુળજીભાઈ રણુછોડદાસ	૧
જામનગર	
૧૧ ૧૧ ત્રીકમજી રગનાથદાસ	૧
કોયલી	
૧૧ ૧૧ લલુભાઈ જગજીવનદાસ	૧
૧૧ ૧૧ મનમુખરામ હરિવલ્લભદાસ	૧
૧૧ ૧૧ લલુભાઈ ગીરધરદાસ	૧
૧૧ ૧૧ શંકરલાલ દલપતરામ	૧
૧૧ ૧૧ શામળ નાથજીભાઈ	૧
૧૧ ૧૧ મોહનલાલ ચુનીલાલ	૮
૧૧ ૧૧ શીવલાલ વલ્લભદાસ	૧
૧૧ ૧૧ છોટાલાલ દામોદરદાસ	૨
૧૧ ૧૧ માણેકલાલ જગજીવનદાસ	૧
૧૧ ૧૧ આપુલાલ વરજજીખજીદાસ	૧
૧૧ ૧૧ ગોરધનદાસ છગનલાલ	૧
૧૧ ૧૧ હીરાલાલ પરસોતમદાસ	૧
૧૧ ૧૧ જેઠાભાઈ નારણદાસ	૧
૧૧ ૧૧ અંબાલાલ આપુજી	૧
૧૧ ૧૧ છોટાલાલ જમનાદાસ	૧

કોયલી

પ્રત

૧	”	મુળજી હરગોવિંદદાસ	૧
૨	”	કુલજી પરસોતમદાસ	૨
૩	”	જેસંગ ગીરધરદાસ	૧
૪	”	ડાહ્યાભાઈ રણછોડદાસ	૧
૫	”	મગનલાલ હીરજી	૧
૬	”	અંબાલાલ જમનાદાસ	૫
૭	”	રાધજી નાનાલાલ	૧
૮	”	છગનલાલ વરજીવનદાસ	૧
૯	”	હરિભાઈ જગજીવનદાસ	૧
૧૦	”	નાથાભાઈ મહામુખરામ	૧
૧૧	”	બાપુજી રાજરામ	૧
		કુંપડવંજ	
૧૨	”	અંબાલાલ મનમુખરામ	૧
		અમરેલી	
૧૩	”	હરિલાલ હરજીવનદાસ	૧
		પંડાળી	
૧૪	”	જેઠાલાલ આશારામ	૧
		મુંબાઈ	
૧૫	”	નાથાલાલ લલુભાઈ	૧

